

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΙΓ' – ΤΕΥΧΟΣ 7 – ΙΟΥΛΙΟΣ 2006
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Πανος. Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου,
Ἴω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήνα

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Σωκράτης Μαυρογόνατος
Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, Εὐχετήριος Ἐπιστολή γιὰ τὴν συμπλήρωση δεκαετηραετοῦς Ἀρχιεπισκοπείας	499
Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Α.Π.Θ., Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Διδακτικῆς τῶν Θερησκευτικῶν	500
Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀπάντησις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου στοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήμα τοῦ Α.Π.Θ.	502
Συγχαρητήριος Ἐπιστολή γιὰ τὴν ἴδρυση Κέντρου Προβλημάτων τῶν Γυναικῶν	505
Ἐπανοσις γιὰ τὴν ὁμολογία πίστεως	506
Περὶ τῶν προβλημάτων τῶν στρατευμένων κληρικῶν	507
Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου XVI, Letter of his Holiness Pope Benedict XVI to his Beatitude, Archbishop Christodoulos of Athens and all Greece	508

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τῶν Προσφύγων Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῶν ναρκωτικῶν	509
Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Παγκόσμιον Συνάντησιν Θερησκευτικῶν Ἡγετῶν	510

ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, Παύλιος Θεολογία καὶ σύγχρονος Εἰδωλολατρία	511
--	-----

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Β' Συνδιάσκεψη Γυναικῶν - Ἐκπροσώπων Ἰ. Μητροπόλεων Νοτίου Ἑλλάδος	523
--	-----

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ σημασία τῆς Ἐπίσκεψης στὴ Γενεὴ	526
---	-----

ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Χρονικὸν Ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου στοῦ Π.Σ.Ε. καὶ στὴν Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία	528
---	-----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	536
-------------------------------	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	538
-----------------------------	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	547
------------------------------	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	590
-----------------	-----

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21ῃ Ἰουνίου 2006

**ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ
ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΕΤΟΥΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΕΙΑΣ**

Πρὸς
Τὴν Α. Μακαριότητα
Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων
Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας
κ. Ἀναστάσιον
Rr. e Kavajës 151
TIRANA, ALBANIA

Μακαριώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ κ. Ἀναστάσιε,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκατετραετοῦς ἀρχιεπισκοπείας τὴν 24ην τρ. μ. ἀπευθύνω ὀλόθερμες ἐγκάρδιες προσρήσεις καὶ εὐχομαι πᾶσαν παρὰ τοῦ μόνου Φιλανθρώπου καὶ Πανοικτίρμονος Θεοῦ δύναμιν ἐξ ὕψους πρὸς συνέχισιν τῆς πολυπλεύρου καὶ πολυμόχθου ποιμαντορίας Σας ἐπὶ ἔτη πλεῖστα καὶ πανευφρόσυνα.

Ἡ θεοφιλῆς, καλλίκαρπος καὶ τετιμημένη Ἀρχιεπισκοπικὴ διακονία Σας μαρτυρεῖ τοῖς πᾶσι τὸ γεγονός τῆς νυχθημερὸν ἀναλώσεώς Σας διὰ τὴν σωτηρίαν ψυχῶν ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἀνεξαρτήτως φύλου, φυλῆς, παιδείας ἢ κοινωνικῆς τάξεως. Τῷ ὄντι ἴστασθε ἀξίως εἰς «τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ» μὲ ἀκάματον ἔνθεον ζῆλον, προότητα, εὐληπτον λόγον, ὀργανωτικὸν πνεῦμα, ἱεραποστολικὸν ἦθος καὶ ἐκδηλον ἀγάπην πρὸς τὸ ἐμπεισιτευμένον παρὰ τοῦ Θεοῦ λογικόν Σας ποιμνιον. Συγκεντρώνετε εἰς τὸ πρόσωπόν Σας παρεμφερῆ τὰ τῶν προφητῶν χαρίσματα. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἡσαΐου, τὴν δύναμιν τοῦ Ἰερεμίου νὰ συγκινεῖ, τὴν ἰκανότητα τοῦ Ἰεζεκιήλ νὰ παράγει τὴν ἀγαθὴν ἐκπληξιν, τὸν θαυμασμόν τοῦ Δανιήλ, τοῦ Σολομῶντος τὴν σοφίαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀροτρίασις εἰς τὸ γεώργιον τῆς Ἀλβανικῆς γῆς θὰ ἀποδώσῃ πολλοὺς καρποὺς καὶ πολλοὶ θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον οἱ πνευματικοὶ ἰχνηλάτες τῶν ἰδικῶν σας πρώτων ἰχνῶν πίστεως καὶ ἠρωϊσμοῦ.

Παρακολουθοῦντες δὲ μετὰ συνοχῆς καρδίας τὰς ἐπιθέσεις τὰς ὁποίας κατ' ἀρχὰς δέχεται τόσον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας ὅσον καὶ τὸ πρόσωπόν Σας, Σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι μένομεν ἐν τῇ προσευχῇ ἔτι περισσότερο δια τὴν ἔλευσιν τῆς παντοτινῆς εἰρήνης καὶ καταλλαγῆς. Εἴμεθα δὲ πρόθυμοι πρὸς παροχὴν κάθε δυνατῆς βοήθειας τόσον ἡ ταπεινότης μου ὅσον καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πολλῶν ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

**ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΤΩΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ**

Θεσσαλονίκη, 20 Φεβρουαρίου 2006

Πρὸς
Τὸν Μακαριώτατο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο
Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μακαριώτατε,

Ἔλαβα τὴν ἐπιστολή σας τῆς 14ης Νοεμβρίου 2005 (τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας εἶχα πληροφορηθεῖ προηγουμένως ἀπὸ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης), μὲ τὴν ὁποία μοῦ κοινοποιεῖτε τὴν ἔκκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ μεριμνήσω ὥστε νὰ ἐνταχθεῖ ἡ Διδακτικὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ Τμήματός μας. Καθυστέρησα νὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἐπειδὴ περίμενα νὰ δημοσιευτεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκλογή μου στὴ θέση τοῦ προέδρου τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης.

Δὲν σᾶς κρύβω ὅτι τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σας μὲ ξένισε, καθὼς θεωροῦσα ὡς γενικὰ γνωστὸ καὶ ἀποδεκτὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ Πανεπιστημίου συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὴν αὐτονομία του στὰ θέματα τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἔρευνας, καὶ ὅτι τὰ μέλη τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότη-
τας δεσμεύονται νὰ ὑπερασπίζονται τὴν αὐτονομία αὐτὴ ἀπέναντι σὲ κάθε ἐξωτερικὴ ἐπιβουλή, παρέμβαση ἢ ὑπόδειξη. Εἶναι γνωστὸν, ἄλλωστε, ὅτι δικαίωμα παρέμβασης ἢ ὑπόδειξης πρὸς τὸ Πανεπιστήμιο γιὰ θέματα ποὺ ἄπτονται τοῦ περιεχομένου τῶν σπουδῶν δὲν ἔχει οὔτε τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴν Πολιτεία στὶς σχέσεις της μὲ αὐτό.

Μὲ δεδομένα τὰ παραπάνω εἶναι αὐτονόητο ὅτι, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ πίστη στὸ θεσμὸ ποὺ ὑπηρετῶ ὡς πανεπιστημιακὸς δάσκαλος καὶ ὡς πρόεδρος τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος μοῦ ὑπαγορεύουν, ἀπὸ πεποίθηση καὶ ἀπὸ θέση ἀρχῆς, νὰ μὴν ἀποδεχθῶ τὴν ἔκκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν ἡ ἀπάντησή μου νὰ ξενίσει, μὲ τὴ σειρὰ της, ὄσους δὲν εἶναι ἐξοικειωμένοι μὲ τὴν πραγματικότητα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν θεσμῶν στὴν σύγχρονη κοινωνία γενικότερα, καὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ συνταγματικῆς κατοχυρωμένης αὐτοτέλειας τῶν Πανεπιστημίων εἰδικότερα, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσω κάποια σχετικὰ «αὐτονόητα»:

Α) Τὸ Πανεπιστήμιο εἶναι ἓνα εἶδος αὐτόνομης δημοκρατικῆς πολιτείας, τῆς ὁποίας πολῖτες εἶναι οἱ διδάσκοντες/ουσες, οἱ διδασκόμενοι/ες καὶ οἱ

λοιποί/ές εργαζόμενοι/ες, πού ἔχουν καί τὸ ἀποκλειστικό δικαίωμα ν' ἀποφασίζουν μὲ ἄμεσο ἢ ἕμμεσο τρόπο γιὰ ὅλα τὰ θέματά του. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαίτερα γιὰ τὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν, στὴ διαμόρφωση τοῦ ὁποίου ἔχει δικαίωμα καί δυνατότητα νὰ συμβάλει ἰσότιμα ἀκόμη καί τὸ «ἐλάχιστον» μέλος ἑνὸς πανεπιστημιακοῦ τμήματος, ἐνῶ δὲν ἔχει κανένα σχετικό δικαίωμα ἀκόμη καί τὸ «μέγιστον» μέλος ὁποιοῦδήποτε ἄλλου θεσμοῦ, συμπεριλαμβανομένου, προφανῶς, καί τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Β) Τὸ Πανεπιστήμιο δὲν εἶναι Ἐπαγγελματικὴ Σχολή, ὥστε τὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν του νὰ διαμορφώνεται σὲ ἄμεση ἀντιστοιχία πρὸς τὸ ἐφήμερο «καθηκοντολόγιο» τῆς ἐκάστοτε θέσης ἐργασίας. Ἀντίθετα, ἔχει ἀποστολή νὰ μορφώνει ἀνθρώπους ἱκανοὺς ν' ἀνταποκρίνονται μὲ ἐπιστημονικὴ ἐπάρκεια καί μὲ τὸν δικό τους προσωπικὸ τρόπο σὲ παλιὲς καί νέες ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπαγγέλματός τους, τῆς ἐπιστήμης τους καί τῆς κοινωνίας γενικότερα.

Στὸ παραπάνω πλαίσιο καί παίρνοντας ὑπόψη τὶς ἐμπειρίες τῶν ἀποφοίτων μας μπορῶ νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι οἱ φοιτητὲς καί οἱ φοιτητρίες μας ἐξοπλίζονται μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς σοβαρὲς προκλήσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου. Ἀπὸ πολὺ νωρὶς στὸ Τμήμα μας ἀναπτύξαμε γνωστικὰ ἀντικείμενα πού παίρνουν ὑπόψη τους τὴν πολυπολιτισμικότητα (κατ' ἀκολουθία καί τὴν πολυθρησκευτικότητα) τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς κοινωνίας, τὸν κίνδυνο πού συνεπάγονται ὁ ἐθνικισμὸς, ὁ ρατσισμὸς καί ἡ ἀναλγησία ἀπέναντι στοὺς φτωχοὺς καί στοὺς κατατρεγμένους, τὴν ἀνάγκη ἰσότητος ἔνταξης τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀναπηρίες στὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα καί στὴν κοινωνία, τὴν προώθηση τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, τὴν ἐκπαίδευση γιὰ τὴν εἰρήνη καί ἄλλα πολλὰ.

Βεβαίως, τὰ τελευταῖα χρόνια βιώνουμε πολλὲς καί ποικίλες προσπάθειες ὑπονόμευσης τῆς φύσης τοῦ

Πανεπιστημίου. Ἀπὸ τοὺς πανίσχυρους ἐκπροσώπους τῆς «ἀγορᾶς τῆς ἐλεύθερης οἰκονομίας» πού ἐπιχειροῦν νὰ ποδηγετήσουν τὸ Πανεπιστήμιο ἕως ἐκείνους πού μὲ πολύμορφες πιέσεις «ἀπλῶς» ἐνδιαφέρονται νὰ συνδράμουν στὴν, ἀναξιοκρατικὴ, ἐπιλογή, ἐκλογή ἢ ἀνέλιξη κάποιου «δικοῦ τους ἀνθρώπου», εἶναι πολλοὶ αὐτοὶ πού ἀπεργάζονται τὴν ἀφαίρεση τοῦ «προνομίου» τῆς αὐτοτέλειας ἀπὸ τὴν πανεπιστημιακὴ κοινότητα – ἕνα προνόμιο, ὅμως, πού δὲν τὸ κατέχουν οἱ Πανεπιστημιακοὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος, ὥστε νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀποποιηθοῦν, ἀλλὰ τὸ κατέχουν δίκην καθήκοντος πρὸς ὄφελος ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας. Ἡ αὐτοτέλεια ὑπάρχει, ἐπειδὴ στὸ πλαίσιο τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἀνθρωπότητα διατηρεῖ τὴ δυνατότητα νὰ σχεδιάζει ἕνα πιὸ δίκαιο καί εὐτυχισμένο κόσμο καί νὰ δημιουργεῖ στὸν τομέα τῆς γνώσης τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπίτευξή του.

Τὰ παραπάνω δὲν σημαίνουν ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο ἐπιτρέπεται νὰ ὀχυρώνεται πίσω ἀπὸ τὴν αὐτοτέλεια του καί νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς ἀπόψεις πού ἐκφράζονται γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν κοινωνία μέσα στὴν ὁποία – καί γιὰ τὴν ὁποία – ὑπάρχει. Ἀντίθετα, ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν του στὶς κοινωνικὲς διεργασίες εἶναι ἀπαραίτητη, καί ἰδιαίτερα χρήσιμη καί ἐπωφελὴς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι ἡ συμβολὴ τους στὴν ἐπίλυση κοινωνικῶν προβλημάτων μέσα ἀπὸ ἕνα διάλογο πού θεμελιώνεται στὸ σεβασμὸ τῶν ἀρχῶν καί τῶν πιστεύω τοῦ ἄλλου. Αὐτὸν τὸν διάλογο δὲν τὸν ἀρνηθήκαμε ποτέ, ἀντίθετα τὸν ὑποστηρίξαμε καί τὸν προωθήσαμε μὲ παρρησία, ἔχοντας συνείδηση ὅτι στὸ ἔργο αὐτό, ὡς πανεπιστημιακοί, εἴμαστε ὑπηρετὲς τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Μὲ ἐκτίμηση

Γ. Τσιάκαλος

Πρόεδρος Παιδαγωγικοῦ Τμήματος

Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης

Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 925
Άριθμ. Διεκπ. 1307

Άθήνα, 15 Μαΐου 2006

**ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΣΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ
ΤΜΗΜΑ
ΤΟΥ Α.Π.Θ.**

Πρὸς
Τὸν Ἐλλογιμώτατο
κ. Γεώργιο Τσιάκαλο,
Πρόεδρο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος
τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
Θεσσαλονίκη.

Ἐλλογιμώτατε,

Ἐλάβαμε τὴν ἀπὸ 20.2.2006 ἐπιστολή σας, με τὴν ὁποία ἀπαντᾶτε στὸ ὑπ' ἀριθμ. 5141/2770/14.11.2005 ἔγγραφό μας καὶ ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως στὴ Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 6ης Ἀπριλίου 2006.

Στὴν ἐπιστολή σας διαπιστώσαμε, με πικρία, ἔντονα ἀρνητικὴ θέση ἔναντι τοῦ ἐγγράφου μας, στὴν ὁποία διαφαίνεται ἀκόμη καὶ προσπάθεια παρερμηνείας τοῦ περιεχομένου του.

Οὐδεὶς ἀμφισβήτησε ὅτι ἡ αὐτονομία τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης εἶναι δεδομένη, ὅπως καὶ ἡ ἐλευθερία στὴ διδασκαλία καὶ τὴν ἔρευνα, μέσω τῆς ὁποίας προάγεται ἡ ἐπιστήμη. Εἶναι, λοιπόν, σεβαστὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμητὴ, ἰδιαίτερα μάλιστα ἀπὸ ἐμᾶς. Ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι πτυχιούχοι Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ περισσοτέρων τῆς μιᾶς, κάτοχοι Μεταπτυχιακῶν καὶ Διδακτορικῶν Τίτλων, γνῶστες τόσο τῶν θεωρητικῶν, ὅσο καὶ τῶν θετικῶν Ἐπιστημῶν. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀναντίρρητη καὶ ἡ εὐαισθησία μας στὴ διασφάλιση τῶν συνθηκῶν, γιὰ τὴν προαγωγή τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνασχόλησεως. Ὅπως, παραλλήλως, εἶναι γνωστὸ ὅτι καὶ ἡ πολυμερῆς ἐνασχόληση καὶ πολὺπλευρὴ προσέγγιση ὄλων τῶν τομέων τοῦ ἐπιστητοῦ συνιστοῦν χαρακτηριστικὰ τῆς κατὰ τὸ δυνατόν πληρεστέρας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως. Αὐτὴ ἄλλωστε ὑπῆρξε καὶ ἡ αἰτία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐλάβαμε ἀφορμὴ προκειμένου νὰ σᾶς ἀποστείλουμε τὸ προηγούμενο ἔγγραφό μας.

Ἡ προσεκτικὴ μελέτη του νομίζουμε, πὼς ἐπιβεβαιώνει ὅτι με εὐγένεια ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σᾶς παρακάλεσε «ὅπως ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ εὐθυκροσίᾳ καὶ τῷ φιλοπράγματι ἐνδιαφέροντι ὑμῶν μεριμνήσητε διὰ τὴν ἔνταξιν τοῦ ὡς εἴρηται μαθήματος (ἦτοι τῆς Διδακτικῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν) εἰς τὸ Πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας τῶν Φοιτητῶν τοῦ καθ' ὑμᾶς Παιδαγωγικοῦ Τμήματος, προκειμένου ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ ἐμπεριστατωμένη μόρφωσις αὐτῶν εἰς ἅπαντα τὰ πεδία τοῦ Παιδαγωγικοῦ ἐπιστητοῦ». Ποῦ, συνεπῶς, στὴ διατύπωση τοῦ Συνοδικοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου διαπιστώνεται ἔλλειψη

σεβασμοῦ ἢ παρεμβάση στήν αὐτονομία καί ἐλευθερία τῆς Πανεπιστημιακῆς Κοινότητος; Καί γιατί παραθεωρεῖται ἡ ἐκτίμησή μας στήν εὐθυκρισία καί τήν φιλοπραγμοσύνη σας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα στό ἐπιστημονικό ἔργο; Ἐμεῖς, ἄν διακριτικά παρενέβημεν, τὸ ἐπράξαμε δεχόμενοι πολλές φορές παράπονα ἀπό τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης γιὰ τὴν μὴ ἐπαρκῆ κατάρτιση ὀρισμένων Ἐκπαιδευτικῶν στὸν τομέα τῆς Διδακτικῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ἔτσι προχωρήσαμε στήν ἀποστολή τοῦ προμηνημονευθέντος ἐγγράφου, στό ὁποῖο διατυπώσαμε ἐλεύθερα καί τὴν πρότασή μας, προερχόμενη ἀπὸ τὴν πρόσληψη τῆς ἀγωνίας μεγάλου μέρους τῆς κοινωνίας μας. Δεδομένης, μάλιστα, τῆς συμμετοχῆς τῶν μελῶν τοῦ Πανεπιστημίου στὶς κοινωνικὲς διεργασίες, γιατί κατὰ κάθετο τρόπο ἀρνεῖσθε τὴν διαλεκτικὴ ἐξέταση τῆς προτάσεώς μας; Ἄλλωστε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οὐδέποτε διανοήθηκε νὰ συστήσει σὲ σᾶς τὰ δέοντα, ἰδιαίτερα γιὰ πράγματα ἀλλότρια.

Ἀντιθέτως, ἀσχοληθήκαμε ἀποκλειστικά καί μόνο μὲ τὴν διδακτικὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὰ Δημοτικά Σχολεῖα, κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι καί ἀναφαίρετο δικαίωμα ἀλλὰ καί ὑποχρέωσή μας. Καί αὐτὸ σᾶς «ἐξερέθισε»; Δηλαδή ἔχετε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δικαιούται νὰ ἀδιαφορεῖ ὅταν διαπιστώνει ὅτι σὲ πολλὰ Δημοτικά Σχολεῖα δὲν διδάσκεται καὶ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἐπειδὴ οἱ διδάσκοντες ἐπικαλοῦνται τὴν ἔλλειψη διδακτικῆς πείρας καί γνώσης; Καί θεωρεῖτε ὅτι ἡ μὲ πολλὴ κομψότητα ἐπισήμανση πρὸς σᾶς τῆς ἀνάγκης νὰ συμπεριληφθεῖ στὰ διδασκόμενα μαθήματα τῶν Παιδαγωγικῶν Τμημάτων καί ἐκεῖνο τῆς Διδακτικῆς τοῦ μαθήματος αὐτοῦ, συνιστᾷ ἐπέμβαση στὰ ἐσωτερικά τοῦ Πανεπιστημίου; Ἐφ' ὅσον τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος καί οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιβάλλουν καί τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νομιμοποιεῖται νὰ ἐνδιαφέρεται, ἀλλὰ καί νὰ καταγγέλλει, ὅπου χρειασθεῖ, τὴν ἀχαρακτήριστη, περιφρονητικὴ, ἕως καί ἀσεβῆ καί προκλητικὴ ἀντίδραση τῶν, δῆθεν ἀρμοδίων, Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν, πρὸς προβληματισμὸ καί ἔλεγχο ἀλλὰ καί ἱστορικὴ καί ἐπιστημονικὴ κατασχὴν αὐτῶν.

Εἶναι βέβαια γνωστὸ ὅτι οἱ ἐκσυγχρονιστὲς τῶν ἠθῶν καί ἐθίμων τοῦ λαοῦ μας ἐπιδιώκουν τὴν ἀποκοπή του ἀπὸ τὴν παράδοσή του καί βάλλουν καταιγιστικά ἐναντίον τῶν πνευματικῶν ἐρεισμάτων του, ἐπ' ὠφελεία τῆς πολυπολιτισμικῆς ἰσοπέδωσης ποὺ ἀποτελεῖ τὸν μὴ ἀποκρυπτόμενο πλέον στόχο τους. Ἀλλὰ ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἔχει πέσει στό κενὸ προσκρούσασα στὴ συλλογικὴ συνείδηση τῶν Ἑλλήνων ποὺ δὲν ἀποδέχονται τὸν πνευματικὸ τους ἀκρωτηριασμὸ οὔτε τὴν ἀποψίλωσή τους ἀπὸ τὶς ἀσπίδες ποὺ τοὺς προστατεύουν ἀπὸ κάθε ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν ἐπιβουλή. Καί σεῖς, ἀντὶ νὰ ἐνισχύσετε τὴν πνευματικὴ θωράκιση τοῦ λαοῦ, κρῦβεστε πίσω ἀπὸ τὴν δῆθεν «ἐπέμβαση» τῆς Ἐκκλησίας στὰ ἐσωτερικά σας, ὡς ἂν ἡ ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία νὰ ἀποτελοῦσε ἀποκλειστικὴ σας μέριμνα. Οὐδεὶς ἔχει αὐτὸ τὸ δικαίωμα, διότι ὄχι μόνο τὸ Σύνταγμα καί τοὺς Νόμους παραβιάζει, ἀλλὰ καί ἀσεβεῖ πρὸς τὴν Πνευματικὴ Τροφὴ καί Μητέρα τοῦ λαοῦ, δηλαδή τὴν Ἐκκλησία, μὲ ὅσες μεθοδεύσεις ἐπινοεῖ γιὰ νὰ συγκαλύψει εὐθύνες, τὶς ὁποῖες ἡ Ἱστορία καταλογίζει...

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκτιμᾷ ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Διδακτικῆς καί τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στοὺς φοιτητὲς σας θὰ ἀποβεῖ περισσότερο πρὸς ὄφελός τους στήν ἐμπεριστατωμένη γνώση τῶν ἀντικειμένων ποὺ ἀφοροῦν στήν πολυπολιτισμικότητα, τὸν κίνδυνο τοῦ ἐθνικισμοῦ καί τοῦ ρατσισμοῦ, τὴν ἀναλγησία ἐναντὶ τῶν φτωχῶν, τὴν προώθηση τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, τὴν εἰρήνη καί ἄλλα, γιὰ τὰ ὁποῖα γνωρίζετε ὅτι πρώτη ἡ Ἐκκλησία ἔχει μιλήσει: Αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς κάλεσε στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν φαγητὸ σὲ αὐτοὺς ποὺ πεινοῦσαν, νερὸ σὲ ὄσους διψοῦσαν, ἐκείνους ποὺ περιέθαλψαν τοὺς ξένους ἠἔντυσαν τοὺς γυμνοὺς ἠἔπισκέφθησαν τοὺς ἀσθενεῖς καί τοὺς φυλακισμένους ἐλαχίστους ἀδελφούς Του. Αὐτὸς ὁ Ἀναστάσιμος χαιρετισμὸς «εἰρήνη ὑμῖν», ποὺ καλύπτει ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη τὸ χῶρο τῆς Πατρίδας μας μὲ τρόπο θριαμβευτικό, ὑπῆρξε ἡ δωρεὰ «τῆς ἄνωθεν εἰρήνης», «τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης», «ἧς οὐκ ἔστιν ὄριον». Ἐνῶ ἀπὸ Αὐτὸν ἐμπνεόμενος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κατὰ τὴν περιφραση δημηγορίας του, ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κήρυξε τὸν Τριαδικὸ Θεό, τὸν ποιήσαντα «ἐξ ἐνός

αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων» καὶ ἀλλοῦ ἐπεσήμανε ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ ὅτι «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ», γιὰ νὰ τὰ ὑποκλέψουν οἱ ἐκσυγχρονιστὲς καὶ νὰ παριστάνουν τοὺς φωτιστὲς, τοὺς φιλελεύθερους καὶ τοὺς καινοτόμους καὶ ἀδιαπραγμάτευτους προστάτες τοῦ Πανεπιστημιακοῦ «Ἀσύλου», τὴν ὥρα μάλιστα πού οἱ ἰδέες διακινεῦνται στὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα (Α.Ε.Ι.), ὅπως παρακολουθοῦμε, ὄχι μὲ τὴν δυναμικὴ τους ἀλλὰ μὲ τὴ δύναμη τῶν μυῶν...

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν τὰ παρουσιάζει εἰς «ᾧτα μὴ ἀκουόντων», καὶ ὅτι εἶναι θέσεις οἱ ὅποιες ὄχι μόνον προάγουν τὴν ἐπιστήμη, ἀλλὰ τῆς δίνουν τὸ πραγματικὸ περιεχόμενον πού τῆς ἀρμόζει. Διότι αὐτὰ τὴν ἐνώνουν μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ δὲν τῆς ἐπιτρέπουν νὰ μεταβληθεῖ σὲ πανουργία, καθὼς καθιστοῦν τὸν κάτοχό της ὄντως σοφὸ, φιλάγαθο, φιλόανθρωπο, ἐλεύθερο καὶ πραγματικὰ σύγχρονο (καινὸ)!

Ἔχοντας λοιπὸν τὴν ἐλπίδα, ὡς ὑπηρετὲς τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ ἀντιμετωπίσετε τὴν πρότασή μας ὑπὸ τὸ πρῶμα ὄχι μόνον τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, ἐπικαλούμαστε πλούσιο τὸν φωτισμὸ τοῦ Παρακλήτου στὴν ψυχὴ καὶ τὸ ἔργον σας καὶ διατελοῦμε μὲ ἀναστάσιμες εὐχές.

Ἄθηνων ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ἄρχιγραμματεὺς

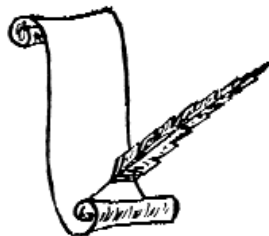
Ἄρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:

Ἐξοχώτατη κ. Μαριέττα Γιαννάκου,

Ἐπιμετρώς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἐνταῦθα.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 2865
Αριθμ. Διεκπ. 1544

Αθήναι 14η Ιουνίου 2006

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ
ΚΕΝΤΡΟΥ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητον.
Εἰς Φλώριναν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 6ης μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ἔλαβεν γνώσιν, διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ Γυναικείων Θεμάτων τῶν πραγματοποιηθέντων ἐγκαινίων τοῦ ἐν Φλωρίνῃ Κέντρου Στηρίξεως Γυναικῶν, ἐνταχθέντος εἰς τὰ πλαίσια τῆς δραστηριότητος τῆς ὑπ' αὐτὸν ὡς ἄνω Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικῶν, ἅτινα ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ὡς ἄνω Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκφράσῃ ὑμῖν τὰς ἐγκαρδίους συγχαρητήριους Αὐτῆς εὐχάς, διὰ πάνθ' ὅσα κεκοπιάκατε τόσον διὰ τὴν ὑλοποίησιν καὶ προβολὴν τῆς ἐμπνευσμένης ταύτης προσπάθειας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀρτίαν διοργάνωσιν τῶν ἐγκαινίων τοῦ ὡς εἴρηται Κέντρου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΩΣΑΝΝΑ», τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελῇ διὰ τὴν μείζονα περιοχὴν σημαντικὸν παράγοντα ἀντιμετωπίσεως καὶ προλήψεως τῶν ποικίλων θεμάτων, τῶν ἀπασχολούντων τὴν σύγχρονον γυναῖκα.

Ἐκφράζοντες καὶ αἴθεις ὑμῖν τὰς συγχαρητήριους καὶ εὐχαριστηρίους ἡμῶν εὐχάς, παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάσῃτε ταύτας καὶ εἰς τοὺς πολυτίμους συνεργοὺς ὑμῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω κοινωφελεστάτου ἔργου, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον Πρωτοσύγγελλον τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰουστίνον Μπαρδάκαν, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἀνετέθη ἡ εὐθύνη τῆς δημιουργίας καὶ λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκίδος,
κ. Χρυσόστομον,
Πρόεδρον τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
περὶ Γυναικείων Θεμάτων. Εἰς Χαλκίδα.

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 2884
Ἀριθμ. Διεκπ. 1553

Ἀθήνησι 15ῃ Ἰουνίου 2006

**ΕΠΙΑΙΝΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΠΙΣΤΕΩΣ**

Πρὸς
Τὸν Ἐλλογιμώτατον
κ. Γεώργιον Μπαμπινιώτην.
Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
Ἐνταῦθα.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Πρύτασι,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8ης μεσοῦντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Συνεδρία Αὐτῆς, ἔγνω ἐκφράσαι τῇ ὑμετέρᾳ Ἐλλογιμότητι τὰς συγχαρητηρίους Αὐτῆς προσρήσεις καὶ τὸν δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας ἔπαινον, διὰ τήν, μετὰ παρρησίας, ἐν ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, ὁμολογίαν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ὑμῶν πρὸς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἣντινα ἐξεφράσατε κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν ἀπονομῆς εἰς ὑμᾶς τῆς ἀνωτάτης τιμητικῆς διακρίσεως τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν 7ην Ἰουνίου ἐ.ἔ..

Τυχάνει γνωστὸν τοῖς πᾶσι, τοῖς τε ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ὅτι διακρίνεσθε διὰ τὴν βαθυτάτην πίστιν καὶ εὐσέβειαν, ἣντινα, ἀδιαλείπτως, μαρτυρεῖτε ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως δοξάσωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀλλὰ καὶ περικοσμεῖσθε ταῖς ἀριζήλοις ἀρεταῖς τῆς ὀξυδερκείας, τῆς φρονήσεως, τῆς εὐγενείας, τῆς σεμνότητος καὶ τῆς ἐργατικότητος, δι' ὧν ἐτέθητε ἐπὶ τὴν πασιφανῆ ἐπιστημονικὴν λυχνίαν καὶ καταξιώθητε ὡς διεθνοῦς κύρους περίλαμπρος καὶ ἐγκρατέστατος ἐπιστήμων.

Ὅθεν, δεόμεθα ἐκτενῶς τοῦ χορηγοῦ παντὸς δωρήματος Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος, ὅπως ἀναδεικνύῃ τὴν ὑμετέραν Ἐλλογιμότητα φάρον ἀειφεγγῆ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ λύχνον καιόμενον ἐν τόπῳ ἀύχμηρῳ, εἰς δόξαν μὲν τῆς Τρισηλίου Θεότητος καὶ τοῦ Θεοφρουρήτου καὶ φιλοχρίστου Ἔθνους ἡμῶν, αἰσχύνῃν δὲ τῶν δυσσεβούντων.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, εὐχόμενοι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Ἐλλογιμότητα δαφιλέστατον τὸν φωτισμὸν τοῦ Παρακλήτου, διατελοῦμεν μεθ' ὀλοθύμων πατρικῶν εὐχῶν καὶ τιμῆς ὡς πλείστης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 2792
Αριθμ. Διεκπ. 1562

Ἀθήνησι 16ῃ Ἰουνίου 2006

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ
ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ**

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Εὐάγγελον Μείμαράκη.
Ἵπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης.
Ἐνταῦθα.

Ἐξοχώτατε κύριε Ἵπουργέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8ης μεσοῦντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς ἔλαβεν γνώσιν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. Φ. 429/172/161011/Σ. 168/2.6.2006 ἐγγράφου τῆς Δ. ΘΡ./Γ.Ε.ΕΘ.Α., τῆς Ἐγκυκλίου τῆς Διευθύνσεως Στρατιωτικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Γ.Ε.Σ., ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ἀξιότιμου κυρίου Β' Ἵπαρχηγοῦ Γ.Ε.Σ. Ἀντιστρατήγου Δημητρίου Λαμπαδάκη, περὶ τοῦ τρόπου προσελεύσεως καὶ ἐντάξεως εἰς τὸ δυναμικὸν τοῦ στρατεύματος τῶν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 3421/2005 με τίτλον: «*Στρατολογία τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλες διατάξεις*».

Ἡ ψήφισις τοῦ ὡς ἄνω Νόμου προέκυψε ὡς γνωστὸν μετὰ ἀπὸ τὴν ὁμόφωνον Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους περὶ τῆς καταργήσεως τῆς ἀπαλλαγῆς στρατεύσεως διὰ τοὺς θρησκευτικούς λειτουργοὺς καὶ ρυθμίζει τὰ θέματα τῆς στρατολογίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς καθίσταται σαφές, διερχόμεθα μίαν μεταβατικὴν φάσιν, γεγονός τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ὀρισμένα πρακτικὰ προβλήματα. Πρὸς ἀποδοτικωτέραν καὶ ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων τῆς ὡς εἴρηται Ἐγκυκλίου παρακαλοῦμεν ὅπως τροποποιηθοῦν ὀρισμένα σημεῖα ταύτης, οὕτως ὥστε οἱ παρουσιαζόμενοι εἰς τὰ Κέντρα Ἐκπαιδύσεως Κληρικοὶ καὶ Μοναχοί, οἱ ὁποῖοι προφανῶς εἶναι καὶ ἐλάχιστοι, α' νὰ μὴ ἀποβάλλουν τὸ σχῆμα (τὰ ράσα) των, β' νὰ ὑπηρετοῦν ἀόπλως τὴν θητείαν αὐτῶν καὶ γ' νὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως Θρησκευτικοῦ τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α., ἡ ὁποία καὶ θὰ δύναται νὰ τοὺς τοποθετῇ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἵπηρεσίας, εἰς τὰ κατὰ τόπους Γραφεῖα Θρησκευτικοῦ.

Ἐχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι κατὰ τὴν ἐγνωσμένην ὑμετέραν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν θὰ ἀνταποκριθῆτε ἅμεσα καὶ εἰς τὸ εὐλογον τοῦτο αἶτημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα ὑμῶν δαφιλῆ τὴν εὐλογίαν τοῦ Δωρεοδότη Θεοῦ, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ὁ Ἀρχιεραρχία
† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

**LETTER
OF HIS HOLINESS
POPE
BENEDICT XVI
TO HIS
BEATITUDE,
ARCHBISHOP
CHRISTODOULOS
OF ATHENS
AND ALL GREECE**

As we prepare in these weeks to celebrate the Paschal Mystery with particular intensity, I send you warm and heartfelt greetings in our Lord and Saviour Jesus Christ. With sentiments of fraternal charity, I thank you for your letter of 26 March last in which you express your concerns with regard to the omission of the title «Patriarch of the West» in the 2006 edition of the *Annuario Pontificio*.

I wish to assure you that I have given careful consideration to the observations contained in your letter, especially as I see in them a positive indication of our growing fraternal relationship and of the increasing desire for the re-establishment of full communion, a desire which I fully share.

In a recent communiqué, Cardinal Walter Kasper, President of the Pontifical Council for Promoting Christian Unity, explained the meaning of the decision to omit the title «Patriarch of the West». I have now asked him to make contact with you to explain this decision in more detail.

During this week, which for the Catholic Church is Holy Week, I will remember you in a special way in my prayers.

With these sentiments, I wish once again to assure you of my esteem and fraternal affection in the Lord.

From the Vatican, 12 April 2006

BENEDICT PP XVI

**ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ
ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ**

(20 Ιουνίου 2006)

**ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ**

(26 Ιουνίου 2006)

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

“Ἐξ ἑκατομμύρια ἑξακόσιες χιλιάδες ἄνθρωποι στὰ 2005* ἔνοιωσαν τὴν προσφυγιά εἴτε σὲ χῶρες γειτονικῆς τῆς πατρίδος τους εἴτε μέσα στὸν ἴδιο τους τὸν τόπο, ἢ πλειονότητα τῶν ὁποίων στὸν ἀναπτυσσόμενο κόσμο. Ἀφγανοί, Κολομβιανοί, Ἰρακινοί, Σουδανοί καὶ Σομαλοί, ἄνθρωποι μὲ διάφορο πολιτισμὸ καὶ γλῶσσα, διαφορετικὴ ἱστορία καὶ τόπο, ἀλλὰ κοινὴ μοῖρα. Ἔνα δισάκι στὸν ὦμο καὶ μιὰ πορεία μπροστά τους. Ξεριζώθηκαν καὶ ἀφέθηκαν νὰ πορεύονται πρὸς ἀναζήτηση γῆς φιλόξενης, γιατί ἀπὸ τὰ πατρογονικά τους ἐκδιώχθηκαν ὡς ξένοι καὶ ἐχθροί.

Συλλογιζόμενοι ὅτι ἔρημοι καὶ πάγοι, ὄρη καὶ σπήλαια ἔχουν πολλάκις γίνει κατοικητήρια ἀνθρώπων, ἀντιλαμβανόμεστε ὅτι γῆ ἀφιλόξενος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μᾶλλον καρδιῆς μὲ στένωση, ἀδύναμες νὰ χωρέσουν τὸν συνάνθρωπο. Εἶναι τοῦτο τὸ φοβερό, ἢ ἄλογη φύση νὰ γίνεται ἀνεκτικότερη ἀπὸ τὰ ἔλλογα πλάσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα τὰ ὄμοια καὶ ὁμόγλωσσα. Ἡ λυκοποίηση τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύει τὴ φύση φιλανθρωπότερη τοῦ συνανθρώπου.

Ἐμεῖς, ἀγωνιώντας γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ ἀνθρώπου στὸ ἀρχέγονο κάλλος, φέροντας στὸ εἶναι μας τὴν παρεπιδημία ὡς ἰδίωμα τοῦ χριστιανοῦ, ἔχοντας πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ζήσει πρόσφατα τὴν προσφυγιά, φιλοσοφοῦμε τὸ μικρὸ βίον μας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα στὸ Θεό, μοιραζόμεστε τὴ γῆ πού δανεικὴ κρατοῦμε, καθόσον ὅλοι μας εἴμαστε χρεῶστες καὶ σύνδουλοι καὶ φιλόξενοι σὲ ἕνα κόσμον δωρισμένο ἀπὸ τὸ Δημιουργό του σὲ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, ἵνα ξενοδόχοι τοῦ κόσμου γινώμεθα, ἐν παντί.

Μετ' εὐχῶν πατρικῶν
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Σήμερα Παγκόσμια Ἡμέρα καταπολέμησης τῶν ναρκωτικῶν ἀφενὸς μὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀγάπη καὶ συμπαράστασή μου πρὸς τοὺς νέους καὶ τίς νέες πού ἔπεσαν σ' αὐτὸ τὸν λαβύρινθο τῶν ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ἀφετέρου δὲ καὶ πάλιν νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ἡ μάνα Ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νὰ εὐχεται καὶ νὰ μεριμνᾷ ἀόκνως γιὰ τὴν λύση τοῦ βασανιστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προβλήματος.

Ἄραγε γιὰ κάθε παιδὶ πού πέφτει στὶς ἐξαρτησιογόνες οὐσίες προβληματιζόμεστε; Κάνουμε τὴν αὐτοκριτικὴ μας; Δακρύζουμε; Τελικὰ μετανοοῦμε γιὰ τὰ λάθη μας; Ἄν ναι, τότε ἂς δεῖξουμε στὴ νεολαία ὄχι τὸν δρόμον τοῦ ψεύτικου παραδείσου ἀλλὰ τὴν προοπτικὴ τῆς βιώσεως τοῦ ἀληθινοῦ.

Μετ' εὐχῶν πατρικῶν
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

* Τὰ στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν Ὑπατὴ Ἀρμοστεία τοῦ ΟΗΕ γιὰ τοὺς πρόσφυγες.

**Χαιρετισμὸς
πρὸς
τὴν Παγκόσμιον
Συνάντησιν
Θρησκευτικῶν
Ἡγετῶν**

(Μόσχα, 3 Ἰουλίου 2006)

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀπευθύνομεν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Παγκόσμιον Συνάντησιν Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν, συγκαλουμένην ἐν Μόσχᾳ ὡς πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐπιφανῶν συμμετεχόντων ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς πρὸς μελέτην καὶ συζήτησιν σημαντικῶν προβλημάτων καὶ θεμάτων ζωτικῆς ἐνδιαφέροντος, τὰ ὅποια ἀντιμετωπίζει ἡ παγκόσμιος κοινωρία ἐν γένει.

Τὸ φάσμα τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων εἶναι εὐρὺ καὶ ποικίλον. Ὅσον ποικίλον ὁμως καὶ ἂν εἶναι, ἔχει ἐν τούτοις, ἕνα κοινὸν παρονομαστήν: τὴν διδασκαλίαν τῆς Θρησκείας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κτίσιν. Ἐκ τῆς διδασκαλίας ταύτης ἐκπηγάζουσιν αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ καὶ στάσεις μας.

Ὡς Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ μίας Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ὀπτικῆς γωνίας –ἐφόσον ὁμιλῶ– δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα ὑπογραμμίσω ἐν συντομίᾳ, καὶ ἐν εἴδει συνεισφορᾶς πρὸς τὰς κρισίμους Ὑμῶν συζητήσεις καὶ διαβουλεύσεις, τὴν σημασίαν τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ, τῆς πώσεώς του καὶ τῆς σωτηρίας του μέσῳ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ ὅποιος, ἐν ἀπέριφῳ ἀγάπῃ διὰ τὸ πλάσμα Του, κατεδέχθη νὰ κενώσῃ ἑαυτὸν καὶ νὰ λάβῃ τὸ σχῆμα δούλου, ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ προτέρα αὐτοῦ δόξῃ καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἐνεδύθη διὰ νὰ ἐξαγνίσῃ. Μέσῳ τοῦ σωτηρίου ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑποδείγματος τοῦ ἁγίου Του βίου, τὸν ὅποιον ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ καλούμεθα νὰ μιμηθοῦμε ἐν τῇ σχέσει ἡμῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ, τῶν συνανθρώπων μας καὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἡμῶν, ὡς καὶ μέσῳ τοῦ σωτηρίου Λόγου τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων, καθιστάμεθα ἱκανοὶ νὰ ὑπερβῶμεν τὴν ἀνθρώπινην ἀδυναμίαν ἡμῶν, ἀκόμη καὶ τὴν ἀνθρωπίνην αἴσθησιν τῆς δικαιοσύνης, συγχωροῦντες τοῖς ἐχθροῖς μας, εὐλογοῦντες τοὺς καταρωμένους ἡμᾶς εὐεργετοῦντες τοὺς ζημιοῦντας ἡμᾶς.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ διακεκριμένοι Ἡγέται τῶν Θρησκευτῶν τοῦ Κόσμου, οἱ ὅποιοι μετέχουν τῆς Συναντήσεως, θὰ ἔχωσιν πολλὰς καὶ σημαντικὰς ἀπόψεις, ἀκόμη καὶ παρομοίας ἢ καὶ, ἐνίοτε, ταυτιζομένας διδαχὰς περὶ Θεοῦ, ἀνθρώπου καὶ κτίσεως ἵνα παρουσιάσωσι, αἱ ὅποια θὰ παράσχουν στερεὰν καὶ κοινὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας, βοήθεια καὶ φωτίσει τοῦ Θεοῦ, θὰ οἰκοδομηθῇ ἐνιαία θέσις ὡς πρὸς τὰ ζωτικὰ προβλήματα, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ συζητηθοῦν.

Ἐλπίζων ὅτι ἡ Συνάντησις Σας θὰ παραγάγῃ βαρυνούσης σημασίας μήνυμα καὶ θὰ ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἡγέτας τῶν κυβερνήσεων τοῦ κόσμου καὶ πρὸς ὅλους τοὺς θεοσεβεῖς ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τονίζεται ἡ ἐπιθυμία μας, ὅπως ἐπικρατήσῃ δικαιοσύνη, εἰρήνη, σεβασμὸς, ἀνεκτικότης καὶ ἀγάπη μεταξὺ πάντων τῶν ἀνθρώπων, προσεύχεσθαι ὅπως αἱ διαβουλεύσεις Ὑμῶν στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

**«ΠΑΥΛΕΙΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ».**

(Βέροια, 28 Ιουνίου 2006)

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Βαρσοβίας και Ἀρχιεπίσκοπε πάσης Πολωνίας κύριε Σάββα,

Σεβασμιώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως Βεροίας και Ναούσης,

Ἐντιμώτατοι Ἀρχοντες.

Ἐλλογιμώτατοι Σύνεδροι,

Τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀγαπητὰ και εὐλογημένα.

Ἡ κατ' ἔτος διοργάνωση τῶν ΠΑΥΛΕΙΩΝ ἐδῶ, στήν εὐλογημένη Βέροια, τήν πόλη πού δέχθηκε τόν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν μέ εὐγένεια και τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου «μετά πάσης προθυμίας», σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ στίς Πράξεις (17:11), ἀποτελεῖ ἀξιοσημείωτο σταθμό τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σ' αὐτό συντελεῖ ἀφ' ἑνός μέν ἡ τιμητική παρουσία ἐπισήμων ἐκπροσώπων τῶν Ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοὺς ὁποίους και ἐγκαρδίως καλωσορίζομεν, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὄλων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων σύγκληση Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, σχετικοῦ πρὸς τόν Ἰδρυτή και προστάτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θεῖον Ἀπόστολο Παῦλο και τή θεολογία του. Εἶναι γνωστό ὅτι, παραλλήλως πρὸς ὄλους τοὺς ἄλλους ἑορτασμούς, εἴτε τῆς Βεροίας εἴτε τῶν Ἀθηνῶν εἴτε τῶν ἄλλων πόλεων πού εὐλόγησε μέ τήν παρουσία και τὸ κήρυγμά του ὁ Κορυφαῖος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπιθυμοῦσα νά τιμήσει και μεταξὺ τῶν μαθητῶν - τέκνων Τῆς τὸν Μεγάλο Ἀπόστολο, προκήρυξε Μαθητικό Διαγωνισμό, στὸν ὁποῖο ἔλαβαν μέρος περὶ τοὺς 5.000 μαθητὲς και μαθήτριες ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα και παρουσίασαν ποικίλα ἐμπνευσμένα ἔργα σχετικά μέ τόν θεῖο Παῦλο, τὰ καλλίτερα τῶν ὁποίων βραβεύουμε αὖριο.

Προσωπικά αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρὰ και συγκίνηση εὐρισκόμενος στή Βέροια και ἀνάμεσά σας, ἀνταποκρινόμενος στήν εὐγενῆ πρόσκληση τοῦ ἐμπνευστοῦ και διοργανωτοῦ τῶν ΠΑΥΛΕΙΩΝ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ κυρίου Παντελεήμονος. Τῆ χαρὰ μου μεγεθύνει ἡ παρουσία και συμμετοχὴ τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας κυρίου Σάββα, διακεκριμένου Ἱεράρχου τῆς Ὁρθοδοξίας και παλαιοῦ, προσφιλεστάτου και πολυτίμου φίλου μου. Τῆ συγκίνησή μου ἐπιτείνει ἡ λυπηρὴ ἱστορία πού βιώνει ὄλος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς και εἰδικότερα οἱ κάτοικοι τῆς Βεροίας τὸν τελευταῖο καιρό. Θέλω νά βεβαιώσω τὴν οἰκογένεια τοῦ μικροῦ Ἀλεξ και κυρίως τὴν μητέρα του, ὅτι οἱ προσευχὲς μας εἶναι συνεχεῖς και θερμὲς γιὰ τὸ παιδί τους και ἡ ἀγάπη μας τοὺς συνοδεύει διαρκῶς. Πονοῦμε μαζί τους και ἀγωνιοῦμε ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δὲν ἔχουμε χάσει τὴν ἐλπίδα μας. Θέλουμε και αὐτοὶ νά μὴ τὴν χάσουν και νά ἀγκαλιάσουν ξανά τὸν ἀγαπημένο τους Ἀλεξ ζῶντα και ὑγιαίνοντα. Ἡ Βέροια ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα εἶναι πόλη φιλικὴ και φιλόξενη πρὸς τοὺς μὴ ἐπιτοπίους. Ἀλλὰ και ἀπὸ αὐτὴν, ὅπως και ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη κοινωνία,

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

δὲν ἀπουσιάζουν συνάνθρωποί μας πού εἶναι αἰχμάλωτοι ἀπάνθρωπων παθῶν.

Ἀγαπητοί μου, οἱ ἐλλογιμώτατοι εἰσηγητῆς τοῦ ἐφετινοῦ Συνεδρίου, ἔχοντος ὡς γενικό θέμα: «*Ἡ Παῦλειος Θεολογία καί ἡ Σύγχρονος Εἰδωλολατρία*», φώτισαν ἀσφαλῶς ἐπαρκέστατα πλείστες πτυχές τοῦ θέματος καί εἴμαστε εἰς ὅλους πολὺ εὐγνώμονες διὰ τὴν πολύτιμη συνεισφορά τους, τὴν ἐμβριθεῖ ἐξέταση, τὴν ἐπαρκῆ τεκμηρίωση καί ἐμπεριστατωμένη παρουσίαση τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος μυστικῶς μίλησε στίς καρδιές καί στίς ψυχές ὄλων, διασαφηνίζων, ὅπως κάποτε στὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο καί εἰς τοὺς ἄλλους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τὰ βαθέα τῆς διδασκαλίας του, καί ὅτι πολὺ μισθὸ θὰ ἐξασφαλίσαι ἀπὸ τὸν Κύριο, διὰ τῶν πρεσβειῶν καί θεοπειθῶν εὐχῶν του, δι' ἕνα ἕκαστο.

Ἀγαπητοί μου,

Τὸ ζήτημα τῆς εἰδωλολατρίας ἀπασχόλησε ἰδιαίτερος τὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Δὲν ἀποτελεῖ τυχαῖα λεπτομέρεια τὸ γεγονός ὅτι τὸν ὄρο «εἰδωλολατρία» στὴν Καινὴ Διαθήκη τὸν χρησιμοποιεῖ αὐτὸς κατ' ἀποκλειστικότητα, μὲ μοναδικὴ ἐξαιρέση τὴν ἀναφορά τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου στὴν Α' Ἐπιστολή του (4: 3). Τὴν εἰδωλολατρία ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν τὴ θεωρεῖ, ὅπως καί σαφέστατα εἶναι, τὴ μεγαλύτερη ἔκπτωση τοῦ ἀνθρώπου, τὴ μεγαλύτερη ἁμαρτία, τὴ μητέρα ὄλων τῶν θανάσιμων ἁμαρτημάτων, τὴ μεγαλύτερη συμφορὰ, πού ἐπέρχεται ὡς συνέπεια τῆς πολλῆς ἐμπιστοσύνης στὴν ἀνθρώπινη σοφία καί τοῦ συνακολούθου σκοτασμοῦ τοῦ νοῦς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, «*γνόντες τὸν Θεόν [μὲ τὴν φυσικὴ Ἀποκάλυψη Του κατ' ἀρχὴν], οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καί ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καί ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρώπου καί πετεινῶν καί τετραπόδων καί ἐρπετῶν*» (Ρωμ. 1: 21-23). Ἔτσι, «*μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καί ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, Ὅς ἔστιν εὐλόγητός εἰς τοὺς αἰῶνας*» (αὐτόθι, 25). Θεωρεῖ, κατὰ ταῦτα τὴν εἰδωλολατρία ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν ψεῦδος καί, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴ σχετικὴ

διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ταυτίζει τὰ εἰδῶλα μὲ τοὺς δαίμονες: «*εἰδῶλον τί ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστίν; ἀλλ' ὅτι ἅ θύει τὰ ἔθνη, δαιμόνιοις θύει καὶ οὐ Θεῷ*» (Α' Κορ. 10: 19-20). Συγκαταριθμεῖ τὴν εἰδωλολατρία στὰ «ἔργα τῆς σαρκός» (Γαλ. 5: 19) καί προειδοποιεῖ: «*μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλόλατραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενικοίται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε κλέπτται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοιδοροί, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι*» (Α' Κορ. 6: 9-10). Παραλλήλως ἐπιτάσσει: «*μὴ συναναμίγνυσθαι (...)* εἰδωλόλατραις» (αὐτόθι, 5: 9-10) καί, «*φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας*» (αὐτόθι, 10: 14).

Μία ἀπὸ τὶς μορφές τῆς εἰδωλολατρίας ἦταν καί στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπως καί στὴν ἐποχὴ μας, ἡ πλεονεξία. Στὴ συνέχεια τὴν ἀναφέρω ὡς καί σημερινὴ λατρεία τοῦ εἰδώλου τοῦ Μαμωνᾶ. Στὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή του ταυτίζει τὴν πλεονεξία μὲ τὴν εἰδωλολατρία: «*Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία*» (Γαλ. 3: 5). Σχολιάζοντας ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς σημειώνει: «*Εἰδωλολατρίαν δὲ καλεῖ τὴν πλεονεξίαν, ὅτι τῷ Θεῷ δουλεύειν καταλιπόντες, ἀντὶ Θεοῦ τοῖς χρήμασι δουλεύουσιν*».

Ἐπίσης ὁ Ἱερὸς Θεοδώρητος παρατηρεῖ ὅτι καί ὁ Σωτὴρ «*τὸν μαμωνᾶν κύριον προσηγόρευσε διδάσκων, ὡς ὁ τῷ πάθει τῆς πλεονεξίας δουλεύων, ὡς Θεὸν τὸν πλοῦτον τιμᾶ*». Καταδικάζει, λοιπόν, ἀπολύτως ὁ Παῦλος ὄλο τὸ σκοτεινὸ καί δαιμονικὸ φάσμα τῆς εἰδωλολατρίας ἀπὸ τὸν *τοτεμισμὸ*, μὲ ὅλες του τὶς ἐκφάνσεις, μέχρι τὸν *φетиχισμὸ*, ἐπίσης μὲ ὅλες του τὶς ἐκφάνσεις. Γιὰ τὸν Παῦλο –καί τὴν Ἐκκλησία– ἡ εἰδωλολατρία σὲ ὅλες τῆς τὶς μορφές καί φανερώσεις, συνιστᾷ τὸ μέγιστο ψεῦδος, τὴ φοβερότερη πλάνη, τὴν τραγικότερη κατάπτωση, τὴν πιὸ ἀξιοθρήνητη συμφορὰ.

* * *

Πέρασαν, ἀγαπητοί μου, δύο περίπου χιλιετίες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, δύο χιλιετίες χριστιανικοῦ φωτός. Παρὰ ταῦτα ἡ εἰδωλολατρία εἶναι καί σήμερα παροῦσα σὲ ὅλα τὰ μῆκη καί πλάτη τῆς γῆς. Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ μερικὰ μεμονωμένα θρησκευόμενα ἰθαγενῶν τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας, τῆς

᾽Ωκεανίας, τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἢ κάποιων ἐξω-
τικῶν νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ. Καί αὐτὰ ὑφίστανται
καί ἔχουν τοὺς πιστοὺς καὶ τὴ λατρεία τους, τὰ ἱερα-
τεῖα καὶ τὶς τελετές τους, μαζί μὲ τὴν ὅποια βιοθεω-
ρία, κοσμοθεωρία ἢ «θεολογία» τους. Οὔτε μόνο γιὰ
κάποιες γραφικὲς προσπάθειες ἀναβιώσεως προχρι-
στιανικῶν θρησκευμάτων σὲ χώρες τῆς Βόρειας Ἀμε-
ρικῆς, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκόμη.
Εἶναι ὁ πρακτικὸς νεοπαγανισμὸς, πού βιώνουμε
σήμερα καὶ μετατρέπει σέ «κατείδωλη» τὴ σύγχρονη
κοινωνία. Γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ἀφοσίωσης τοῦ σύγ-
χρονου ἀνθρώπου στὰ σημερινὰ εἰδῶλα ἀναφέρομαι
εὐθύς ἀμέσως.

Ἡ σύγχρονη εἰδωλολατρία

Ἀπὸ τὶς ἀρχές τοῦ 19ου αἰώνα ἡ σκέψη πολλῶν δια-
νοούμενων καὶ φιλοσόφων θέλησε νὰ ὀδηγήσει τὸν
ἄνθρωπο στὴν δῆθεν «ἐνηλικίωσή» του, δηλαδή σὲ
μία ζωὴ χωρὶς Θεοῦ. Τὴ σκέψη αὐτὴ τὴν ἀξιοποίησαν
ὅσοι διαμορφώνουν τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τῆς κοινω-
νίας καὶ ἔχουμε τὴ σημερινὴ ἐξέλιξη, τὴν ὁποία περι-
γράφει μὲ ἀκρίβεια ὁ μακαριστὸς π. Ἀλέξανδρος
Σμέμαν: «ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος «ἐνηλικιώθηκε» ὡς
ἓνας φοβερὰ σοβαρὸς ἄνθρωπος, πού γνωρίζει τὰ
βάσανα καὶ τὶς στερήσεις τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ ὄχι τὴ
χαρὰ, γνωρίζει τὸν ἔρωτα τοῦ φύλου (σέξ), ἀλλὰ ὄχι
τὴν ἀγάπη, γνωρίζει τὴν ἐπιστήμη, ἀλλὰ ὄχι τὸ
«μυστήριον» τῆς ζωῆς. Ἀφοῦ ξέρει ὅτι δὲν ὑπάρχουν
«οὐρανοί» δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει τὴν προσευχὴ
στὸν Πατέρα μας πού βρίσκεται στοὺς οὐρανοὺς καὶ
τὴ βεβαίωση πὼς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεμίζουν ἀπὸ τὴ
δόξα του». (Ἀλεξάνδρου Σμέμαν «Γιὰ νὰ ζήσει ὁ
κόσμος», Μετ. Ζήσ. Λορεντζάτου, Ἐκδ. «Δόμος»,
Ἀθήνα 2001, σελ. 168).

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς σύγχρονης εἰδωλολατρίας θὰ
ἐπιχειρήσω νὰ προχωρήσω πέρα ἀπὸ τὰ φαινόμενα
τῆς σύγχρονης ζωῆς, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα μᾶς προκα-
λοῦν θλίψη, καὶ θὰ μιλήσω γιὰ ἓναν ἐπτάλογό της,
πού βρίσκεται πίσω ἀπὸ αὐτὰ.

1. **Τὸ πρῶτο εἰδῶλο, τὸ ὁποῖο προωθεῖται νὰ θεο-
ποιήσει ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἴδιος του ὁ
ἑαυτός.** Ὁ Κύριος τοῦ ἔδωσε τὴν ἐλευθερία ὡς πολυ-
τιμότερο δῶρο γιὰ νὰ εἰσέλθει στὴ Βασιλεία Του,
ἀλλὰ ἐκεῖνος διαστρέφει τὸ σκοπὸ της καὶ ὑποδου-
λώνεται στὸν παλαιὸ ἑαυτό του καὶ στὰ πάθη του.

Γράφει χαρακτηριστικὰ ὁ μεγάλος Ρῶσος φιλόσοφος
Νικολαῖ Μπερντιάγεφ: «Ὁ δρόμος τῆς ἐλευθερίας
ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο ἢ στὴ θεοποίησή του, ὅποτε
καταστρέφεται, ἢ στὴν ἀνακάλυψη τοῦ Θεοῦ, ὅποτε
σώζεται στοὺς κόλπους τῆς Θεότητος. **Ὁ ἄνθρωπος
τότε μόνο εἶναι ἄνθρωπος, ὅταν εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ
Θεοῦ, ὅταν, μὲ ἄλλα λόγια, ὑπάρχει Θεός.** Ὅταν δὲν
ὑπάρχει Θεός, ἢ ὅταν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος γίνεται
Θεός, τότε αὐτὸ σημαίνει τὴν καταστροφή τοῦ ἀνθρώ-
που». (Νικ. Μπερντιάγεφ «Τὸ πνεῦμα τοῦ Ντοστο-
γιέφσκι», Μετ. Νικ. Ματσούκα, Ἐκδ. Πουρναρά,
Θεσσαλονίκη, 1972, σελ. 55). Καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ
ἴδιου βιβλίου ὁ Μπερντιάγεφ γράφει: «Ὁ ἄνθρωπος
πρέπει νὰ διανύσει τὸ δρόμο τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ ἡ
ἐλευθερία μεταβάλλεται σὲ δουλεία καὶ καταστρέφει
τὸν ἄνθρωπο, ὅταν αὐτὸς στὴν ἄγρια ὀρμὴ τῆς ἐλευ-
θερίας δὲν ἀναγνωρίζει τίποτα πιὸ πάνω ἀπὸ τὸν
ἑαυτό του. Κι ὅταν δὲν ὑπάρχει τίποτα πιὸ ψηλὰ ἀπὸ
τὸν ἄνθρωπο, τότε οὔτε ὁ ἴδιος ὑπάρχει... Κι ὅταν τὰ
πάντα ἐπιτρέπονται στὸν ἄνθρωπο, τότε ἡ ἐλευθερία
ὑποδουλώνεται μέσα στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της. Κι αὐτὴ
ἡ ὑποδούλωση σημαίνει τὴν καταστροφή τοῦ ἀνθρώ-
που». (σελ. 77). Ὁ ἄνθρωπος κοντὰ στὸν Θεὸ εἶναι
ἐλεύθερος καὶ βιώνει τὴν αἰωνιότητα, ἐνῶ ὅταν ἀφο-
σιώνεται στὸ εἰδῶλο τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ αὐτὸ λατρεύ-
ει εἶναι δέσμιος τῶν παθῶν του καὶ ἐπιλέγει τὴ χοϊκό-
τητα, τὴν προσωρινότητα, τὸν θάνατο.

2) **Τὸ δεύτερο εἰδῶλο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ λογι-
κή.** Ἀπὸ τὸν Θωμᾶ τὸν Ἀκινάτη (1224-1274) καὶ μετὰ
ὁ δυτικὸς ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ἐξηγήσει μὲ τὴ
λογικὴ τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ ὅ,τι προφανῶς τὸν ὑπερ-
βαίνει. Ἡ κατάσταση ἐξελίχθηκε ραγδαίᾳ πρὸς αὐτὴ
τὴν κατεύθυνση τόσο μὲ τὴ Διαμαρτύρηση, ὅσο καὶ
κυρίως μὲ τὸ Διαφωτισμὸ. Ἡ λογικὴ κατέστη εἰδῶλο
καὶ ἀντικείμενο ἀπόλυτης ὑποταγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
ὁποῖος ἔχοντας προηγουμένως θεοποίησει τὸν ἑαυτό
του δημιούργησε τὴν ψευδαίσθηση ὅτι ἡ δυνατότητα
τῆς γνώσης καὶ τῆς λογικῆς του δὲν ἔχει ὅρια. Ὅτι
δηλαδή δὲν ὑπάρχει κάτι πού εἶναι ἀνεξηγήτο γι'
αὐτὸν καὶ τὰ ἀξιώματα πού θέτει καὶ πού στηρίζονται
ὅλα στὴ λογικὴ του, εἶναι ἀδιάσειστα, μέχρις ἀποδεί-
ξεως τοῦ ἀντιθέτου. Ἡ ἀπολυτοποίηση τοῦ σχετικοῦ,
ὅπως ἡ «λογικὴ» τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενο ὀρίζεται
κατὰ περίπτωση ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἀνάλογα μὲ τὴν

προσωπικότητά του και τὰ ἐπιχειρήματα πού χρησιμοποιεῖ, ἀποτελεῖ τὴν τραγωδία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Διότι συνέπεια τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι πρῶτον νὰ ἀποϊεροποιηθεῖ ἡ ζωὴ και νὰ θεωροῦνται ὑπαρκτὰ μόνον ὅσα ὑποπίπτουν στὶς αἰσθήσεις, ἢ γίνονται ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὴ νόηση, ἠδὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνακάλυψης και δεῦτερον νὰ ἐπιβάλλονται στὴν κοινωνία νόμοι και κανόνες πού ἀντιβαίνουν σὲ βασικὲς ἀρχές τοῦ φυσικοῦ δικαίου.

Διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς λογικῆς ὡς ὑπέρτατης ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος καθίσταται ὄν πεπερασμένο, χωρὶς ἀξία, χωρὶς προορισμὸ στὴ ζωὴ του, μιὰ ἔμβια μηχανή, πού μπορεῖ νὰ τὴν χρησιμοποιεῖ ὅπως αὐτὸς νομίζει. Τὸ χειρότερο δηλαδὴ εἶναι ὅτι ἡ φιλοσοφικὴ ἀντίληψη τῆς λογικῆς χρησιμοποιεῖται και ὡς ὄπλο κατὰ ἀρχῶν και ἀξιῶν, πού ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τὴν ἴδια τὴν ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα. Τὰ φεμινιστικὰ κινήματα ἐπιδιώκουν και ὀρισμένες χῶρες τὸ ἔχουν ἐπιτύχει νὰ εἶναι ἐλεύθερες οἱ ἀμβλώσεις, μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι «κάθε γυναῖκα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάνει τὸ κορμί της ὅ,τι θέλει», τὸ ἔμβρυο εἶναι μέρος τοῦ κορμοῦ της, ἄρα μπορεῖ νὰ τὸ φονεύσει, ὅπως ἐξάγει τὶς ἀμυγδαλὲς ἢ τὴν σκοληκοειδῆ ἀπόφυσή της. Ἡ λογικὴ αὐτὴ ἀντιβαίνει στὴ φυσικὴ ἀρχὴ ὅτι τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι κτῆμα της, ἀλλὰ ἕνας νέος ἄνθρωπος, πού ἔχει δικαίωμα νὰ ζήσει και ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται μὲ τὴ συμβολὴ τῆ δικῆ της ἀλλὰ και τοῦ πατέρα. Ἐπίσης τὸ ἀξίωμα ὅτι ἡ γυναῖκα μπορεῖ νὰ κάνει ὅ,τι θέλει τὸ ἔμβρυο ἀπολυτοποιεῖ τὴν **ἀτομικότητα** και καταργεῖ τὴν **κοινωνικότητα** τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς λογικῆς τῆς ἀτομικότητας ἐπὶ τῆς κοινωνικότητας ἔχει πολλὲς συνέπειες, ὅπως ὅτι και οἱ ἄνδρες λ.χ. θὰ μπορούσαν νὰ ἀρνηθοῦν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴ πατρίδα, ἢ νὰ θυσιάστοῦν γι' αὐτήν, ἢ τὴν ἐπιβολὴ ἀντιλήψεων δυναμικῶν «πεφωτισμένων» μειοψηφιῶν, μὲ ἰσχυρὴ πρόσβαση στὴν κρατικὴ ἐξουσία, ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν ἀδύναμων, ἀλλὰ κρινόντων μὲ ἄλλες ἀρχές πολιτῶν. Ἐπίσης διὰ τῆς λογικῆς, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀτομικότητα, εἰσέρχεται στὴν κοινωνία ἡ χρησιμοθηρία, ἡ ὁποία ἔχει ἄλλες σοβαρότατες ἐπιπτώσεις σ' αὐτήν, καθὼς και αἴρεται ἡ ἀνεκτικότητα (tolerance), ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται οὐσιαστικὰ ἡ

ἀρμονικὴ και εἰρηνικὴ συμβίωση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἄνθρωπος τυφλωμένος ἀπὸ τὴν εἰδωλοποίηση τῆς λογικῆς δὲν ἀντιλαμβάνεται αὐτὸ πού ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουμε στὴν ἱερότητα τῆς ζωῆς, ἀναγνωρίζομε: τὸ φυσικὸ Δίκαιο, ὡς τεθέν, ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐμεῖς πού ἔχομε ἀντίληψη τοῦ ἔναντι τῆς Δημιουργίας πεπερασμένου τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου και γνωρίζομε τὰ ὄριά μας, διακρίνομε σαφέστατα, ὅτι εἰσέρχεται εἰς ἕνα λαβύρινθο τραγικῶν συνεπειῶν, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶναι δυνατὸ νὰ ἐξέλθει μόνον ἂν βρεῖ τὸν μίτο τῆς συνείδησός του.

3) **Τὸ τρίτο εἰδωλο εἶναι ἡ οἰκονομία.** Ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγονται τελικὰ στὴν οἰκονομία και παραθεωροῦνται ἀρχές και ἰδανικά. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖο προεῖπα γιὰ τὴν καταδίκη τῆς πλεονεξίας ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι προφανεῖς οἱ ἀδικίες σὲ βάρος τῶν οἰκονομικῶν ἀδυνάτων, τοὺς ὁποῖους ὁ οἰκονομικὰ ἰσχυρὸς ἐκμεταλλεύεται, πολλὲς φορὲς ἀπάνθρωπα, αὐτὸς, γιὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσει, τοὺς δημιουργεῖ ψευτικὲς ἐλπίδες γιὰ ἕναν κόσμο καλύτερο, τὸν ὁποῖο στὴν πραγματικότητα οὐδέποτε θὰ γνωρίσουν. Εἶναι ἕνας νέος ψευτομεσιανισμὸς, ὅπως ἦταν ψευτομεσιανισμὸς αὐτὸς τὸν ὁποῖο προωθοῦσε ὁ ὑπαρκτὸς σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ ἐπιβιώνει ἡ τυραννικὴ γραφειοκρατία. Ἐγραψε σὲ ἄλλο πόνημά του ὁ ρῶσος φιλόσοφος Μπερντιάγεφ: «Ὁ ἀστικὸς κόσμος κυβερνᾶται ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ χρῆμα τὸ χωρισμένο ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Ἡ ἀστικὴ συνείδηση εἶναι ὁ ἀντίποδας τῆς ιδέας τοῦ ἀπόλυτου, ὁ ἐξολοθρευτὴς τοῦ αἰώνιου. Ἐνας ἀστὸς μπορεῖ νὰ θρησκεύει και ὁ Λεὸν Μπλουά (ρωμαιοκαθολικὸς γάλλος συγγραφέας) μισεῖ αὐτὴ τὴν ἀστικὴ θρησκευτικότητα πιὸ πολὺ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀθεϊσμὸ. Πόσους και πόσους εἰδωλολάτρεις δὲν συνάντησε ἀνάμεσα στοὺς λεγόμενους καλοὺς ρωμαιοκαθολικοὺς!. Στὸ μαγαζί τους ὁ Θεὸς ἀποτελεῖ μιὰ πετυχημένη διακόσμηση... **«Ὁ ἀστὸς εἶναι εἰδωλολάτρης, ζεῖ δοῦλος τοῦ ὄρατοῦ. Εἰδωλολατρία εἶναι ἡ προτίμηση τοῦ ὄρατοῦ ἀπὸ τὸ ἀόρατο. Γιὰ τὸν ἀστὸ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ γίνεται θεὸς κι ἀπόλυτο».** (Ν. Μπερντιάγεφ «Ἡ μοῖρα τῆς κουλτούρας», δοκίμιο «Γιὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀστισμοῦ», μετ. Τάσου Πανταζῆ, Ἐκδ. Ἀστρολάβος Εὐθύνη, Ἀθήνα, 1992, σελ. 41). Καὶ στὸ ἴδιο

βιβλίο στο δοκίμιό του «Ἡ μοῖρα τῆς κουλτούρας» (Μετ. Κώστα Ε. Τσιρόπουλου) ὁ Μπερντιάγιεφ (1874-1948) ἐσκέφθη ὡς ὁ διανοούμενος μὲ τὴν καθαρὴ συνείδηση, καὶ μπόρεσε νὰ προβλέψει τὴ σημερινὴ ἐξέλιξη. Ἐγραψε: «Ὁ βιομηχανικὸς κεφαλαιοκρατισμὸς τοῦ πολιτισμοῦ σκότωσε τὸ πνεῦμα τῆς αἰωνιότητος, κατέστρεψε τὰ ἱερὰ πράγματα. Ὁ κεφαλαιοκρατικὸς πολιτισμὸς τῶν μοντέρνων καιρῶν σκοτώνει τὴν ἰδέα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ πιὸ ἀσεβῆς πολιτισμὸς... Ἐνας Θεὸς χρησιμοθηρικὸς καὶ ἀναγκαῖος γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ὁ ζωντανὸς Θεός». (αὐτ. σελ. 27-28). Μὲ τὴν πρόσδεσή του ὁ ἄνθρωπος στὸν Μαμωνᾶ ἀποδιώχνει τὸ Θεὸ καὶ γίνεται ὁ ἄφρων τῆς γνωστῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου μας.

4) **Ἀποτέλεσμα τῆς λατρείας τοῦ τρίτου εἰδώλου εἶναι τὸ τέταρτο σύγχρονο εἶδωλο, τὸ ὁποῖο ἐπεβλήθη στὸν μετανεωτερικὸ ἄνθρωπο, ἡ παγκοσμιοποίηση, ἡ ὁποία ἐπιχειρεῖται νὰ παρουσιαστῆ ὡς κάτι τὸ νομοτελειακὸ καὶ πὼς προωθείται ἐπειδὴ θὰ βοηθήσει τὶς πτωχότερες ἀναπτυσσόμενες χῶρες.** Ἀπὸ τὰ πράγματα προκύπτει ὅτι οἰκονομικὰ ἐνισχύει τοὺς ἰσχυροὺς, χωρὶς νὰ βελτιώνει τὴ θέση τῶν ἀσθενεστέρων. Κι ἐπὶ πλέον γιὰ λόγους χρησιμοθηρικοῦ τῶν ἰσχυρῶν προωθεί τὴν ὁμογενοποίηση τῶν πολιτισμῶν καὶ τὸ συγκρητισμὸ, δηλαδὴ τὴ συγχώνευση ἰδεῶν καὶ θρησκειῶν. **Πρόκειται γιὰ τὴν ἀπειλὴ ἐπιβολῆς ἐνὸς παγκόσμιου ὀλοκληρωτισμοῦ, τὸν ὁποῖο ἡ ἴδια ἀνθρωπότητα δὲν θὰ ἀποδεχθῆ, γιὰτὶ δὲν θέλει νὰ αὐτοκτονήσῃ.** Τὴν ἴδια ὥρα αὐξάνονται οἱ ἀνθρώπινες τραγωδίαι, στὶς πτωχὲς χῶρες καὶ γίνονται δυσκολότερες οἱ συνθήκες ζωῆς γιὰ τοὺς ἐργαζομένους στὶς ἀνεπτυγμένους χῶρες. Ἐπισκέφθηκα πρόσφατα στὴ Γενεύη τὴν Ὑπάτη Ἀρμοστεία τοῦ ΟΗΕ γιὰ τοὺς πρόσφυγες καὶ τὸν Διεθνή Ὄργανισμὸ γιὰ τὴ Μετανάστευση. Καὶ διαπίστωσα ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα τῶν ἀρχῶν τοῦ 21ου αἰῶνα ζεῖ ἕνα νέο δράμα δουλεμπορίου ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, μὲ τὸ λεγόμενο ἐμπόριο ἀνθρώπων ὑπάρξεων, κυρίως γυναικῶν καὶ παιδιῶν. Πρόκειται γιὰ τὸ δεύτερο παράνομο παγκόσμιον ἐμπόριο, μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τῶν ναρκωτικῶν. Τὴν ὥρα λοιπὸν πού ἡ τεχνολογία πραγματοποιεῖ

θαυμαστὰ κατορθώματα, ἡ ἀνθρωπότητα ὡς κουλτούρα ὀπισθοδρομεῖ στοὺς αἰῶνες τοῦ δουλεμπορίου, ὅταν ὁ ἀδύναμος κυρίως Ἀφρικανὸς δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα. Καὶ αὐτὸ εἶναι ντροπὴ γιὰ ὅλο τὸν σημερινὸ κόσμον καὶ γιὰ ὅσους προωθοῦν αὐτῆς τῆς μορφῆς τὴν παγκοσμιοποίηση.

5) **Στὸν ἀντίποδα τῆς παγκοσμιοποίησης, ἀλλὰ μὲ πάντα τὴν τάση λατρείας εἰδώλων ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, εἶναι τὸ πέμπτο εἶδωλο, ὁ ἐθνοφυλετισμὸς.** Ὁ δυτικὸς ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῆ τὴ σκέψη καὶ τὰ βιώματα τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἀνατολῆς, δηλαδὴ τὸν συνδυασμὸ τῆς οἰκουμενικότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀφοσίωση στὴν Πατρίδα. Τὸ περιέργον εἶναι πὼς οἱ ὄπαδοὶ τοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασεως, πού ἐκ τῶν πρώτων εἰσήγαγε τὸν εἰδωλοποιημένο ἐθνικισμὸ, ἐμφανίζονται σήμερον ὡς ὄπαδοὶ τῆς πολυπολιτισμικότητος, ἐπειδὴ αὐτὴ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐπιδιώξή τους νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ταυτότητα τῶν λαῶν, νὰ περιθωριοποιήσουν τὴν θρησκεία καὶ νὰ προωθήσουν τὸ νέο τους εἶδωλο, τὴν παγκοσμιοποίηση.

6) **Ἐκτὸ σύγχρονο εἶδωλο εἶναι ἡ ἰδεολογία.** Ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς ἰδεολογίας γεννᾷ ἀπάνθρωπες καταστάσεις. Ἡ ἀνθρωπότητα γνώρισε τραυματικὲς καταστάσεις κατὰ τὸν 20ὸ αἰῶνα ἀπὸ τὴν ἀπολυτοποίηση τῆς ἰδεολογίας, μὲ πολλὰ ἑκατομμύρια ἀθῶων θυμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πάρα πολλοὶ Χριστιανοὶ νεομάρτυρες. Ὁ Ναζισμὸς καὶ ὁ Κομμουνισμὸς καταδικάσθηκαν ἀπὸ τὴν συνείδηση τῆς ἀνθρωπότητος ὡς ἰδεολογίες πού ὅταν κρατικοποιήθηκαν ἐξουθένωσαν φυσικὰ καὶ πνευματικὰ τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξή. Ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς ἰδεολογίας ὀδήγησε καὶ στὸ φαινόμενο τῆς τρομοκρατίας. Ἡ λύση στὴν ἀδικία δὲν εἶναι οἱ φόνοι ἀθῶων ἀνθρώπων καὶ ἡ πρόκληση τρόμου στὴν κοινωνία. Αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἀδικία στὴν τυχὸν ἀδικία, ἀλλὰ καὶ κοινὸ ἀποτρόπαιο ἔγκλημα ἐν ὀνόματι τῆς ἰδεολογίας ἢ τῆς θρησκείας. Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ὀφείλω νὰ πῶ ὡς θανάσιμο ἀμάρτημα τὴν μετατροπὴ τῆς θρησκείας σὲ ἰδεολογία, διότι τότε αὐτὴ ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ ὑπέρολογο καὶ μετατρέπεται σὲ ἐργαλεῖο ἀνθρώπων, μὲ συγκεκριμένους ἀθέμιτους συνήθως σκοπούς.

7) **Τὸ ἕβδομο καὶ τελευταῖο, ἀλλὰ ὄχι λιγότερο σημαντικὸ εἶδωλο εἶναι ἡ ἐξουσία.** Ὁ ἄνθρωπος

ἀρέσκεται νὰ ἐξουσιάζει καὶ ὄχι νὰ διακονεῖ. Ἡ ἐξουσία εἶναι ἕνας μεγάλος πειρασμός. Πέραν τοῦ ὅτι εἶναι ἀνθρωπίνως εὐχάριστο στὸν καθένα νὰ διατάζει ἀντὶ νὰ διακονεῖ, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι ὁ ἔχων ἐξουσία, κρατική, οἰκονομική, κοινωνική ἔχει περισσότερα προνόμια ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμπολίτες του. Λόγω λοιπὸν τῶν προνομίων τῶν ἐξουσιαστῶν ἐνισχύεται στὴν κοινωνία ἡ ἀντίληψη τῆς ἐπιβολῆς συμφερόντων καὶ ἐξουσιῶν. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἀντίληψη ὀδηγεῖ στὴ νόθευση τοῦ Δικαίου καὶ στὴν ἀποδυνάμωση τῆς συνοχῆς τῆς κοινωνίας καὶ τῆς εἰρηνικῆς συμβίωσης. Εἶναι τραγικὸ ὅταν ὁ κατέχων τὴν ὅποια ἐξουσία ἄνθρωπος δὲν ἔχει συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν καὶ καθηκόντων του καὶ τὴν ἐκμεταλλεύεται πρὸς ἴδιον ὄφελος. Εἶναι τραγικὸ ὅταν στὰ πράγματα ἡ κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία δὲν μποροῦν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἰσονομία.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, ἀγαπητοὶ πατέρες,
Ἐντιμώτατοι, Ἐλλογιμώτατοι, κυρίες καὶ κύριοι

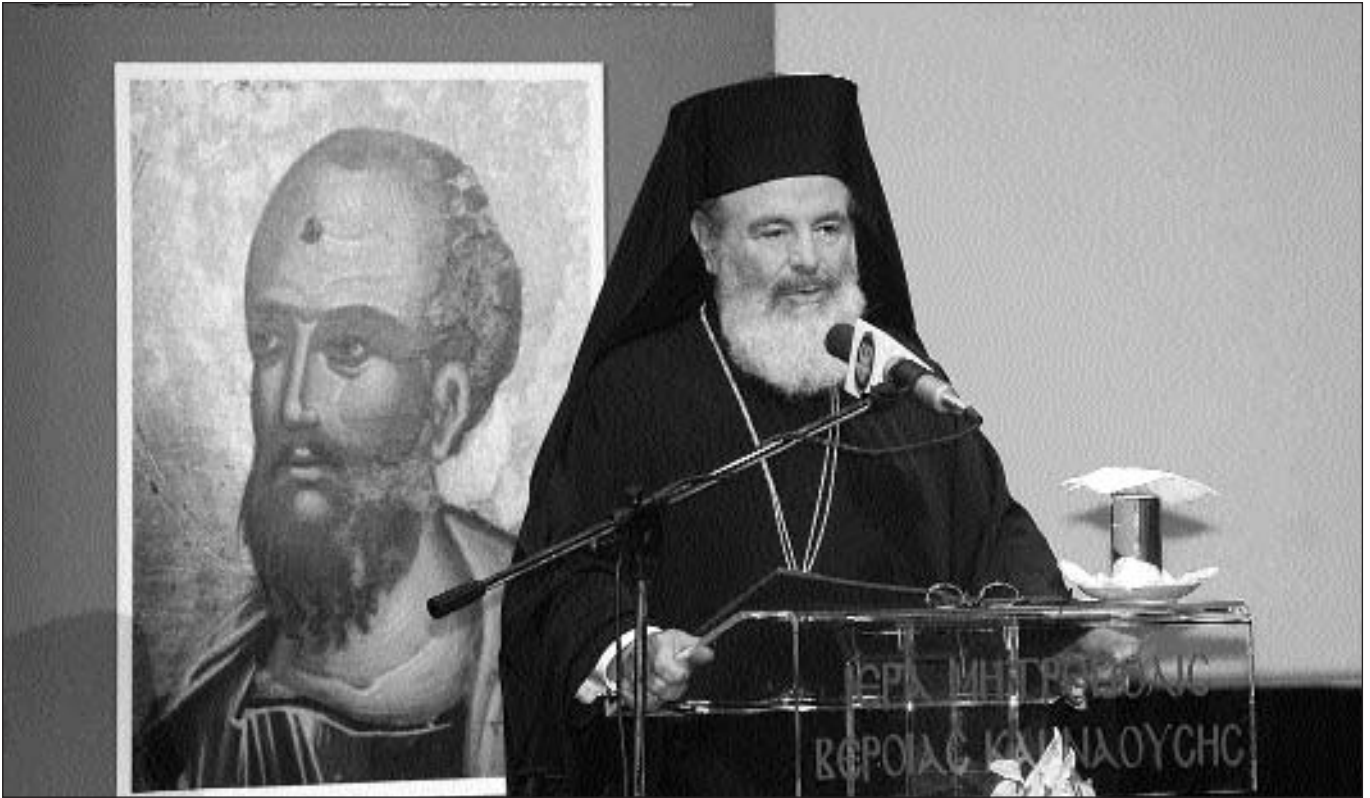
Ὁ ἄνθρωπος στὴν ἐπίγεια ζωὴ του ζεῖ ἔχοντας πάντα μπροστὰ του σταυροδρόμια, τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τὸν ἄλλο, τῆς κακίας. Θέλησα μὲ ἀπόλυτη συντομία νὰ ἀναφέρω στὴν ἀγάπη σας κάποιες διαπιστώσεις μου γιὰ τὰ σύγχρονα εἶδωλα. Ὅμως ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι εἰσαγγελέας, εἶναι στοργικὴ μητέρα. Μὲ τὴ διακριτικότητα ποὺ τὴν διακρίνει προσφέρει πρὸς τὸν «κοπιῶντα καὶ πεφορισμένο» συνάνθρωπο τὴ βοήθειά Της, τὴν ἀγάπη Της, τὴ θαλπωρή Της, τὸ ἐνδιαφέρον Της, τὸ πνεῦμα θυσίας Της. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βλέποντας στὴν Ἀθήνα τὰ πολλὰ εἶδωλα μπορεῖ νὰ «παρωξύνῃ τὸ πνεῦμα» Του, ἀλλὰ δὲν ἔφυγε, ἀκόμη κι ὅταν τὸν ἀντιμετώπισαν μὲ ἀδιαφορία ἕως καὶ εἰρωνεία οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀντίθετα καὶ σ' αὐτοὺς κατέθεσε τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ κήρυγμά Του εἶχε ἀγαθὸ ἀποτέλεσμα. Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρ. Ζαχουμίου καὶ Ἐρζεγοβίνης κ. Ἀθανάσιος στὸ διεθνὲς ἐπιστημονικὸ συνέδριο ποὺ διενεργήθηκε στὴν ὥραία καὶ ἀποστολικὴ αὐτὴ πόλη, στὰ πλαίσια τῶν Δ' Παυλείων, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1998, εἶχε πεῖ ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μὲ τὴ συμπεριφορὰ του καὶ τὸν ἐπαινετικὸ του λόγο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, στὴν γεμάτη ἀπὸ εἶδωλα πόλη τους, διδάσκει ὅλους μας ἀνθρωπιά, φιλανθρωπία, καὶ χρηστοφιλία, ποὺ συν-

δέει τὴ θεοφιλία μὲ τὴ φιλανθρωπία. Καὶ πρόσθεσε ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γνώριζε ὅτι ὁ ἄνθρωπος θέλει νὰ ψάξει, θέλει νὰ πλησιάσει τὸν Θεὸ καὶ ὁ Παῦλος εἶδε στὰ εἶδωλα αὐτὴ τὴν τάση. Ἡ τάση αὐτὴ τῶν Ἀθηναίων εἶχε πάρει λάθος κατεύθυνση καὶ αὐτὸ τὸ ἤξερε ὁ Παῦλος ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του πείρα... Προσπάθησε λοιπὸν στὴν Ἀθήνα νὰ ὀδηγήσει τοὺς Ἀθηναίους στὸ σωστὸ δρόμο γιὰ νὰ πλησιάσουν τὸ Θεό, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλει τὴν ἑλληνικὴ τους ταυτότητα».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει νὰ γίνουμε τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ κερδίσουν τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Βλέποντας τὴν «κατείδωλη» ἀνθρωπότητα δὲν πρέπει νὰ τὴν καταδικάσουμε, ἀλλὰ νὰ σκύψουμε στὶς δικές μας τὶς ἐλλείψεις καὶ νὰ δράσουμε θετικά. Νὰ ἐντείνουμε τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἄσκησή μας, νὰ μετανοήσουμε γιὰ τὰ λάθη μας, νὰ ἐνισχύσουμε τὸν ζήλο μας γιὰ ἱεραποστολή. Ὁ Ἄντρὲ Μαλρό, τοῦ ὁποίου ἐφέτος εἶναι τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴ γέννησή του, παρὰ τὴ φιλοσοφικὴ σύγχυση, ἡ ὁποία τὸν διέκρινε, εἶχε πεῖ τὸ 1968 ὅτι «ὁ 21ος αἰώνας ἦθὰ εἶναι πνευματικὸς ἢ δὲν θὰ ὑπάρξει». Ἡ σκέψη αὐτὴ εἶναι συμπληρωματικὴ ἐκείνης τοῦ ἱστορικοῦ Στῆβεν Ράνσιμαν, ὅτι ὁ 21ος αἰώνας θὰ εἶναι ὁ αἰώνας τῆς Ὁρθοδοξίας. Μέχρι τώρα ὁ Δυτικὸς ἄνθρωπος ἠ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸ Θεῖο, ἢ τὸ ἀναζητεῖ προσπερνώντας τὴ δική μας ἀνατολικὴ πνευματικότητα καὶ προσφεύγοντας στὴν ξένη πρὸς αὐτὸν θρησκευτικότητα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Κι ἐδῶ εἶναι ἡ εὐθύνη ἡ δική μας, νὰ κάνουμε γνωστὴ τὴν Ὁρθοδοξία σὲ ἐκείνους ποὺ βρίσκονται στὴν ἀναζήτησιν τοῦ Ἄγνωστου γιὰ ἐκείνους Θεοῦ, ποὺ εἶναι τόσο οἰκεῖος σὲ ἐμᾶς.

Θὰ ἤθελα τελευτῶν νὰ μιμηθῶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον καὶ νὰ διακηρύξω μὲ στεντόρεια φωνὴ πρὸς ὅλο τὸν κόσμον τοὺς ἐξῆς στίχους ἀπὸ τὰ Ἔπη του (Πρὸς Νεμέσιον, Ποίημα Ζ' ΕΠΕ, Τόμος 11, Θεσσαλονίκη, 1986, σελ. 118):

«Ἦθελον ἠερίης σκοπιῆς, καθύπερθεν ἀερθεῖς, βρονταῖον πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν αὔσαι· ἄνθρωποι θνητοί, καὶ τέκνονες οὐδὲν ἐόντων, μέχρι τίνος ψεύστησι καὶ ἡματίοισιν ὄνειροις παιζόμενοι, παίζοντες, ἐπὶ χθονὶ μάψ ἀλάλησθε; Λάτριες εἰδώλων κενεόφρονες, οἱ παθέεσσιν ἄλλαρ ἐοῖς μῆσασθε

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὁμιλεῖ ἀπὸ τὸ βῆμα τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱ. Μ. Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας γιὰ τὸν Ἅπ. Παῦλο.

θεοὺς στήσασθαι ἀλιτρούς, Ψεύστας, ἀνδροφόνους, σχολιοῦς, ἐπίορκον ὁμοῦντας, ἄρπαγας, ἀνδρογύνους, μοιχοῦς, ἐπιβήτορας ἀνδρῶν.»

Δηλαδή:

«Ἦθελα ν' ἀνεβῶ σὲ τόπο ψηλό, πὸν τὸν κτυπᾶ ὁ ἀγέρας καὶ νὰ φωνάξω βροντερὰ σ' ὅλους τοὺς ἐπιγείους· - Ἄνθρωποι θνητοί, πὸν φτιάχνετε πράγματα πὸν διόλου δὲν ὑπάρχουν, ὡς πότε μὲ ψεύτικα κι ἐφήμερα ὄνειρα θὰ σᾶς ξεγελοῦν καὶ θὰ ξεγελάτε τρέχοντας μάταια στὴ γῆ; λατρεύοντας χωρὶς μυαλό τὰ εἰδῶλα, πὸν στὰ πάθη σας στήριγμα σκεφθήκατε νὰ βάλετε, θεοὺς ἀπατεῶνες, ψεῦτες, φονιάδες, δόλιους, ἐπίορκους, ἄρπαγες, ἐρμαφρόδιτους, μοιχοῦς, πὸν μὲ ἀρσενικοὺς κοιμοῦνται;»

Δὲν ξέρω πόσο ἀπήχηση μπορεῖ νὰ ἔχουν τέτοιου εἶδους ἀφυπνιστικὲς φωνές. Ὅποσοδήποτε ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἀφήσει νὰ εἶναι φωνές βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἤφωνές σὲ ὄτα κωφῶν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχει, δικό μας χρέος εἶναι νὰ μὴν ἀποκάμωμε φωνάζοντας ἀποστο-

λικῶς καὶ πατερικῶς: «μὴ πλανᾶσθε!» «Φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας!» «Νεκρώσατε τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία!» «Μὴ συναναμίγνυσθε εἰδωλολάτραις!». Νὰ πορευόμαστε ἀξίως τῆς κλήσεώς μας, νὰ βιοῦμε μὲ συνέπεια τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας, νὰ λατρεύουμε «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε ἕως θανάτου ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας, πὸν γιὰ ἐμᾶς εἶναι Μία καὶ Μοναδική, ἢ μᾶλλον Ἕνας καὶ Μοναδικὸς Αὐτὸς πὸν εἶπε: «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ Ὁδὸς, καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή» (Ἰωάν. 14:6).

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις κατακλείω τὸ παρὸν συνέδριο, συγχαίροντας γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα καὶ τοὺς ἄξιους συνεργάτες του, ὅλους τοὺς εἰσηγητὲς καὶ συνέδρους καὶ ὅλους ὅσοι μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο ἐργάστηκαν γιὰ τὴν ὅλη ἐπιτυχή διοργάνωση καὶ τὴν εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν του.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἀγαπημένα.

«Ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα»

(Β΄ Κορ. 5,17)

**ΠΑΥΛΟΣ:
Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ
ΚΤΙΣΕΩΣ**

(Ὁμιλία κατὰ τὸν
Ἑσπερινὸ τῆς 29.6.2006
στὸν Ἄρειο Πάγο)

Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἤδη δημόσιες ἐμφανίσεις Του, ὁ Κύριος Ἰησοῦς προκαλοῦσε μοναδικὴ ἐντύπωση στοὺς ἀκροατές Του, ἀφοῦ ὅλα τὰ θεῖα Του ρήματα ἦταν λόγια πρωτάκουστα, τὰ ὁποῖα εὐαγγελίζοντο τὴν «καινὴν κτίσιν»¹ ἦταν, μέσα σὲ μία κοινωνία βυθισμένη σὲ ἀπελπιστικὸ σκοτάδι, «ρήματα ζωῆς αἰωνίου»¹.

Γι' αὐτὸ ἐκπληκτοὶ οἱ ἀκροατές του, ὅπως διασώζει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, διερωτῶντο: «Τί ἔστι τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἢ καινὴ αὐτή;»³.

Ἀνάλογη ἦταν περίπου καὶ ἡ ἐντύπωση ποὺ προκαλοῦσε καὶ ὁ λόγος τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ὅταν, μετὰ τὴν ἁγία Πεντηκοστή, ὑπέικοντες στὴν ἐντολὴ τοῦ Διδασκάλου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καὶ διασχίζοντας ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιξοοτήτων καὶ κινδύνων τὴν τότε οἰκουμένη, εὐαγγελίζοντο ὅτι διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα»⁴ – «ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἰσχύει καινὴ κτίσις»⁵.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἱεράρχαι,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους,

Τίμιον Πρεσβυτέριον,

Ἐν Χριστῷ Διακονία

Λαὲ τοῦ Κυρίου ἠγαπημένε,

Ἔνας ἐκ τῶν πνευματοφόρων καὶ θεοκηρύκων Ἀποστόλων ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν κλήση τῆς Δαμασκοῦ, ἔγινε ἀπὸ διώκτης «κλητὸς Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ»⁶ καὶ θερμοουργὸς καὶ διαπρύσιος κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Περιφέροντας «τὰ λείψανα τῆς ἀρρωστίας του»⁷ κήρυξε ὡς τὸ μαρτυρικὸ του τέλος τὴν «καινὴν κτίσιν»⁸, «τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Χάριτος»⁹ «μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν»¹⁰ «ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶν»¹¹ καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ κήρυγμά του ἦταν «οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως»¹². Ἰδιαιτέρως δέκτης τοῦ σωστικοῦ λόγου τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν ὑπῆρξε ὁ τότε Ἑλληνόφωνος χῶρος καὶ κατ'

1. Γαλ. 6,15 κ.ἄ.

2. Ἰω. 6,68.

3. Μάρκ. 1,27.

4. Β΄ Κορ. 5,17.

5. Γαλ. 6,15.

6. Ρωμ. καὶ Κορ. 1,1 κ.ἄ.

7. προβλ. Ἰ. Χρυσοστόμου, Migne 49,227.

8. Β΄ Κορ. 5,17.

9. Πράξ. 20,24.

10. Πράξ. 20,19.

11. Α΄ Κορ. 2,3.

12. Α΄ Κορ. 2,4.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τοῦ Ἁγ. Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο (29.6.2006)

ἔξοχὴν ἢ σημερινὴ Ἑλλάδα καὶ γι' αὐτὸ καθηκόντως κατὰ τὴν εὐσημὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «ἐν λόγοις, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν εἰκονίσμασι»¹³ τιμᾶ καὶ γεραίρει τὸ Μέγα Ἀπόστολό της καὶ χειραγωγὸ της εἰς Χριστόν. Κατ' ἔξοχὴν πράττει τοῦτο ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν εὐγνωμονώντας, γιατί πρὸ χιλίων ἐνιακοσίων πενήντα (1950) καὶ πλέον ἐτῶν, μὲ θεία καθοδήγηση, κατεύθυνε τὰ βήματά του καὶ ἐδῶ, στὴν «κατείδωλον»¹⁴ τότε πόλη μας, «καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ»¹⁵ καὶ ἐπισημότερα «ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου»¹⁶. Ἰστάμενος, δηλαδὴ στὸ χῶρο, στὸν ὁποῖο καὶ ἐμεῖς αὐτὴ τὴν ὥρα εὐρισκόμεθα, ἀπεκάλυψε τὸν

«Ἄγνωστο Θεό», τὸν ὁποῖο, καίτοι οὐσιαστικὰ «ἀγνοοῦντες»¹⁷, τιμοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι αὐτοὶ πρόγονοί μας.

3. Μὲ τὴν θαυμάσια δημηγορίαν του ἀπὸ τὸ βράχο αὐτό, ποὺ συντομότερα περίληψή της μᾶς διέσωσε ὁ Λουκᾶς στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων¹⁸ καὶ ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγου ἀκούσαμε καὶ ἐμεῖς ἀναγινωσκόμενη, «ὁ θεσπέσιος Παῦλος» κατὰ τὸ Γερμανὸ Κωνσταντινουπόλεως¹⁹ «τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», κατὰ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, ὁ Ἀπόστολος μὲ τὴ σπάνια ὀξύνοια, τὸ σπινθηροβόλο βλέμμα, τὴ μεγάλη ἑλληνομάθεια καὶ τὴ δαφιλῆ γνώση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μίλησε μὲ παρρησία καὶ δύναμη λόγου οὐ τὴν τυχοῦσα, πρῶτα - πρῶτα γιὰ τὴν πνευματικότητα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε παι-

13. Συνοδικὸν Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας.

14. Πράξ. 17,16.

15. Πράξ. 17,17.

16. Πράξ. 17,22.

17. Πράξ. 17,24.

18. Πράξ. 17, 22-32.

19. 3ο ἀπόστιχο Ἑσπερινοῦ 29ης Ἰουνίου.

διά του, καὶ στήν συνέχεια κήρυξε τὴ νέα πίστι, τὴν «καινὴν κτίσιν», εὐαγγελιζόμενος τὸν Κύριο Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀνάστασή Του, καλώντας σὲ μετάνοια καὶ προειδοποιώντας γιὰ τὴ μέλλουσα «ἐν δικαιοσύνη»²⁰ κρίση.

4. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀθήνα εἶχε νὰ ἐπιδείξει στὸ ἔνδοξο παρελθόν της μεγάλη πρόοδο στὸν τομέα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ μάρτυρες τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι σήμερα μετὰ ἀπὸ 25 αἰῶνες –γιὰ νὰ ἀναφερθῶ μονάχα σ' αὐτά– τὰ θαυμάσια ἀρχιτεκτονήματα καὶ «σεβάσματα»²¹ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ ἄστεως, τὰ τεθησαυρισμένα στὰ μουσεῖα μοναδικὰ γλυπτά, τὰ παρακείμενα ἀρχαῖα θέατρα καὶ ὠδεῖα, ὅπου ἐδιδάσκοντο θαυμάσια δραματικὰ ἔργα, ἡ Πνύκα, ὅπου ἀγόρευαν οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ῥήτορες τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος. Εἶχε ἀκόμη στὸ παρελθόν της, πρὶν τὴ ρωμαιοκρατία, ἡ Ἀθήνα, θεσπίσει καὶ τὸ μοναδικῆς ἀξίας δημοκρατικὸ πολίτευμα, ὅσο καὶ ἂν διεφθείρετο ἀπὸ δημαγωγούς. Εἶχε, τέλος, ἡ πόλη, ὅπως καὶ ἡ ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, σημειώσει καὶ κάποια πρόοδο στήν ἀναζήτηση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ βήματα ἦταν πολὺ μικρά. Ὑπῆρχαν, ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ φορεῖς τοῦ λεγομένου «σπερματικοῦ λόγου», τοὺς ὁποίους ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, πρῶιμα ἀναγνώρισε καὶ ἐξετίμησε ὥστε νὰ τοὺς χαρακτηρίσει «Χριστιανούς πρὸ Χριστοῦ», ἐνῶ οἱ μοναχοὶ μας, οἱ κατὰ τεκμήριο αὐστηρότεροι φρουροὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δὲν δίστασαν νὰ τοὺς ἱστορήσουν στοὺς νάρθηκες τῶν Ἐκκλησιῶν. Σημειῶνω ἐνδεικτικὰ τὸν Ἐμπεδοκλῆ, πὸν ὀνομάζει «Θεὸν τὸ Ἐν καὶ τὴν Ἐκείνου ἐνότητα»²², τὸν Ἀναξαγόρα, πὸν δίδασκε «νοῦς αὐτὰ (= τὸν κόσμον) διεκόσμησε Θεοῦ»²³ τὸν Ξενοφάνη, πὸν διεκήρυσσε «εἷς Θεός (...) οὗτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος ἢ δὲ νόημα»²⁴ τὸν Σοφοκλῆ πὸν ἔλεγε «εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστὶ Θεός»²⁵.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ πολὺς λαὸς ζητοῦσε ἀνεξέταστα διέξοδο στήν τραγικὴ του κατάσταση καὶ στίς

μεταφυσικὲς του ἀνησυχίες στὸ Δωδεκάθεο τοῦ Ὀλύμπου καὶ ταυτόχρονα καὶ σὲ μιὰ πληθὺ ἄλλων θεοτήτων πὸν ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς, ἰδιαιτέρως τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, εἶχε συσσωρεύσει, ἕως τὸ σημεῖο νὰ ἔχουν ἀνιδρυθεῖ βωμοὶ τοὺς ἀκόμη καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ἀκρόπολη. Καὶ ἐδῶ ὅμως ἡ μιὰ ἀπογοήτευση διεδέχτο τὴν ἄλλη καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπέμεναν ἀνέστιοι πνευματικὰ καὶ νήστες καὶ ηῤῥξανε ἡ ἐπιθυμία τοὺς γιὰ τὴ γνώση τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ. Χαρακτηριστικοὶ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Σωκράτη, πὸν μᾶς διέσωσε ἡ γραφίδα τοῦ Πλάτωνα 400 χρόνια πρὸ Χριστοῦ. Ἔλεγε μετὰ τὴ θανατικὴ καταδίκη του στοὺς Ἀθηναίους: «Τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτε ἂν, εἰ μὴ τινα ἄλλον ὁ Θεὸς ὑμῖν ἐπιπέμψει κηδόμενος ὑμῶν»²⁶.

Ἡ Ἑλπίδα αὐτὴ ἐκφράζεται καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο πλατωνικὸ διάλογο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο, ὁ δίκαιος πὸν θὰ σώσει τὸν κόσμον, «ἤξει οὐ διὰ μακροῦ»²⁷.

5. Ἡ ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον «ἐν ἡμέραις Καίσαρος Αὐγούστου»²⁸, ἡ διδασκαλία Του, ἡ σταυρικὴ θυσία Του, ἡ ἀνάστασή Του, ἡ ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας ὡς Ταμιούχου τῆς θείας Χάριτος, ἔδιναν σωτήρια ἀπάντηση στήν προαιώνια νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ οἱ ἱεροὶ Ἀπόστολοι εἶναι διαγγελεῖς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, αὐτοῦ τοῦ μηνύματος τῆς νέας πίστεως, τῆς «καινῆς κτίσεως».

Πρωτοκορυφαῖος ἀνάμεσα στοὺς ἁγίους αὐτοὺς Ἀποστόλους ὁ Ἅγιος Παῦλος. Ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ ἀνεξάντλητα πὸν θὰ μπορούσαν νὰ ἀναφερθοῦν, θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ ἐστιᾶσουμε τὴν προσοχὴ τῶν εὐσεβῶν ἀκροατῶν σὲ πέντε σημεία.

α) Ὁ Παῦλος ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους πὸν πρωταγωνίστησε στήν ἐδραίωση τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀποτελεῖ μιὰ αἵρεση ἢ μιὰ παραφυάδα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἀλλὰ νέα θρησκεία. Πιστεύοντας ὅτι οἱ Ἀπόστολοι εἶναι διάκονοι Καινῆς Διαθήκης, «οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ»²⁹, συνέβαλε ἐγκαιρα καὶ ἀποφασιστικὰ στήν ἀπόφαση τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου τῶν Ἱεροσολύμων νὰ μὴν

20. Πράξ. 17,31.

21. Πράξ. 17,23.

22. Λεων. Φιλιππίδης, *Ἱστορία τῆς Ἐποχῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης*, Ἀθήνα 1958, σελ. 95.

23. Λεων. Φιλιππίδης, ὁ.π.

24. Λεων. Φιλιππίδης, ὁ.π. σελ. 89.

25. Λεων. Φιλιππίδης, ὁ.π. σελ. 105

26. Πλάτωνος, *Ἀπολογία Σωκράτη*, 18/31A.

27. Πλάτωνος, *Ἀλκιβιάδης Β*, XIII-XIV (150 κ.κ.).

28. Λουκ. 2,1.

29. Β' Κορ. 3,6.

ἀκολουθοῦν οἱ ἐξ ἐθνῶν Χριστιανοὶ τὰ ἰουδαϊκὰ ἔθιμα: «μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων»³⁰. Καὶ αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία διότι ὁ Παῦλος, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, ἦταν «Ἰουδαῖος (...) πεπαιδευμένος κατὰ τὴν ἀκριβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, Φαρισαῖος»³¹.

β) Ἡ εὐγνώμων μέχρι θανάτου ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸ εἶναι τέλεια. Γι' αὐτὸ καὶ διακηρύττει: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;»³².

Ὁ Σταυρὸς καὶ ὅσα αὐτὸς ἐκφράζει ἀποτελεῖ κεντρικὸ σημεῖο τοῦ κηρύγματός του. Ἐγραφε στοὺς Κορινθίους «Ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένο, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλῆσι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλῆσι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν (...) οὐ γὰρ ἔκριναν τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον»³³.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ προστασία Του καὶ τὸ καύχημά Του: «Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι ὁ κόσμος ἑσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ»³⁴.

γ) Μὲ δύναμη λόγου καὶ ἱερὸ πάθος, ὁ Παῦλος ἀνέλυσε καὶ ἐξύμνησε καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο, πού πρέπει νὰ χαρακτηρίζει τὸν «καινὸν ἄνθρωπον»³⁵, τὸν πιστὸ τῆς «καινῆς κτίσεως»³⁶ καὶ γιὰ τὴν ὁποία τόσο εἶχε ὀμιλήσει καὶ ὁ Χριστὸς στὴν λεγόμενη Διαθήκη τῶν Παθῶν³⁷. Ἀγάπη ἐνδιάθετη, ἀγάπη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ, χωρὶς ὑπολογισμοὺς καὶ χωρὶς ἀνταλλάγματα, μὲ παράδειγμα τὴ θεία ἀγάπη. Ἐγραφε στοὺς Γαλάτες: «Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν»³⁸. Ἐπίσης γνωστὸς εἶναι καὶ ὁ περι-

φημος «Ὑμνος τῆς ἀγάπης»³⁹, ὅπου ἡ ἀγάπη χαρακτηρίζεται ὡς τὸ μεγαλύτερο χάρισμα: «Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα: μείζων δὲ τούτων ἢ ἀγάπη»⁴⁰. Ἐχει γραφεῖ: «Ὁ Παῦλος ἔβαλε τὴν ἀγάπη ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα. Οἱ ἄνθρωποι ἔβαλαν τὴν ἐλπίδα ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Αὐτὸ τοὺς συνέφερε πιὸ πολύ. Ἡ ἀγάπη ὠφελεῖ τὸν πλησίον τους, ἢ ἐλπίδα τὸν ἑαυτὸ τους»⁴¹. Τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀποστόλου μάλιστα τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη, ὥστε νὰ φθάνει στὸ σημεῖο νὰ προτιμᾷ νὰ ἀπολεσθεῖ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὴν Οὐράνια Βασιλεία, παρὰ οἱ κατὰ σάρκα ἀδελφοὶ του, οἱ Ἰσραηλίτες: «Λύπη μοὶ ἐστὶ μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. Ἡνὸχόμηνη γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἵτινες εἰσὶν Ἰσραηλίται»⁴².

δ) Ὁ μεγάλος Ἀπόστολος κήρυξε μὲ ἱερὸ ζήλο καὶ τὴν εὐαγγελικὴ πίστη στὴν αἰωνιότητα, ὥστε οἱ χριστιανοὶ νὰ μὴ εἶναι «καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα»⁴³.

Ὁ «καινὸς ἄνθρωπος» δὲν ἀκολουθεῖ τὴ μεταφυσικὴ ἀσάφεια, τὴ διαφορετικότητα καὶ τὴ μελαγχολία τοῦ Ὀμήρου καὶ τῶν λοιπῶν γιὰ τὰ μετὰ θάνατον, οὔτε, βέβαια τὸ μεταφυσικὸ μηδενισμὸ τῶν Ἐπικουρειῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμοϊδεατῶν τους. Διεκήρυξε ὁ ἱερὸς Παῦλος ὅτι μὲ τὸ Χριστὸ καὶ τὴν ἀνάστασή Του «ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος»⁴⁴ καὶ ὅπως ἐρμήνευσε ὁ ἐρμηνευτὴς τοῦ Παύλου Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος «ὁ θάνατος οὗτος ἀθανασίας ὑπόθεσις»⁴⁵, «ἐπειδὴ ἦλθεν ὁ Χριστὸς καὶ ὑπὲρ ζωῆς τοῦ κόσμου ἀπέθανεν», μὲ συνέπεια «οὐκέτι θάνατος, λοιπὸν ὁ θάνατος, ἀλλὰ ὕπνος καὶ κοίμησις»⁴⁶.

Γράφει ἀκόμα σχετικὰ σύγχρονος διανοητὴς: «Πλάϊ στοὺς μῆνυμα τοῦ θανάτου ἀκουγόταν καὶ τὸ μῆνυμα τῆς αἰώνιας ζωῆς. Στὰ μεγάλα στρώματα τοῦ λαοῦ εἶχε ἐπικρατήσῃ πιά ὁ Χριστιανισμὸς. Μέσ' ἀπὸ τὴν

30. Πράξ. 15,28.

31. Πράξ. 22,3 καὶ 3,6.

32. Ρωμ. 8,35.

33. Α' Κορ. 1, 23-24 καὶ 2,2.

34. Σαλ. 6,14.

35. Ἐφεσ. 2,5.

36. Γαλ. 6,15.

37. Ἰω. 13, 31-35 καὶ 15,17.

38. Γαλ. 5,12 πρλ. Ματθ. 22,35. Μάρκ. 12,3. Λουκ. 10,27. Ρωμ. 12,9.

39. Α' Κορ.

40. Α' Κορ. 13,13.

41. Παν. Κανελλόπουλος, Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἐποχὴ μας, Ἀθήνα 2004, 6.67.

42. Ρωμ. 9, 2-3.

43. Α' Θεσ. 4,13.

44. Α' Κορ. 15,25.

45. Migne 52,427.

46. Migne 49,389.

ἴδια τὴν ψυχὴ τῶν βασανισμένων, τῶν κατατρεγμένων, εἶχε ξεπηδήσει ἢ δύναμη, ποὺ ἦταν ταγμένη ν' ἀναχαιτίσει ὀριστικὰ τὴν ἀποσύνθεση τοῦ κόσμου»⁴⁷.

ε) Ὁ ὀρισμός, τέλος, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σώματος μὲ κεφαλὴ τὸν Χριστό, εἶναι ὁ προσφύεστερος ὀρισμός τῆς ἔννοιας τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ συνεχίζει τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔργο τοῦ Λυτρωτῆ. Γράφει σχετικὰ σπουδαῖος δογματολόγος: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔδωκε τὸν ἐπιτυχέστερον χαρακτηρισμὸν καὶ προσδιορισμὸν τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας, εἰσαγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἐμψυχωμένου ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωοποιοῦσα “κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας” διότι ὁ Θεός - Πατὴρ “αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, διὰ δὲ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀποτελεῖ μεθ' ὄλων τῶν χριστιανῶν μελῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μίαν ἐσωτερικὴν, ὀργανικὴν καὶ τελείαν ἐνότητα, ἀποτελεῖ ἓν ζῶν σῶμα”. Οἱ Χριστιανοὶ δὲ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸ βάπτισμα καὶ τὴν θείαν Εὐχαριστίαν καὶ τὰ λοιπὰ μυστήρια ἐνσωματοῦνται ὡς μέρος εἰς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ γίνονται “σύμφυτοι” τῷ Χριστῷ»⁴⁸.

Μακαριώτατε,

Μολονότι πέρασαν περίπου δύο χιλιετηρίδες ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου, «οἱ καιροί» εἶναι ἀκόμη «χαλεποί»⁴⁹, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα οἱ χριστιανοί, δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐγκολπωθεῖ, τὸ Εὐαγγέλιο τῆς «καινῆς κτίσεως», ἡ κοινωνικὴ κατάσταση εἶναι ἀπελπιστικὴ, ἢ ἀδικία πασιφανής. Ὅλοι μιλοῦν γιὰ ἐλευθερία, γιὰ δημοκρατία, γιὰ δικαιοσύνη καὶ στὸ ὄνομά της γίνονται τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Λησμονεῖται ἀκόμα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἀναβιβάζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἀπλὸ οὐμανισμὸ στὸν θεανθρωπισμὸ, μὲ συνέπεια νὰ ὑπάρχουν καὶ σήμερα ὄχι μόνον ἀλλόθρησκοι μονοθεϊστὲς, ἀλλὰ καὶ νοσταλγοὶ τοῦ ἀρχαίου Δωδεκαθέου, προφανῶς γιὰ λόγους ἀφελοῦς ἐντυπωσιασμοῦ καὶ δῆθεν ... μοντερνισμοῦ.

47. Παναγ. Κανελλόπουλος, ὅ.π. σ. 62.

48. Ἰωάννης Καρμίρης, *Σύντομος τῆς Δογματικῆς Διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας*, ἐν Ἀθήναις 1957, σσ. 79-80.

49. Β' Τιμ. 3,1.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σήμερα ὑπὲρ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἐπίκαιρος, ἀφοῦ σ' αὐτὸν «δαψιλῆς ἢ Πνεύματος ἐξεχύθη δωρεά. Ὅθεν ἡμῖν καὶ τοὺς θαυμαστοὺς ἔτεκε ποταμούς»⁵⁰.

Μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ἀπόλυτης ὑπακοῆς καὶ ἀγάπης τοῦ στὸν Χριστό, μὲ τὸ βαθύτατο σὲ ἔννοιες ἐρμηνευτικὸ τοῦ «Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας»⁵¹ κήρυγμά του, μᾶς καλεῖ νὰ σταθοῦμε ἐδραῖοι «τῇ ἐλευθερίᾳ, ἣν Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε» καὶ νὰ μὴ περιπέσουμε πάλι «ζυγῷ δουλείας»⁵². Πρόκειται γιὰ τὴν ἐλευθερία ἐκείνη, γιὰ τὴν ὁποία νεότερος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ἔγραψε ὅτι «εἶναι τὸ βούλεσθαι καὶ πράττειν τὸ ἀγαθόν, τὸ ἐπιζητεῖν τὸν Θεὸν καὶ ἐφιέσθαι τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίας, διότι ἡ ἠθικὴ ἐλευθερία, οὔσα ιδιότης τῆς πνευματικῆς καὶ θείας φύσεως, φύσει βούλεται τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐπιζητεῖ τὸν Θεόν»⁵³.

Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε, νὰ ἀκολουθήσουμε οἱ πάντες, κληρὸς καὶ λαός, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, δυνατοὶ καὶ ἀδύναμοι, πλούσιοι καὶ ἐνδεεῖς, σὲ στενὸ καὶ ἀδιάρρηκτο σύνδεσμο μὲ τὴν Μητέρα καὶ Τροφὸ Ἐκκλησία, τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας μας, νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ Εὐαγγέλιο τῆς «Καινῆς Διαθήκης»⁵⁴, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν⁵⁵ καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε «τὸν καινὸν ἄνθρωπον»⁵⁶.

50. Ἰωάννης Χρυσόστομος, Migne 50,473.

51. Ἐφεσ. 1,13.

52. Γαλ. 5,1.

53. Νεκτάριος Κεφαλαῖς, *Ἀπαντα*, Ἀθήναι 2005, Α' σ. 118.

54. Ματθ. 26,28. Β' Κορ. 3,6.

55. Ἐφεσ. 1,12.

56. Ἐφεσ. 4,24.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

**Β' Συνδιάσκεψη
Γυναικῶν -
Ἐκπροσώπων
Ἱ. Μητροπόλεων
Νοτίου Ἑλλάδος**

(Ἀθήνα 19 Ἰουνίου 2006)

Πραγματοποιήθηκαν με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ με ἐπιτυχία οἱ ἐργασίες τῆς Β' Συνδιασκέψεως Γυναικῶν - Ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Νοτίου Ἑλλάδος, ἀπὸ 16ης ἕως 17ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. με κεντρικὸ θέμα: «Δια-μητροπολιτικὸ Δίκτυο Γυναικῶν - Θεσμός καὶ ἔκφραση χαρισματικῆς ζωῆς».

Τὴν εὐθύνη τῆς διοργανώσεως τῆς Συνδιασκέψεως εἶχε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικείων Θεμάτων, σὲ συνεργασία με τὴν Ἱερά Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ἡ ὁποία καὶ φιλοξένησε τὴ Συνδιάσκεψη στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Τριπόλεως.

Τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, τέλεσε τὸν Ἁγιασμό καὶ με θερμοὺς λόγους ὑποδέχθηκε τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἀναφέρθηκε στὴ σπουδαιότητα αὐτῶν τῶν πρωτοβουλιῶν, οἱ ὁποῖες τονίζουν τὴ θέση καὶ τὸ ρόλο τῆς Χριστιανῆς Γυναίκας στὴ σύγχρονη κοινωνία.

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Πλάτων Κρικῆς ἀνέγνωσε μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου τελοῦσε ἡ Συνδιάσκεψη. Στὸ μῆνυμά του ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴ χαρισματικὴ θέση τῆς γυναίκας μέσα στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀγωνίζεται, ὅπως ὅλα τὰ μέλη ἄλλωστε, γιὰ τὴ μίμηση τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ γιὰ τὸν Ἁγιασμό. Τόνισε ἀκόμη ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν παραθεώρησε ποτὲ τὴν κλήση τῆς γυναίκας στὴ λειτουργία τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας καὶ παρουσίασε, με προεξάρχουσα τὴν Παναγία μας, πλῆθος Ἁγίων Γυναικῶν, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ εἶναι πρότυπα τῆς σύγχρονης γυναίκας.

Κατόπιν χαιρετισμοὺς ἀπήρθυναν ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος, ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως κ. Δημοσθένης Σωτηρόπουλος καὶ ὁ Δήμαρχος Λεωνιδίου κ. Δημήτριος Τσιγκούνης. Παρέστησαν ἐκπρόσωποι τοπικῶν φορέων, πολλοὶ κληρικοί, πρεσβυτέρους, γυναῖκες συνεργάτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καὶ πλῆθος κόσμου. Ἡ πολυμελὴς χορωδία τῆς Τριπόλεως ἀπέδωσε ὕμνους καὶ τραγούδια δίνοντας ἓνα ιδιαίτερο τόνο στὴν ἑναρξὴ τῆς Συνδιασκέψεως.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος ἔκανε τὴν εἰσηγητικὴ του ὁμιλία καὶ κατόπιν ἀναπτύχθηκαν οἱ ἐξῆς ἐμπεριστατωμένους εἰσηγήσεις:

Α. «Θεσμός καὶ Χάρισμα στὴν Ἐκκλησία», με εἰσηγήτρια τὴν κ. Εὐανθία Ἀδαμτζίλογλου, Ἐκπαιδευτικὸ - Δρ. Θεολογίας, Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Β. «Συνοπτικὴ παρουσίαση πεπραγμένων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων», με εἰσηγητὴ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Πλάτωνα

Κρικρῆ, Δρ. Θεολογίας, Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Ἡ βραδυὰ ἔκλεισε μὲ δείπνο προσφορὰ τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας στὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα Σάββατο 17 Ἰουνίου, συνεχίσθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἀναπτύχθηκαν οἱ ἀκολουθεσ ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις:

Α. «Ἡ θέση τῶν γυναικῶν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία», μὲ εἰσηγήτρια τὴν κ. Ἑλένη Κασσελούρη - Χατζηβασιλειάδη, Ἐκπαιδευτικὸ - Δρ. Θεολογίας.

Β. «Γυναικεῖα θέματα καὶ σύγχρονες προκλήσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Εὐρώπη», μὲ εἰσηγήτρια τὴν κ. Εὐγενία Κατούφα, Δημοσιογράφου-Κοινωνικῆ Λειτουργοῦ-Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Γ. «Οἱ γυναῖκες στὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση. Δυνατότητα ἠπροοπτικῆ;», μὲ εἰσηγήτρια τὴν κ. Νίκη Παπαγεωργίου, Λέκτορα Θεολογίας Α.Π.Θ.

Δ. «Ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωση τοῦ Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», μὲ εἰσηγήτρια τὴν Χριστίνα Βάγια, Καθηγήτρια Κοινωνικῆς Ἐργασίας - Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Ε. «Σύσταση καὶ λειτουργία τῶν Ὑπηρεσιῶν Γυναικείων Θεμάτων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», μὲ εἰσηγήτρια τὴν κ. Αἰκατερίνη Ζορμπᾶ, Ἐκπαιδευτικὸ - Συνπρόεδρο τοῦ Οἴκουμενικοῦ Φόρουμ Χριστιανῶν Γυναικῶν τῆς Εὐρώπης - Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν εἰσηγήσεων ἡ κ. Νινέτα Ζώη, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἡ κ. Κωνσταντίνα Καραπατάκη, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης ἐξέθεσαν τὶς ἐμπειρίες τους ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα λειτουργίας τῶν κατὰ τόπους Ὑπηρεσιῶν Γυναικείων Θεμάτων καὶ ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὸς καὶ γόνιμος διάλογος.

Στὴ συνέχεια τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως ἐπισκέφθηκαν τὴ Γυναικεῖα Ἱ. Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Μαλεβῆς, ὅπου καὶ γευμάτισαν. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ γυναῖκες ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων συζήτησαν πρακτικὰ κυρίως θέματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν στὴ σύσταση καὶ λειτουργία τοῦ Διαμητροπολι-

τικοῦ Δικτύου Γυναικῶν σὲ τοπικὸ καὶ εὐρύτερο ἐπίπεδο, ὑπὸ τὴν εὐλογία καὶ καθοδήγηση τοῦ ἑκασταχοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων, ἀντιστοιχῶς. Ἰδιαίτερα τονίστηκε ἡ ἀνάγκη συστάσεως Ὑπηρεσιῶν Γυναικείων Θεμάτων σὲ κάθε Ἱερὰ Μητρόπολη, μὲ ἀπόφαση καὶ πρόταση τοῦ Οἴκειου Ἀρχιερέως.

Ἡ Ὑπηρεσία θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε γυναῖκες μέλη καὶ τὶς ἀναπληρώτριές τους καὶ θὰ ἔχει ἀρμοδιότητες ἀνάλογες μὲ ἐκεῖνες τοῦ Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου, ἐντὸς τῶν ὁρίων φυσικὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ὑπογραμμίστηκαν ἀκόμη καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἀπὸ τὴ λειτουργία αὐτῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἑξῆς:

“Ἀξιοποίηση τοῦ γυναικεῖου δυναμικοῦ τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

“Εὐαισθητοποίηση τῶν ἐνοριτῶν καὶ τῶν ἱερέων στὰ γυναικεῖα θέματα.

“Καλύτερη καὶ πιὸ ἐκτεταμένη ἀξιοποίηση τῶν Ὑπηρεσιῶν Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῶν Ἱ. Μ. ἀπὸ τὶς γυναῖκες, τὰ κορίτσια καὶ τὶς οἰκογένειες.

“Καλύτερη ὀργάνωση, διεύρυνση καὶ ἀξιοποίηση τοῦ γυναικεῖου ἐθελοντισμοῦ στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων.

“Ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν στὶς διαδικασίες καὶ στὰ ὄργανα ποὺ διαχειρίζονται ζητήματα τοῦ φύλου τους.

“Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ὑποστηρίξουν καὶ νὰ ἀποφασίσουν ἐπὶ ἐμπεριστατωμένων προτάσεων, σὲ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸ μισὸ καὶ πλέον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης.

“Συμμετοχὴ μαζὶ μὲ ἄλλες Ἐκκλησίες στὸ σχεδιασμὸ καὶ στὴ λήψη ἀποφάσεων γιὰ δυσεπίλυτα ζητήματα σὲ σχέση μὲ τὶς γυναῖκες σὲ ἐθνικὸ καὶ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο.

“Προβολή, μέσα ἀπὸ τὰ ΜΜΕ, τῆς Ὁρθόδοξης χριστιανικῆς ἀντιλήψεως γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν φύλων, τὴν καταπολέμηση τῶν διακρίσεων, τῆς βίας καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης τῆς γυναίκας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργο ποὺ αὐτὴ ἔχει προσφέρει στὴν ἀνθρωπότητα διαμέσου τῶν αἰώνων.

“Καταγραφή και διάχυση καλῶν πρακτικῶν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ ΔΔΓ καὶ τῶν κατὰ τόπους Ὑπηρεσιῶν Γυναικείων Θεμάτων.

Ἀξίζει ἀκόμη νὰ σημειωθεῖ ὅτι συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν 65 ἐκπροσώπων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, οἱ ὁποῖες μὲ τὴν ὀλοπρόθυμη συμβολή τους στὴ Συνδιάσκεψη συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία της.

Τὶς ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀνακεφαλαίωσε τὰ λεχθέντα, εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὶς εἰσηγήτριες, καὶ προέτρειψε τὶς ἐκπροσώπους τῶν Ἱ. Μητροπόλεων νὰ συνεχίσουν νὰ προσφέρουν τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνώση τῶν εὐλαβῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο της μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα), καὶ ἤδη λειτουργεῖ, σὲ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ιδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλεον τὴ δυνατότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητές (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπιπλέον λειτουργικὰ ἔξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πρόσφατες δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιὰ τὸ λόγος αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μὲ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν σὲ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗ ΓΕΝΕΥΗ

Όλοκληρώνοντας την επίσημη επίσκεψή του στη Γενεύη, έδρα του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Έκκλησιών και επιστρέφοντας από την Έλβετία, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος έκανε την ακόλουθη δήλωση (2/6/2006): «*Επιστρέψαμε έμπλεοι έσωτερικῆς ίκανοποίησης, γιατί μπορέσαμε νά μεταφέρουμε, έκ νέου και με τόν πλέον επίσημο τρόπο, στους άλλοδοξους άδελφούς μας, τό μήνυμα τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας γενικῶς, αλλά και τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος ειδικῶς, ένα μήνυμα γνήσιου Χριστιανικοῦ ἠθους, άνόθευτης και ζωντανῆς αγάπης, αλλά και βαθιάς έλπίδος στο διαχρονικό όραμα τῆς Έκκλησίας για τήν «έν παντί» ένότητα τῶν μελῶν Τῆς. Είμαστε βέβαιοι ότι ανοίγει ένας νέος δρόμος συνεργασίας, με σκοπό, χωρίς φοβίες και ανασφάλειες, έχοντας τήν άπόλυτη άντοσυνειδησία τῆς τοῦ Χριστοῦ αληθείας, νά συμβάλουμε από κοινοῦ στήν άντιμετώπιση τῶν αναγκῶν τοῦ σύγχρονου πολυβασανισμένου άνθρώπου, ό όποιος, άπογοητευμένος από τό τεχνοκρατικό και άποθηρσκειοποιημένο πνεῦμα τῆς έποχῆς, προσβλέπει στήν Χριστιανική Έκκλησία με χρηστές έλπίδες.*

Οί έπαφές μας δέ με άνώτατους φορεῖς τόσο μεγάλων Διεθνῶν Όργανισμῶν, όσο και τῆς Έλβετικῆς Κυβέρνησης, μάς γέμισαν ίκανοποίηση, καθώς διαπιστώσαμε τήν αναγνώριση και τήν συναντίληψη, αλλά και τά κοινά όράματα για τό παρόν και τό μέλλον τοῦ κόσμου, για τήν ύλοποίηση τῶν όποίων άπαιτεῖται ἡ συνεργασία και ἡ αλληλοπεριχώρηση όλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων, Πολιτικῶν και Έκκλησιαστικῶν».

Ἡ δήλωση αὐτή άποκαλύπτει και τήν μεγάλη σημασία πού εἶχε, τελικά, ἡ επίσκεψη τοῦ Προκαθημένου τῆς Έλλαδικῆς Έκκλησίας για τήν καταγραφή τῆς σύγχρονης διαχριστιανικῆς πραγματικότητας, σημασία πού επικεντρώνεται στα έξι σημεία:

A. Ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος και ἡ περι αὐτόν αντιπροσωπεία τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος, αποτελουμένη από κληρικούς και λαϊκούς, ενίσχυσαν τή φωνή και τή μαρτυρία τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας σέ έναν Διεθνή Έκκλησιαστικό Όργανισμό, τοῦ όποίου ἡ ὑπαρξη και ἡ δραστηριότητα έχουν ιδιαίτερη αξία στήν έποχή μας, στήν όποία γίνεται συστηματική προσπάθεια καπηλείας τοῦ όνόματος τοῦ Θεοῦ για τήν έξυπηρέτηση άνίερων επιδιώξεων. Ἡ θέση τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος στον Όργανισμό αὐτό αποκτᾶ πλέον ιδιαίτερη βαρύτητα, καθώς ενισχύει τήν γενικότερη Όρθόδοξη παρουσία και δράση και μεταφέρει τό γνήσιο και αὐθεντικό πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς παραδόσεως, πρὸς τό όποιο φανερά, πλέον, οί Χριστιανοί τῆς Δύσεως προσβλέπουν με νοσταλγία. Ὑπ' αὐτές τίς συνθήκες, ἡ βούληση τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος νά συμμετέχει ακόμα πιό δραστικά στις εργασίες τοῦ Συμβουλίου καθίσταται εύεργετική γι' αὐτό τό ἴδιο τό Συμβούλιο πού δείχνει έντονα τά σημάδια τῆς αυτοκριτικῆς διάθεσης για τά λάθη και τίς παραλείψεις τοῦ παρελθόντος.

B. Ἡ σύγχρονη παγκόσμια πραγματικότητα, ἡ όποία διακρίνεται από πνεῦμα ανασφάλειας, φόβου και άκαταστασίας σέ όλα τά επίπεδα, επιβάλλει τή συνεργασία και τή συμπόρευση τῶν Χριστιανικῶν Όμολογιῶν, αλλά και

τῶν θρησκευτῶν, χωρὶς «κόμπλεξ» καὶ προκαταλήψεις, χωρὶς στεγανὰ καὶ συντηρητικὲς ἀνασφάλειες, γιατί οἱ Ἐκκλησίες καὶ οἱ θρησκευεῖς εἶναι οἱ μόνοι, ἴσως, παράγοντες πού μποροῦν νὰ ἐπιδράσουν τόσο πολὺ καὶ τόσο καταλυτικὰ στὸν ἀνθρώπινο ψυχισμό καὶ νὰ τὸν καταστήσουν προέκταση τῆς εἰκόνας τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ, προφυλάσσοντάς τον ἀπὸ αὐτοκαταστροφικὲς ἐκτροπές. Δὲ μποροῦμε, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ μένουμε προσκολλημένοι καὶ περιχαρακωμένοι στὴν αὐτάρκεια καὶ τὴν ἀσφάλειά μας. Ὡς σύγχρονη Ἐκκλησία, ἡ πιὸ ὀργανωμένη, παραδοσιακὴ, ἐλεύθερη καὶ ἀνοικτὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὸν κόσμο, ἔχουμε χρέος νὰ μεταδώσουμε φῶς, πολιτισμό, ἥθος, ιδέες, ἀξίες, ὑγίη καὶ αὐθεντικὴ παράδοση, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν, ἐκεῖ ὅπου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ παραχαράσσεται, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ἐκκοσμικεῖται καὶ ὑποτιμᾶται. Τὸ πρόσφατο παράδειγμα κραυγαλέας ἐκκοσμίκευσης στὴν Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία ἐξέλεξε τὴν πρώτη γυναῖκα «Ἐπίσκοπο», ἐπιτάσσει τὴν παρουσία καὶ τὸν λόγο τῆς Ὁρθόδοξης ἀλήθειας, ἐκεῖ ὅπου αὐτὴ δοκιμάζεται. Δὲν ἀρκεῖ νὰ στηλιτεύεται τὸ κακὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν. Εἶναι χρέος ἱεραποστολικὸ νὰ εἴμαστε παρόντες, ἀποκαθιστώντας τὴν γνήσια Χριστιανικὴ πρακτικὴ, ἔστω κι ἂν δὲ γινόμαστε ἀρεστοί.

Γ. Κορυφαῖοι παράγοντες Διεθνῶν Πολιτικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Ὁργανισμῶν ἀναγνωρίζουν, πλέον, τὴν ἀξία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, ἀνεξαρτήτως δόγματος, στὰ σύγχρονα κοινωνικοπολιτικὰ δρώμενα. Ἀνακαλύπτουν, ὅμως, πλέον καὶ ἀναγνωρίζουν περισσότερο τὴν Ὁρθόδοξη διάσταση τῆς Χριστιανικῆς μαρτυρίας, τὴν ὁποία, ὡς χθές, ὅπως οἱ ἴδιοι δηλώνουν, ἀγνοοῦσαν. Ἡ ἀναγνώριση αὐτὴ μετατρέ-

πεται σὲ ἔκκληση γιὰ βοήθεια, συμπαράσταση καὶ συμπαράταξη, προκειμένου νὰ ὀρθωθοῦν ἀναχώματα, στὰ ἀνυπέρβλητα, γιὰ τὴν ὥρα, προβλήματα πού ταλανίζουν τὴν Εὐρωπαϊκὴ καὶ παγκόσμια κοινότητα. Τὸ πρόβλημα τῆς τρομοκρατίας καὶ τὸ ἔλλειμμα τῆς εἰρήνης, τὸ φαινόμενο τῆς προσφυγιᾶς στὸν «πολιτισμένο» κόσμο τοῦ 21οῦ αἰῶνα, τὸ μέγα ζήτημα τῆς, οἰαοδήποτε μορφῆς, μετανάστευσης, ἡ ἐμπορία καὶ ἡ σεξουαλικὴ ἐκμετάλλευση γυναικῶν καὶ παιδιῶν εἶναι θέματα πού πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τῆς Ἐκκλησίας. Ὁφείλουν, ὅμως παράλληλα, νὰ γίνουν ἀφορμὴ διεκκλησιαστικῆς, διαχριστιανικῆς καὶ διαθρησκευτικῆς συνεργασίας, κάτι στὸ ὁποῖο προσβλέπουν, μὲ ὑψηλὲς προσδοκίες καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὸ γενικὸ αὐτὸ προσκλητήριο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λείπει, ἀλλὰ, σὲ ἀπόλυτη συνεργασία καὶ ἀρμονία μὲ τὴ δράση τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ὀφείλει νὰ εἶναι ἐκεῖ γιὰ νὰ συμβάλει, μὲ τὶς ὅποιες δυνάμεις Τῆς, στὴν ἀντιμετώπιση καὶ καταστολὴ τοῦ κακοῦ. Γιατὶ εἶναι βέβαιο πῶς, ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ ἐπικρατήσῃ, ὅταν ὁ ἄγραφος ἠθικὸς κανόνας πού ἐνώνει ἀνεπαίσθητα ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ ὅλες τὶς θρησκευεῖς ἀρχίσει νὰ γίνεται γνώμονας ζωῆς, τότε τὸ μέλλον θὰ γίνῃ πιὸ εὐοίωνο καὶ οἱ προοπτικὲς τῆς ἀνθρώπινης προόδου πιὸ αισιόδοξες. Ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, ἀντιλαμβανόμενη τὶς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν λαῶν, θὰ εἶναι παροῦσα, γιὰ νὰ προσφέρει τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἐμπειρία Τῆς καὶ νὰ συμβάλῃ στὴν πρόοδο, τὴν ἀσφάλεια, τὴν εὐημερία καὶ τὴν εἰρήνη.

**ΧΡΟΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΣΤΟ Π.Σ.Ε.
ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΚΗ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ**

Τοῦ
Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου
Συνεργάτου τῆς Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων
καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 27 Μαΐου ἕως καὶ τὴν 1η Ἰουνίου 2006 ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) στὴν Γενεύη καὶ στὶς Ὁμοσπονδιακὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἑλβετικοῦ Κράτους. Ὑστερα ἀπὸ ἐπίσημη πρόσκληση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Π.Σ.Ε. Αἰδεσιμωτάτου Δρ. Samuel Kobi a, ὁ Μακαριώτατος μαζί με τὰ τίμια μέλη τῆς Συνοδείας του ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τὸ Συμβούλιο ὅπου καὶ εἶχε διάφορες συναντήσεις καὶ ἐπαφές, τὶς ὁποῖες καὶ θὰ ἀναφέρουμε λεπτομερῶς παρακάτω.

Τὰ μέλη ποὺ συγκροτοῦσαν τὴν Συνοδεία τοῦ Μακαριωτάτου ἦσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θεσσαλονικῶν κ. Ἰωάννης, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου, Ἱερολ. Ἀρχιδιάκονος κ. Ἀνθίμος Ρεγγίδης, Ἑλλογ. Καθηγητῆς κ. Βλάσιος Φειδᾶς, Δρ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου καὶ Δρ. Δημήτριος Φουρλεμάδης. Τὴν ἐπίσημη Συνοδεία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου συνόδευε ἐπίσης καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος καὶ εἶχε ἐξ ὁλοκλήρου τὴν εὐθύνη τῆς κάλυψης τῶν θεμάτων τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοὺς δημοσιογράφους τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὸ Σάββατο 27 Μαΐου ἀφίχθη ὁ Μακαριώτατος στὴν πόλη τῆς Γενεύης, ὅπου καὶ τῶν ὑποδέχθηκαν στὴν αἴθουσα ἐπισήμων τοῦ Ἀεροδρομίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Λαμψάκου κ. Μακάριος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἑλβετία, κ. Ἰωάννης Θωμόγλου, ἡ Γενικὴ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Γενεύη κ. Αἰκατερίνη Λούπα καὶ ὁ Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε. κ. Γεώργιος Λαιμόπουλος. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεχώρησαν ἅπαντες γιὰ τὸ Ξενοδοχεῖο Presi font Wi lson, στὸ ὁποῖο κατέλυσαν ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Συνοδεία του κατὰ τὴν διάρκειά τῆς παραμονῆς τους στὴν Ἑλβετία. Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ Ἑλληνίδα Γενικὴ Πρόξενος κ. Λούπα, παρέθεσε ἐπίσημο δείπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Συνοδείας Του στὴν Προξενικὴ Κατοικία, μετὰ τὴ συμμετοχὴ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Πρεσβευτικῶν Ἀρχῶν στὴν Ἑλβετία, στὴν πόλη τῆς Γενεύης καὶ στοὺς Ὄργανισμοὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, Κυριακὴ 28 Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῆς Πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸ Πατριαρχικὸ Κέντρο τοῦ Chambesy, στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀπόστολου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, μετὰ τὴν ὁποία καὶ ξεκίνησε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεώς Του στὴν Γενεύη. Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὁμίλησε στὸ ἐκκλησιαστικόν, ὅπου καὶ τόνισε τὴν ἀναγκαιότητα διατήρησης τῆς Χριστιανικῆς Ταυτότητος στὴν Εὐρώπη καὶ προέβη σὲ πνευματικὰς παραινέσεις πρὸς τοὺς πιστοὺς γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῶν παραδοσιακῶν ἀρχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς μας Παράδοσης. Παρόντες στὸν Σταυροπηγιακὸ Ναὸ ἦσαν ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κυπριακῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε.,

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἀπ. Παύλου. Chambésy - Γενεύης.

οὶ Πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν Συλλόγων τῆς Γενεύης καὶ πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ὁμογένεια. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος παρέστη στὸ πρὸς τιμὴν Του πρόγευμα, ὅπου εἶχε καὶ ἐκεῖ τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπευθύνει πνευματικούς λόγους σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη ἐπίσημως τὸ Ὁρθόδοξο Μεταπτυχιακὸ Ἰνστιτούτο στὸ Chambésy, τὸ ὁποῖο καὶ ἐδρεύει ἤδη ἀπὸ τὸ ἔτος 1997 στὸ Πατριαρχικὸ Κέντρο, ὅπου καὶ τὸν ὑπεδέχθη ὁ Κοσμήτωρ αὐτοῦ, Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Βλάσιος Φειδᾶς. Ἐκεῖ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει ἐκτενῶς μὲ τοὺς φοιτητές, νὰ γνωρίσει τὸν κάθε ἓνα προσωπικὰ καὶ νὰ γίνῃ κάτοχος τόσο τῆς προσπάθειας πού ἐπιτελεῖται σ' αὐτὸν τὸν χώρο, ὅσο καὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου μεταπτυχιακοῦ φοιτητῆ. Πρόκειται γιὰ φυτῶριο στελεχῶν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως πολὺ χαρακτηριστικὰ τόνισε ὁ Καθηγητὴς κ. Φειδᾶς κατὰ τὴν προσφώνησή του στὸν Μακαριώτατο.

Σὲ παραλίμνιο ἐστιατόριο τῆς Γενεύης ἔλαβε χώρα τὸ ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου, τὸ

ὁποῖο καὶ προσέφερε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίας, παρόντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ, τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κυπριακῶν Πρεσβευτικῶν Ἀρχῶν καὶ ὄλων τῶν μελῶν τῆς Συνοδείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τὸ ἐσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε λαμπρὴ πολιτιστικὴ ἐκδήλωση, προσφορά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἑλληνικὴ ὁμογένεια τῆς Γενεύης, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα στὴ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Π.Σ.Ε. μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἡ ὁποία καὶ παρουσίασε τὸ ἔργο «Ἀρετῶν Ἀνωτέρα», ἔργο τοῦ Δημητρίου Ρουμπάνη καὶ τοῦ συνθέτου Γεωργίου Βούκανου πού ἐμπνεύσθηκαν ἀπὸ τὴν διοργάνωση τῆς Ὀλυμπιάδας τοῦ 2004 στὴν χώρα μας. Πρὶν τὴν ἑναρξὴ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας, ὁ Μακαριώτατος ἀπευθύνθηκε μὲ θερμὰ λόγια στὴν ὁμογένεια καὶ ἐστίασε στὴν μεγάλη ἀρετὴ τῆς ἀγάπης, ἀρετὴ πού πρυτάνευε καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ ἔργου καὶ ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε δὲν μπορεῖ νὰ λείπει ἀπὸ τὴν ζωὴ κάθε ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ. Μετὰ τὸ πέρας ἀκολούθησε δεξίωση γιὰ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Στὴν

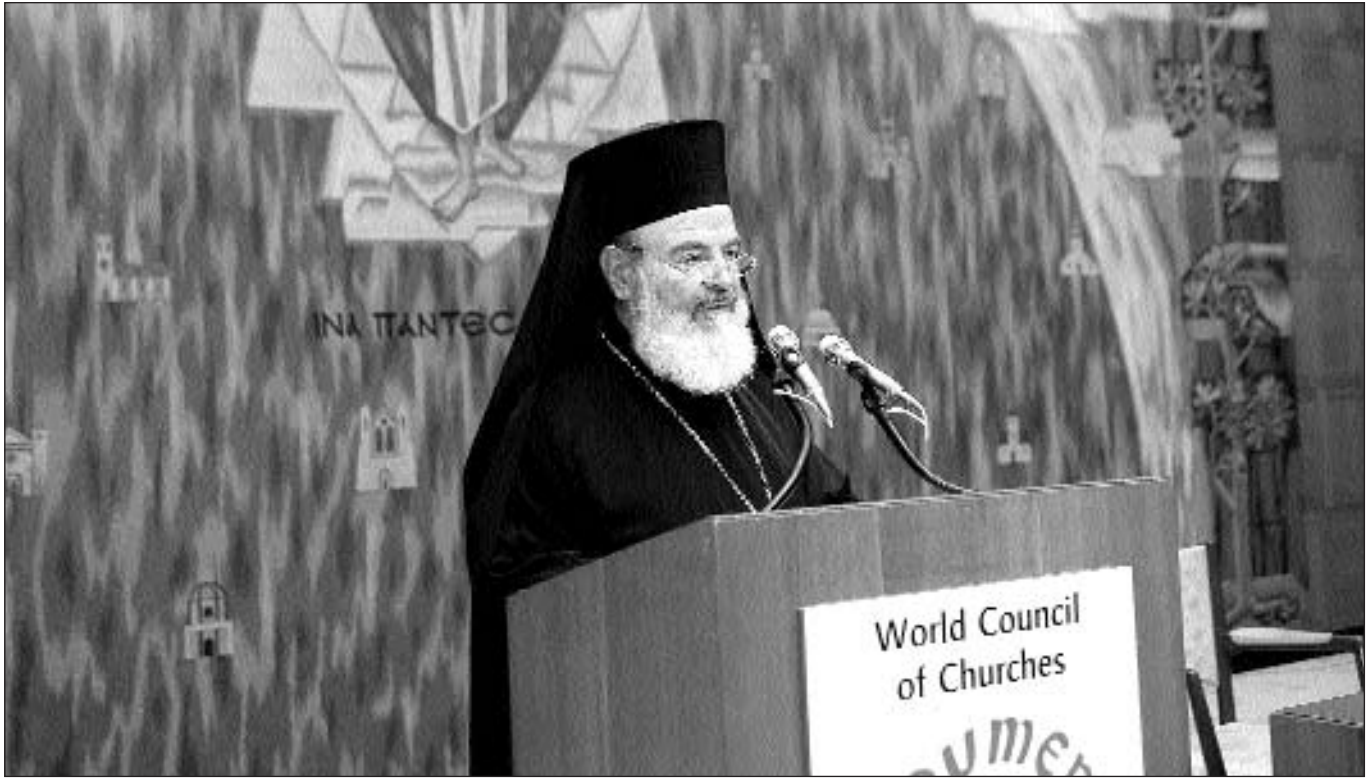
συνέχεια ὁ Μακαριώτατος προσέφερε δείπνο στό κατάλυμά Του πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ Παπανδρέου γιὰ ὅλη τὴν μέχρι τώρα προσφορά του στὶς Διορθόδοξες, Διαχριστιανικὲς καὶ Διαθρησκειακὲς σχέσεις, ὅπου καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ παρουσιάσει τὸ ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Δαμασκηνοῦ στοὺς προσκεκλημένους Του καὶ νὰ τοῦ προσφέρει ἀρχιερατικὸ ἐγκώλιο ὡς ἔνδειξη ἀναγνώρισης καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὸ μεγάλο ἔργο του γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Τὴν Δευτέρα 29 Μαΐου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποίησε τὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψή Του στοὺς Π.Σ.Ε., ἡ ὁποία καὶ διεξήχθη μέσα σὲ θερμὸ κλίμα διότι γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία τοῦ Συμβουλίου, 58 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του, Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπισκέπτεται ἐπίσημως τὴν ἔδρα τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν πόλη τῆς Γενεύης. Τὸ πρόγραμμα ξεκίνησε ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ πού ἐπεφύλαξαν ὁ Γενικὸς Γραμματέας καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου στὸν Μακαριώτατο, μὲ τὴν ἐπίσημη Δοξολογία πρὸς τιμὴν Του ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους ὑπαλλήλους πού ἐργάζονται στοὺς Π.Σ.Ε. καὶ μὲ τὸ ὀλιγόλεπτο κήρυγμά Του πρὸς τοὺς παρόντες στοὺς Οἰκουμενικὸ Παρεκκλήσιο. Μετὰ ἀπὸ ἓνα σύντομο διάλειμμα ὁ Γενικὸς Γραμματέας Dr. Samuel Kobi ἀ προσφώνησε ἐπίσημως τὸν Μακαριώτατο στὴν μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Συμβουλίου ἀναφερόμενος πρωτίστως στὴν οὐσιαστικὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἱστορία τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ τῆς ἐν γένει Οἰκουμενικῆς Κίνησης, τόσο ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα (Ἀρχιεπ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, π. Ἰωάννης Ρωμανίδης κ.ἄ.), ὅσο καὶ ἀπὸ διακεκριμένους Καθηγητὲς (Καρμίρης, Τρεμπέλας, Ἀλιβιζάτος, Νησιώτης κ.π.ἄ.). Στὴν συνέχεια ὁ Dr. Kobi ἀ παρουσίασε ἐν συντομίᾳ τὸ σημερινὸ πρόσωπο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τονίζοντας τὴν ἀνανέωση πού ἔχει φέρει ὁ σημερινὸς Προκαθήμενός Της, τὸν σύγχρονο λόγο πού διαθέτει Αὐτός, τὸν προβληματισμὸ σὲ φλέγοντα ζητήματα τῆς ἐποχῆς μας, τὸν δυναμικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν ἀγωνία Της γιὰ τὴν πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν προκλητικὴ τρίτη χιλιετία. Χαρακτηριστικὰ εἶπε: «Ἀναγνωρίζουμε καὶ χαιρετίζουμε τὶς ριζικὲς ἀλλαγές πού ἐπιτελοῦνται στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Τὸ σύγχρονο πρόσωπο πού τὴν διακρίνει καὶ

συγκεκριμένα ἡ παρουσία Σας, σήμερα ἐδῶ Μακαριώτατε, δηλώνει μίᾳ οὐσιαστικότερη δέσμευση γιὰ τὸ μέλλον. Μέσα στοὺς πλαίσιο δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων πού προέκυψαν ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, σχετικὰ μὲ τὴν ἐνεργότερη καὶ ἴση συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων στοὺς Π.Σ.Ε., παρουσιάζεται μπροστὰ μας ἓνα λαμπρὸ πεδίο δράσης ἰδιαίτερα μάλιστα μετὰ τὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση στὴν Βραζιλία.

Οἱ συναντήσεις πού εἶχα μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ τοὺς Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἀποδεικνύουν τὴν βαθιὰ εὐαισθησία τῶν Ὁρθοδόξων γιὰ τὰ σύγχρονα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ πλανήτης καὶ στηρίζει τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν συνεργασία τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ συνεργαζόμαστε οἱ Χριστιανοὶ μὲ σκοπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προκλήσεων πού συνεχῶς συναντοῦμε μπροστὰ μας. Παλαιότερα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἦταν διστακτικὴ ἀπέναντι στὸν διάλογο μὲ τὶς ἄλλες Θρησκείες. Σήμερα, μὲ ἔκπληξη πληροφροῦμαστε τὴν δωρεὰ ἀπὸ μέρους Σας ἐδαφικῆς ἔκτασης γιὰ τὴν δημιουργία Ἰσλαμικοῦ νεκροταφείου. Τέτοιες κινήσεις ἀποτελοῦν πρότυπο γιὰ κάθε Ἐκκλησία-μέλος τοῦ Συμβουλίου». Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στοὺς ἔργα τοῦ Κέντρου Βιοηθικῆς, στὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» καὶ στοὺς Κέντρα Συμπαράστασης Παλινοστούτων Μεταναστῶν, ἐκφράζοντας τὸν θαυμασμὸ του γιὰ τὴν εὐρύτητα τῶν δραστηριοτήτων ὅλων τῶν ἀνωτέρω καὶ τὶς εὐχαριστίες του γιὰ τὴν εὐαισθησία καὶ μέχρι σήμερα προσφορά τους.

Ἀντιφωνώντας ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε γιὰ τὴν εὐγενικὴ πρόσκληση πρὸς τὸ πρόσωπό Του καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴν σειρά Του παρουσίασε τὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὸν Διαχριστιανικὸ χῶρο, ἀναφερόμενος καὶ αὐτὸς στὰ πρόσωπα, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, πού συνέβαλαν οὐσιαστικὰ στὴν διαμόρφωση τῆς Ἐκκλησιολογίας τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης καὶ στὸν Θεολογικὸ Διάλογο μὲ τὶς διάφορες Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες τὰ τελευταῖα 50 χρόνια. Πρότεινε τέλος, τὴν ἔναρξη διαλόγου μὲ τὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο, πού ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε «δὲν μποροῦμε νὰ ἀγνοοῦμε τὶς ἐξελίξεις στὴν ἐπιστήμη. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σύγχρονο λόγο καὶ ἀπὸ στέρεα ἐπιχειρήματα ἔναντι ὅλων αὐτῶν πού ἀμφισβητοῦν τὸν ρόλο Της σήμερα».

Ὁ Μακαριώτατος κατά τὴν κεντρικὴν ὁμιλίαν του στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν.

Ἡ πρόταση αὐτὴ ἔγινε μὲ ἐνθουσιασμό ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς παρόντες ἀκροατὲς στὴν αἴθουσα.

Εἰδικότερα ὁ Μακαριώτατος εἶπε: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ ἡ καθ' ὅλου Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, εἶναι παραδοσιακὴ καὶ ὄχι συντηρητικὴ, ὅπως ἀδίκως χαρακτηρίζεται, γι' αὐτὸ εἶναι πάντοτε πρόθυμη γιὰ ἐποικοδομητικὸ διάλογο ὄχι μόνο μὲ τοὺς ἑγγύς, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς μακρὰν. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴ δικαιούται νὰ ζητῆ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Π.Σ.Ε. τὴν ἀναγκαίαν συνέπεια πρὸς τὶς νέες προοπτικὲς καὶ τὴ δέουσα ὑπευθυνότητα κατὰ τὸν προγραμματισμὸ τῶν μελλοντικῶν δράσεων. Βεβαίως, εἶναι κατανοητὸ ὅτι κατὰ τὴν πρώτη κυρίως περίοδο ἐφαρμογῆς τῶν νέων κριτηρίων στὴν προετοιμασία καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῶν προτάσεων θὰ προκύψουν ὀρισμένες περιστασιακὲς γραφειοκρατικὲς ἢ καὶ μεθοδολογικὲς δυσκολίες, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίσουν, ὅπως ἐλπίζω, τὴ νέα δυναμικὴ στὶς προοπτικὲς τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου, ἀφοῦ, σὲ ἀντίθετη περίπτωσι, θὰ ἀποδυναμωνόταν ὄχι βεβαίως ὁ λόγος ἢ ὁ ρόλος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ ἀξιοπιστία τῆς Οἰκουμενικῆς κινήσεως.

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅμως ὅτι ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐνότητα εἶναι μακρὰ καὶ δύσβατη, γιὰ τὸ προϋποθέτει τὴν ἀνακάθαρση τῆς ἱστορικῆς μνήμης τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὶς ἐπαχθεῖς φορτίσεις καὶ τὶς τραυματικὲς ἐμπειρίες αἰῶνων. Ὡστόσο, ἡ καθοδήγησις τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ὅπερ πάντα συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, φωτίζει τὴν ὁδὸ καὶ συντομεύει τὸν χρόνον γιὰ τὴ συνάντησίν μας γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζα τοῦ Κυρίου, τουλάχιστον ὅσων πράγματι ἐπιθυμοῦν εὐλικρινῶς τὴν κοινὴ μετοχὴ στὸν εὐχαριστιακὸ Δεῖπνον τοῦ Χριστοῦ. Κοινὸ λοιπὸν χρέος ὄλων εἶναι ἡ πρόθυμη συνέχισις τῆς κοινῆς πορείας στὴν ὁδὸ τοῦ ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου καὶ ἡ ἀταλάντευτη πίστις ὅτι τὸ θεῖο δῶρον τῆς κοινωνίας θὰ ἔλθῃ ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἤτοι ὅταν ἐκτονωθῇ ἡ αὐτάρεσκη ὁμολογιακὴ ἐσωστρέφεια γιὰ νὰ φωτισθῇ τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας. Μόνον τότε ἡ ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος θὰ εἶναι «κατὰ Κύριον» καὶ ὄχι μόνο «κατ' ἀνθρωπίνην ἐπιθυμίαν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὸν Παγκόσμιο Ὄργανισμὸ Μετανάστευσης (IOM) ποῦ

έδρεύει στην Γενεύη, όπου και είχε προσωπική συνάντηση με τον Διευθυντή του Ὄργανισμοῦ M. Mc Ki pley, στὸν ὁποῖο ἐπεσήμανε τὶς βασικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες πού πρέπει νὰ διέπουν τὴν μετακίνηση τῶν πολιτῶν-συνανθρώπων μας, τὸν σεβασμὸ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ τὴν ἐξατομίκευση κάθε διαφορετικῆς περίπτωσης μετανάστη. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνάντησης ὁ κ. Mc Ki pley ἀνεφέρθη στὴν καλὴ συνεργασία πού ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα ἀνάμεσα στὸ Γραφεῖο τους στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν M.K.O. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος **Ἀλληλεγγύη** καὶ εὐχαρίστησε τὸν κ. Φουρλεμάδη, Διευθυντὴ αὐτῆς, γιὰ τὴν συμπαράσταση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του στὰ θέματα πού ἄπτονται τῶν μεταναστῶν τόσο σὲ τοπικὸ, ὅσο καὶ διεθνὲς ἐπίπεδο.

Παράλληλα μετὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου, διεξήχθησαν στὸ Π.Σ.Ε. συζητήσεις μετὰ μικρότερες ὁμάδες ἐργασίας, τέσσερις συνολικά, σχετικὰ μετὰ μείζονα θεολογικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα. Στὶς ὁμάδες αὐτὲς συμμετεῖχαν οἱ κάτωθι ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

1. *Ἐπιτροπὴ γιὰ θέματα Βιοηθικῆς καὶ Βιοϊατρικῆς (Σεβ. Μητροπ. Μεσογαίας κ. Νικόλαος)*
2. *Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ καὶ τὸν Εὐαγγελισμό (Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης)*
3. *Ἐπιτροπὴ γιὰ Θέματα Ἐξωτερικῆς Πολιτικῆς καὶ Διεθνῶν Σχέσεων (Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος), καὶ*
4. *Ἐπιτροπὴ Πίστις καὶ Τάξις (Ἑλλογ. Καθηγητῆς κ. Βλάσιος Φειδᾶς)*

Μετὰ τὸ πέρασμα τῆς Συναντήσεως στὸν Παγκόσμιον Ὄργανισμὸ Μετανάστευσης, ὁ Μακαριώτατος συναντήθηκε μετὰ τὴν Παγκόσμια Συμφωνία τῶν Μετερρυθμισμένων Ἐκκλησιῶν (WARC) καὶ μετὰ τὸν Γενικὸ Γραμματέα αὐτῆς, Αἰδεσιμώτατο Dr. Seti Nyomi, ὅπου καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσει γιὰ τὸ μέλλον τοῦ ἤδη διεξαγομένου Θεολογικοῦ Διαλόγου καὶ γιὰ τὶς σχέσεις μετὰ τὶς Μετερρυθμισμένες Ἐκκλησίες στὴν Ἑλλάδα, συγκεκριμένα δὲ γιὰ τὴν καλὴ συνεργασία μετὰ τὴν ἔνωση τῶν Βιβλικῶν Ἐταιριῶν πού ὑπάρχει στὴν χώρα μας.

Ἀκολουθώντας στὴν συνέχεια τὸ βαρὺ πρόγραμμα τῆς 29ης Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Συνοδεία Του, ἀναχώρησαν γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Bossey, ὅπου ἐκεῖ ἔτυχαν ὑψηλῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν

Διευθυντὴ τοῦ Ἰνστιτούτου Ὁρθόδοξο Ρουμάνο Ἱερέα Dr. Ioan Sauka, ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους Καθηγητὲς καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου «Les amis di Château». Προσεφέρθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Συνοδείας Του, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρασμα αὐτοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ Ἐπίσημη Ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ θέμα τὴν Οἰκουμενικὴ Ἐκπαίδευση μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Νικολάου Νησιώτη. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραπάνω ὁμιλίας ἀνακοινώθηκε καὶ ἡ ἐτήσια ὑποτροφία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Νησιώτη, μετὰ σκοπὸ τὴν συνέχιση τοῦ ἔργου τοῦ Καθηγητοῦ καὶ τὴν συνεχῆ ἀναφορὰ στὸ πρόσωπό του. Ὁ Μακαριώτατος εἶχε ἐπίσης τὴν εὐκαιρία νὰ ἐγκαινιάσει ἕνα χῶρο πού θὰ φέρει πλέον τὸ ὄνομα τοῦ Καθηγητοῦ Νησιώτη ὡς αἰώνιο μνημόσυνο στὴ μνήμη του. Ἡ παραμονὴ ὁμως στὸ Bossey ὀλοκληρώθηκε μετὰ τὴν συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Ὑπαλλήλους τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ὁποία ἐγίνε ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ ἀπόψεων γιὰ τὴν πορεία τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης καὶ τὸν ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας μέσα σ' αὐτήν. Ἡ κουραστικὴ αὐτὴ ἡμέρα ἔληξε μετὰ τὸ προσφερθὲν δείπνο στὸν Μακαριώτατο καὶ στὴν Συνοδεία Του ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῆς Γενεύης.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, τὴν Τρίτη 30 Μαΐου, τὸ πρόγραμμα ξεκίνησε μετὰ τὴν Συνάντηση μετὰ τὸν Δήμαρχο τῆς Γενεύης, κ. Manuel Tomare, ὁ ὁποῖος καὶ ὑποδέχθηκε ἐγκαρδῶς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, παρουσίασε σὲ αὐτὸν τὸν χῶρο τοῦ Δημαρχείου καὶ τὸν τοῖχο-μνημεῖο τῶν τεσσάρων μεγάλων Μεταρρυθμιστῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν προτομὴ τοῦ Ἰωάννου-Γαβριὴλ Ἐυνάρδου (Jean-Gabriel Eynard) μεγάλου Ἑλβετοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑποδειγματικοῦ φιλέλληνα.

Στὴν συνέχεια ὁ Μακαριώτατος μετέβη στὴν ἔδρα τῆς Ὑπατης Ἀρμοστείας Προσφύγων τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν (UNHCR), ὅπου εἶχε συνάντηση μετὰ τὸν Ὑπατο Ἐπίτροπο καὶ πρῶτον Πρωθυπουργὸ τῆς Πορτογαλίας κ. Antoni o Gutepes. Κατὰ τὴν Συνάντηση αὐτὴ ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής ἔκανε ἀναφορὰ στὴν ἀναγκαιότητα τῆς Ἐκκλησίας νὰ συμμετέχει στὰ προγράμματα τοῦ Ὄργανισμοῦ αὐτοῦ, στὸν σημαίνοντα ρόλο πού αὐτὴ ἔχει στὴν ἐκτέλεση καὶ ὑλοποίηση προγραμμάτων καὶ στὴν προστασία

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος στὴν Ὑπατὴ Ἀρμοστεία Προσφύγων στὴν Γενεὴ CUNHCR μαζί με τὸν Ὑπατο Ἐπίτροπο κ. Antonio Guterrez.

πὸν παρέχει στὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα. Ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου, Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Παλινοστούτων Μεταναστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξει τὶς δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας μας στὸν τομέα τῆς ὑποδοχῆς τῶν Προσφύγων καὶ πρότεινε τὴν συνεργασία ἐπάνω σὲ θέματα κοινῆς ἐνδιαφέροντος. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν συζητήσεων ἔγινε κοινὴ δήλωση Ἀρχιεπισκόπου-Guterres, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής εὐχαρίστησε δημόσια τὸν Μακαριώτατο καὶ ζήτησε τὴν συνέχεια αὐτῆς τῆς συνεργασίας μετὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πρωινὸ συμπληρώθηκε μετὰ τὴν Συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τὸν Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης κ. Ande Hurst, κατὰ τὴν ὁποία ὁ κ. Πρύτανης εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν τιμὴ τῆς Ἐπισκέψεως, παρουσίασε σ' αὐτὸν τὴν συνεργασία τοῦ Προτεσταντικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καλβίνου μετὰ τὸ Ὁρθόδοξο Ἰνστιτούτο τοῦ Σαμπεζῦ καὶ τὸν ξενάγησε στὴν Βιβλιοθήκη τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἐπειτα ἀκολούθησε τὸ Ἐπίσημο Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ

Μακαριώτατου καὶ τῆς Συνοδείας Του ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. Dr. Kobi a, στὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκε οὐσιαστικὸς διάλογος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Συνοδείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Διευθυντικῶν Στελεχῶν τοῦ Π.Σ.Ε. πὸν παρευρίσκονταν στὸ τραπέζι, γιὰ τὴν περαιτέρω συνεργασία καὶ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὰ προγράμματα τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση στὸ Porto-Alegre.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος εἶχε κατ' ἰδίαν Συνάντηση μετὰ τὸν Dr. Kobi a καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκθέσει σ' αὐτὸν τὶς ἐπιδιώξεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὶς ἐπιφυλάξεις Του γιὰ τὴν πορεία τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης καὶ τὶς προτάσεις Του γιὰ τὴν ἐπόμενη ἑπταετία μετὰ τὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση. Τὴν ἴδια χρονικὴ στιγμὴ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας κ. Νικόλαος προήδρευσε συζητήσεως σχετικὰ μετὰ θέματα βιοηθικῆς καὶ βιοτεχνολογίας, μαζί μετὰ τὰ ἀρμόδια πρόσωπα πὸν ἐργάζονται στὸ Π.Σ.Ε καὶ πρότεινε νέες μεθόδους συνεργασίας γιὰ τὸ καλὸ τῆς Χριστιανοσύνης γενικότερα. Παράλληλα μετὰ τὰ δυὸ

αὐτὰ γεγονότα, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, Πρόεδρος τῆς Μ.Κ.Ο. Ἀλληλεγγύη-Soli dicitur καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη, ἐπισκέφθηκαν τὸν Παγκόσμιο Ὄργανισμό Ἀνθρωπιστικῆς Βοήθειας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἀνέπτυξαν τὸ πολυδιάστατο ἔργο τῆς Ἀλληλεγγύης, ἀποκομίζοντας νέες προοπτικὲς συνεργασίας γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπαφῶν ἀκολούθησε ἡ Ἐπίσημη Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Καντονίου τῆς Γενεύης, κ. Pi erpe Unger στὸ Hôtel de Ville τῆς πόλεως, ὅπου Τὸν ὑποδέχθηκε μὲ ὅλες τὶς πρέπουσες τιμές, συζήτησε μαζί Του τὰ προβλήματα τοῦ Καντονίου τῆς Γενεύης, παρουσίασε σ' Αὐτὸν τὸ πολιτικὸ σύστημα τῆς Ἑλβετίας καὶ Τὸν παρακάλεσε νὰ ὑπογράψει στὸ χρυσὸ βιβλίο τῶν Ἐπισήμων Ἐπισκεπτῶν. Τὴν Ἐπίσκεψη αὐτὴ διεδέχθη ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου στὸ Προτεσταντικὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γενεύης, τῇ εὐγενεῖ προσκλήσει τοῦ Ἑλληνο-ἑλβετικοῦ Συλλόγου Jean-Gabriel Eynard καὶ τῆς Προέδρου αὐτοῦ Κυρίας Κλεοπάτρας Montanone, μὲ θέμα τὴν σύγχρονη ποιμαντικὴ καὶ εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἔργο ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδείξει στὸν τομέα τῆς Βιοηθικῆς. Ἡ ὁμιλία αὐτὴ πραγματοποιήθηκε μὲ ιδιαίτερη ἐπιτυχία, ἀξίζει δὲ νὰ σημειώσουμε ἐδῶ τὴν προηγουμένη ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὸν χῶρο τῶν παλαιῶν χειρογράφων ποὺ φυλάσσονται στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γενεύης καὶ στὴν ξενάγηση ποὺ ἔγινε σ' Αὐτὸν ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ τοῦ Τμήματος Ἑλληνικῶν Σπουδῶν κ. Βουγιερί, λίγο πρὶν τὴν ἔναρξη τῆς ὁμιλίας Του στὸ Πανεπιστήμιο. Τέλος, ὁ Μακαριώτατος συνομίλησε μὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους κατὰ τὴν διάρκεια μικρῆς Δεξίωσης καὶ παρεκάθισε σὲ δεῖπνο πρὸς τιμὴν Του ἀπὸ τὸν Ἑλληνο-ἑλβετικὸ Σύλλογο, ὅπου καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθιὰ Του ἱκανοποίηση γιὰ τὴν ὡς ἄνω διοργάνωση καὶ τὶς θερμὲς Του εὐχαριστίες πρὸς τοῦτο.

Τὶς δύο αὐτὲς κουραστικὲς ἡμέρες ἀκολούθησε ἡ Τετάρτη 31 Μαΐου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Μακαριώτατος πραγματοποιοῦσε ἰδιωτικὲς συναντήσεις στὸ κατάλυμά Του. Τὸ πρόγραμμα τῆς 31ης ὁμως, ἄρχισε μὲ τὴν Ἐπίσημη Ἐπίσκεψη στὴν Σύνοδο τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γενεύης, στὴν ἀνώτερη

δηλαδή Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς πόλεως. Ὁ Πρόεδρος, Αἰδεσιμώτατος Πάστορας George Bolay καὶ οἱ συνεργάτες του, ἐπεφύλαξαν θερμὴ ὑποδοχὴ στὸν Μακαριώτατο στὴν εἴσοδο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ στὴν συνέχεια Τὸν ξενάγησαν τόσο στὸν ἐν λόγῳ Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναό, ὅσο καὶ στὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο τῆς Μεταρρύθμισης, καθὼς ἐπίσης καὶ στὸ παρακείμενο μικρὸ παρεκκλήσιο, ὅπου καὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία ὁ Καλβίνος διακήρυξε τὴν μεταρρύθμιση στὴν Γενεὴ. Ἀκολούθησε μικρὸς διάλογος σχετικὰ μὲ τὸ μέλλον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου καὶ τὸν ρόλο ποὺ καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης στὸν 21ο αἰῶνα. Ἡ προσπάθεια ἀποχριστιανοποίησης τῆς γηραιᾶς Ἡπείρου δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀφήνει ἀδιάφορους, τόνισε χαρακτηριστικὰ ὁ Μακαριώτατος καὶ κάθε Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νὰ δώσει τὴν πνευματικὴ μάχη ἐναντίον ὅλων αὐτῶν ποὺ ἀμφισβητοῦν τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὸν κόσμον καὶ στὴν ἱστορία.

Τὴν θερμὴ αὐτὴ Συνάντηση ἀκολούθησε ἡ προγραμματισμένη συνέντευξη τύπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὸ Π.Σ.Ε. ἀπὸ ξένους ἀνταποκριτὲς καὶ δημοσιογράφους μεγάλων Ἑλβετικῶν καὶ μὴ ἐφημερίδων. Πολλὲς ἦσαν οἱ ἐρωτήσεις ποὺ ὑποβλήθηκαν στὸν Μακαριώτατο, τίς ὁποῖες καὶ μπορεῖ νὰ ἀναζητήσει ὁ κάθε ἐνδιαφερόμενος στὰ σχετικὰ Δελτία Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Χαρακτηριστικὰ μόνον ἀναφέρουμε τὴν ἀγωνία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἐν γένει Οἰκουμενικῆς Κίνησης, γιὰ τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σ' αὐτὴν καὶ γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα συνέχισης τῆς ἀναζήτησης τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ποὺ εἶναι πρωτίστως ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐμπεριστατωμένη αὐτὴ συνέντευξη τύπου ὁ Μακαριώτατος πραγματοποιοῦσε Ἐπίσκεψη στὴν Παγκόσμια Λουθηρανικὴ Ὁμοσπονδία (LWF), ὅπου καὶ παρεκάθισε σὲ ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν Του στὸν Διεθνεῖ Ὄργανισμό Ἐργασίας (ILO). Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γεύματος ἔγινε σαφὴς ἀναφορὰ στὴν μέχρι τώρα πορεία τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μὲ τοὺς Λουθηρανούς, στὴν ἀναζήτησι νέων μορφῶν συνεργασίας καὶ στὴν ἀνταλλαγὴ ἐμπειριῶν καὶ πληροφοριῶν ἐπάνω σὲ θέματα μεταναστῶν, ἱεραποστολῆς καὶ βιοηθικῆς.

Τὴν 31η Μαΐου ἐπισφράγισε ἡ Ἐπίσημη Δεξίωση τῆς Γενικοῦ Προξένου κ. Αἰκατερίνης Λούπα, στὴν ὁποία εἶχαν κληθεῖ νὰ παραστοῦν ὅλες οἱ Τοπικὲς Ἑλβετικὲς Ἀρχές, οἱ Ἑλληνικὲς Πρεσβευτικὲς Ἀρχές στὴν Ἑλβετία, οἱ Θρησκευτικὲς Ἀρχές τῆς Γενεύης, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε., ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίας, ὁ Ἀποστολικὸς Νούντιος, ὁ Καθολικὸς Ἐπίσκοπος Γενεύης, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν Συλλόγων, Ἐπιφανεῖς Ἑλληνες τῆς Ἑλβετίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὶς βαθύτατες εὐχαριστίες Του γιὰ τὴν ἄριστη συνεργασία καὶ προσφορὰ τῆς κ. Λούπα, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους ὄσους συνέβαλαν οὐσιαστικὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ταξιδίου Του στὴν Ἑλβετία, εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας πᾶσα παρὰ Θεοῦ εὐλογία καὶ ἐνίσχυση.

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς παραμονῆς τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Γενεύη ἀλλὰ καὶ στὴν Ἑλβετία γενικότερα, ἦταν ἡ 1η Ἰουνίου 2006. Μετὰ ἀπὸ ἓνα πολὺ βαρὺ πρόγραμμα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησε μαζί με τὴν Συνοδεία Του γιὰ τὴν πόλη τῆς Βέρνης, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Κ.Ε.Κ. (Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν) Rev. Dr. Coli n Wilhams καὶ ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο. Στὴν Βέρνη ὁ Μακαριώτατος εἶχε προγραμματισμένους συναντήσεις με ἐκπροσώπους τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετίας, ἐνῶ κατὰ τὴν διάρκειά του ταξιδίου Του εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει με τὸν νέο Γενικὸ Γραμματέα τῆς Κ.Ε.Κ., νὰ ἀνταλλάξει μαζί του ἀπόψεις γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ παρουσιάσει τὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπάνω στὰ εὐρωπαϊκὰ ζητήματα, μέσα ἀπὸ τὴν συνεχῆ ἐκπροσώπησή Της στὶς Βρυξέλλες.

Ἡ πρώτη συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὴν Βέρνη πραγματοποιήθηκε με τὸν Ἐξοχώτατο Πρόσβυ Jean-Jacques de Dardel, Συντονιστὴ Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλβετίας καὶ μεγάλου φιλέλληνα, ὁ ὁποῖος καὶ καλωσόρισε τὸν Μακαριώτατο μεταφέροντας τὶς εὐχὲς τοῦ τελοῦντος ἐν ἀπουσία Γραμματέως ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ συνομιλήσει μαζί Του γιὰ θέματα ποὺ ἄπτονται τοῦ ρόλου καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἐκκλησιῶν γενικότερα. Ἡ συνοχὴ τῆς κοινωνίας καὶ ἡ ἐνότητα σ' αὐτὴν ὑποστήριξε ὁ κ. de Dardel, ὁφείλονται κατὰ πολὺ στὸ ἔργο ποὺ

ἐπιτελοῦν οἱ Ἐκκλησίαι καὶ στὴν μαρτυρία ποὺ δίδουν στὸν ἔξω κόσμο. Ὁ κ. Πρόσβυς προσέφερε στὸν Μακαριώτατο μικρὸ ἐγχειρίδιο, με θέμα μία σύντομη γνωριμία με τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὸ ὁποῖο εἶχε συγγράψει πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐπίσκεψη στὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς πρώτης αὐτῆς συναντήσεως, ὁ Μακαριώτατος συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ Ἀρχιερατικὰ μέλη τῆς Συνοδείας Του καὶ ἀπὸ τὸν Ἐξοχώτατο Πρόσβυ τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἑλβετία κ. Ἰωάννη Θωμόγλου, παρεκάθισε σὲ ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν Του ἀπὸ τὸν Ὁμοσπονδιακὸ Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν κ. Pascal Couchepin, με τὸν ὁποῖο εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνταλλάξει ἀπόψεις σχετικὰ με τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης εἰδικότερα. Τὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν ἀπασχολεῖ βαθιὰ τὴν Ἑλβετικὴ Κοινωνία καὶ προβληματίζει τοὺς πολίτες ὅλων τῶν ἑλβετικῶν πόλεων γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας τους. Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὶς βασικὲς ἀρχές καὶ ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ ποὺ πρέπει νὰ διέπουν τὴν ζωὴ ὅλων τῶν πολιτῶν μᾶς κοινωνίας. Χωρὶς τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη, τὸν σεβασμὸ στὰ θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, δὲν μπορούμε νὰ ὁμιλοῦμε γιὰ κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ γιὰ κοινωνικὴ εὐημερία, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀνέπτυξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐνῶ ὑπογράμμισε τὴν πνευματικὴ διάσταση τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ τὸν βοηθήσει νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸν ἄκρατο ὕλισμο τῆς σημερινῆς καταναλωτικῆς ἐποχῆς.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀναχωρήσεως γιὰ τὸ Ἀεροδρόμιο τῆς Ζυρίχης, ὁ κ. Πρόσβυς τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἑλβετία προσκάλεσε τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴν Συνοδεία Του στὴν πρεσβευτικὴ κατοικία γιὰ ἀπογευματινὸ καφέ, ὅπου καὶ ξενάγησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο στὸ μικρὸ Μουσεῖο τῆς Πρεσβείας καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν προσφωνήσει, ζητώντας τὶς Πατρικὲς εὐλογίες καὶ προσευχὲς Του. Ὁ Μακαριώτατος ἀντιφώνησε ἐκφράζοντας θερμὲς εὐχαριστίες γιὰ τὴν βοήθεια καὶ προσφορὰ τοῦ κ. Θωμόγλου στὴν ὅλη διεξαγωγὴ τοῦ ταξιδίου Του καὶ τοῦ εὐχήθηκε προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ εὐτυχία γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔξωτερικό.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Τιμία Αὐτοῦ Συνοδεία ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ Ἀεροδρόμιο τῆς Ζυρίχης, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Ἐξοχώτατο κ. Πρόσβυ, ὅπου καὶ ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα.

**Συμπαράσταση στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο
καὶ στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας**

**Συμπαράσταση στὸ
Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο
καὶ στὴν Ἐκκλησία
τῆς Ἀλβανίας**

**Ἔνα Βιβλίον γιὰ τὸν
Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας
Θεόφιλον Β΄**

**Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Νέου
Προκαθημένου τῆς Ὁρθο-
δόξου Ἐκκλησίας Τσεχίας
καὶ Σλοβακίας**

Ὑπὸ τὴν πίεση διαφόρων ἐθνικιστικῶν ομάδων τῶν γειτονικῶν μας χωρῶν βρέθηκαν κατὰ τὸ πρόσφατο χρονικὸ διάστημα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Στὴν Κωνσταντινούπολη, ἔδρα τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὀργανώθηκαν συχνὲς διαδηλώσεις τῆς ἀκραίας ἐθνικιστικῆς ομάδος τῶν «Γκρίζων Λύκων», οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Πατριαρχείου. Στὴν Ἀλβανία ἀκούσθηκαν φωνὲς κατὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου, ὅταν ἓνας Ὁρθόδοξος ἱερεὺς στὴν περιοχὴ Προμετῆς ἐτέλεσε τρισάγιο κατὰ τὴν ἑκταφὴ Ἑλλήνων στρατιωτῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1940-41. Τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή της καὶ πρὸς τὶς δύο βαλλόμενες Ἐκκλησίες ἐξεδήλωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ προσωπικῶς ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὸ Φανάρι στίς 24 καὶ 25 Ἰουνίου τ.ἔ. καὶ εὐχήθηκε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον γιὰ τὴν ὀνομαστικὴ του ἐορτὴ, ἡ ὁποία ἐωρτάσθη στίς 11 Ἰουνίου. Ἐκεῖ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας βοήθη τὴν εὐκαιρία καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν στήριξη τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔναντι τῶν πάσης φύσεως ἀπειλῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ Μακαριώτατος ἀπέστειλε εὐχετήριο καὶ συγχαρητήριο ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 14 ἐτῶν εὐδοκίμου ἀρχιεπισκοπείας. Στὴν ἐπιστολὴ αὐτῇ, ποὺ δημοσιεύεται στὸ παρὸν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ἐκφράζεται καὶ ἡ συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Μακαριώτατον κ. Ἀναστάσιον, ὁ ὁποῖος ἐπιτελεῖ λαμπρὸ ἔργο ὑπὸ συνθήκες ὀμολογουμένως ἀντίξοες. Ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ τὴν ἔνταξή της στὴν Ε.Ε., ἡ δὲ Ἀλβανία ὑπέγραψε στίς 12.6.2006 τὸ Σύμφωνο Συνεργασίας καὶ Σταθερότητος μὲ τὴν Εὐρ. Ἐνωσ. Ἐλπίζουμε νὰ κατανοήσουν οἱ κυβερνήσεις τῶν δύο γειτονικῶν μας χωρῶν ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ τους πορεία ἐξαρτᾶται σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀπὸ τὸν σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ κοινοτήτων ποὺ ζοῦν στίς χῶρες αὐτές.

K.X.

**Ἔνα Βιβλίον γιὰ τὸν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας
Θεόφιλον Β΄**

Τὴν Δευτέρα 26 Ἰουνίου τ.ἔ. στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς ΓΕΧΑ Ἀμπελοκήπων ἔλαβε χώραν ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδριτοῦ Πλάτωνος Κρικρῆ μὲ τίτλο «Ὁ Ἐθνεγέρτης Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος Β΄ (1805-1825)». Ὁ π. Πλάτων εἶναι Ἱερατικὸς Προϊστάμενος

τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων Ἀθηνῶν καὶ παραλλήλως ὑπηρετεῖ στὴν Ἀρχιεραματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν διδακτορική του διατριβή, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πάτμου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῶν Πατριαρχικῶν Σωματείων, Καθηγητῶν Α.Ε.Ι. καὶ πλῆθος κόσμου. Τὸ βιβλίο παρουσίασαν στὸ κοινὸ ὁ Πολιτικὸς Ἐπιστῆμων καὶ Ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας καὶ ἡ δημοσιογράφος τῆς ΕΡΤ κ. Εὐγενία Κατούφα. Στὴν καταληκτικὴ ὁμιλία του ὁ Ἀρχιμ. Πλάτων Κρικρῆς ἀναφέρθηκε στὸν τρόπο συλλογῆς τῶν ἱστορικῶν στοιχείων καὶ ἀναφορῶν γιὰ τὸν Πατριάρχη Θεόφιλο Β, στὴν κριτικὴ ἀξιολόγησή τους καὶ στὴν προσφορὰ τοῦ Πατμίου Φιλικοῦ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τόνισε ἐπίσης τὴν λήθη καὶ τὴν ἀγνωμοσύνη τῶν Νεοελλήνων γιὰ τοὺς ἐμπνευστὲς καὶ πρωτεργάτες τῆς ἐλευθερίας μας καὶ ἐξήγησε ὅτι τὸ βιβλίο ἀποτελεῖ συμβολὴ καὶ χρέος εὐγνωμοσύνης σ' ἓνα συμπατριώτη του κληρικὸ μὲ μεγάλη καὶ πολύτιμη προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ στὸ Ἔθνος.

Κ.Χ.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Νέου Προκαθημένου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας Τσεχίας καὶ Σλοβακίας

Στις 29 Μαΐου τ.ἔ. ἐνεθρονίσθη ὁ νέος Μητροπολίτης τῶν χωρῶν πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Χριστοφόρος. Ἡ ἐνθρόνισις ἔλαβε χώραν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴν Πράγα, ἡ δὲ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσωπήθη ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλον καὶ ἀπὸ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Προκόπιο Πετρίδη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθόδοξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων. Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστοφόρος διακρίνεται γιὰ τὴν θεολογικὴ του κατάρτιση καὶ γιὰ τὴν ἐλληνομάθειά του. Διεδέχθη τὸν κοιμηθέντα προσφάτως μακαριστὸ Νικόλαο. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Τσεχίας καὶ Σλοβακίας ἰδρύθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Αὐτόνομος κατὰ τὸ ἔτος 1923. Τὸ ἔτος 1998 ἀνεκηρύχθη κανονικῶς ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Αὐτοκέφαλος διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως. Ἀριθμεῖ περίπου 150.000 πιστοὺς καὶ καλύπτει τὶς δυὸ χώρες, τὴν Δημοκρατία τῆς Τσεχίας καὶ τὴν Σλοβακία. Λόγω τοῦ συμπεφωνημένου συστήματος ἐναλλαγῆς ὡς πρὸς τὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως, ἔδρα τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοφόρου θὰ εἶναι ἡ Πράγα τῆς Τσεχίας, ἐνῶ ἡ ἔδρα τοῦ μακαριστοῦ Νικολάου ἦταν τὸ Πρεσόβ τῆς Σλοβακίας.

Κ.Χ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στοῦ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο

Ἱερά Σύνοδος

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Χαλκίδος

Δρυϊνουπόλεως

Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Περιστερίου

Μὲ ιδιαίτερη κατάνυξη χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου καὶ συμπροσευχομένου τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, τελέστηκε στὶς 25 Ἰουνίου τὸ πρωὶ Θεία Λειτουργία, εἰς τὸν κατάμεστο ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας Ὁμογενεῖς, Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, στὴν περιοχὴ Ὑψωμαθείων Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Μακαριώτατος, ἀπευθυνόμενος στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, τόνισε: *“Εἶναι ὑψίστη τιμὴ καὶ ἀκριβὸ πρόνομιο νὰ συμπροσεύχομαι μὲ Ἐσᾶς, σὲ αὐτὸν τὸν Ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναό. Εἶμαι εὐγνώμων στὸν Κύριο, γιατί ἐρχόμενος νὰ Σᾶς εὐχηθῶ ἐπὶ τῶν ὀνομαστηρίων Σας, ἔχω αὐτὴν τὴν εὐλογία, νὰ βρισκομαι ἐδῶ μαζί Σας. Μεταφέρω τὸ μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ μήνυμα τοῦ Ἀναστότου Κυρίου, ποῦ εἶναι καθημερινὸ βίωμα ὄλων, καθὼς ζοῦμε σὲ κόσμον ἀντιθέσεων καὶ ἀντιξροτήτων. Ὁ δάκτυλος ὅμως τοῦ Κυρίου εἶναι Παντοδύναμος καὶ ἐπιδεικνύει πάντοτε τὸ ὀρθόν. Σᾶς περιβάλλουμε μὲ τὴν ἀγάπη, τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν στήριξή μας”.*

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, εὐχαρίστησε δὲ προσωπικῶς τὸν Μακαριώτατο ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν στήριξη πρὸς τὸ πρόσωπο τόσον τοῦ ἰδίου ὅσον καὶ πρὸς τὸ δοκιμαζόμενον Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ὅπως ἐπισήμανε ὁ Παναγιώτατος, *“μὲ πολλὴν χαρὰ προσήλθαμε ἐδῶ στὰ Ὑψωμάθεια καὶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἡ χαρὰ μας αὐτὴ ἐπαυξάνεται καὶ πολληλαπλάσιάζεται ἀπὸ τὴν ἐδῶ παρουσία σας, Μακαριώτατε. Σᾶς εὐχαριστῶ ἐγὼ προσωπικῶς, καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως γι’ αὐτὴν σας τὴν ἐπίσκεψη, καθὼς καὶ γιὰ τὴν στήριξή σας, μέσῳ τοῦ προσφάτου, ὑπὲρ τῶν Δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνακοινωθέντος. Ὅπως ἀναφέρατε καὶ Ἐσεῖς χθὲς κατὰ τὸν ἐρχομὸ σας, ἡ ἐνότητα καὶ ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἐπικεφαλῆς Των, εἶναι ἀπαραίτητη, δεδομένων τῶν πολληλαπλῶν ἀπαιτήσεων καὶ προβλημάτων ποῦ ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ Ἀνθρωπότητα”.*

Ἀναφερόμενος στὴν καταστροφή ποῦ ὑπέστη ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰ θλιβερὰ γεγονότα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1955, καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς τέλεισης τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱστορικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὴν περιοχὴ τῶν Ὑψωμαθίων, ὁ Παναγιώτατος τόνισε: *“Ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ, πῆρε τὸ μερίδιό της, τὴν ἀποφράδα ἐκείνη νύχτα τῶν γεγονότων τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1955. Μέρος τοῦ μαινόμενου ὄχλου δὲν σεβάστηκε τὰ Ἱερά καὶ τὰ Ὅσιά μας, ἀλλὰ βεβήλωσε ὡς καὶ τὰ νεκροταφεῖα μας. Ἡ Ρωμιόσυνη ὅμως ἀντέχει”.* Ὁ Μακαριώτατος μιλώντας γιὰ τὶς ἀλληπαλῆσες δοκιμασίες ποῦ ὑπέστη τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμανε μὲ ἔμφαση: *“Αὐτὸ τὸ Γένος ὅσο καὶ κι ἂν δοκιμάστηκε οὐδέποτε σταμάτησε τὴν λαμπρὴ του πορεία.*

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν συνάντησι τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου μετὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο στὴν Κωνσταντινούπολη.

Παναγιώτατε εἶστε στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ ἐπαναλαμβάνω πὼς Σᾶς περιβάλλουμε μετὴν ἀγάπην, τὸ σεβασμὸν, τὴν συμπαράστασι καὶ τὴν στήριξή μας”.

Στις 24/6, ἡμέρα ἀφίξεως τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας στὸ Φανάρι, ἐρωτηθεὶς ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους, γιὰ τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ τὶς ἐπικείμενες σὲ πολὺ καλὸ κλίμα ἀμοιβαίας ἐκτίμησις καὶ κατανόησις συνομιλίαις τῶν δύο Προκαθημένων, ἀφοῦ ἐπανέλαβε πὼς οἱ σχέσεις τῶν δυὸ Ἐκκλησιῶν παραμένουν ἀγαστὲς καὶ διαπνέονται ἀπὸ ἀμοιβαία ἐκτίμησις καὶ εἰλικρίνεια, ἀπάντησε καὶ στὰ ἐρωτήματα σχετικὰ μετὰ ἀτεκμηρίωτες φῆμες καὶ δημοσιεύματα τὰ ὁποῖα ἔκαναν ἴδιον λόγον γιὰ “ἔντασι” τονίζοντας: “Ἔρχομαι ἀπὸ ἀγάπην καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο καὶ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη γιὰ νὰ εὐχηθῶ προσωπικῶς γιὰ τὴν ὀνομαστικὴν Του ἐορτήν. Ἔρχομαι γιὰ νὰ ἀνταλλάξομε ἀσπασμὸν ἀγάπης, νὰ μεταφέρομε τὶς εὐχὰς καὶ τὴν

ὑποστήριξιν τῆς Ἑλλάδος σὲ κάθε δύσκολη στιγμὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως ἔχομε ὄλην χρέος. Ὅπως βλέπετε, τὰ πράγματα εἶναι πολὺ ἀπλά, καὶ αὐτὰ ποὺ ἔχουν δραματοποιήσει συνάδελφοί σας, δὲν ἔχουν καμμία βάσι. Θὰ εἴμαστε δυὸ μέρες μαζί, θὰ ἔχομε συνομιλίαις, χωρὶς τὴν ὑπαρξιν συγκεκριμένων ἀτζέντας”.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν πορεία τῆς καθάρσεως

Ἡ πρωτόδικη καταδίκη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη πρῶν Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος σὲ ποινὴν κάθειρξεως ὀκτῶ ἐτῶν γιὰ τὸ ἀδίκημα τῆς κακούργηματικῆς ὑπεξαίρεσις ἔδωσε, δυστυχῶς γιὰ μία ἀκόμα φορὰ, σὲ ὀρισμένα πρόσωπα τὴν ἀφορμὴν νὰ διατυπώσουν πικρόχολα καὶ ἀνακριβῆ σχόλια καὶ νὰ ἀφήσουν βαρύτατους καὶ κατάφωρα ἀδικούς ὑπαινίγμους γιὰ

τὴν πορεία τῆς κάθαρσης στὴν Ἐκκλησία, δημιουργώντας πεπληνημένες ἐντυπώσεις ποὺ παραχαράσσουν τὴν πραγματικότητα.

Γιὰ μία λοιπὸν ἀκόμη φορὰ ὑπογραμμίζεται πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στὴν περίπτωση τοῦ κ. Παντελεήμονος, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση ποὺ διερεύνησε καὶ διερευνᾷ δικαστικά, ἄμεσα καὶ σὲ βάθος καὶ μὲ τρόπο ἀμερόληπτο καὶ ἀκριβοδίκαιο, ἐφάρμοσε καὶ ἐφαρμόζει πιστὰ ὡς ὄφειλε καὶ ὀφείλει, μὲ ἀπόλυτη συναίσθηση τῆς εὐθύνης τῆς ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἴδια τὴν κοινωνία, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς ισχύοντες νόμους τῆς Πολιτείας, ποὺ δὲν εἶναι κομμένοι καὶ ραμμένοι στὰ μέτρα τῆς, διὰ αιματηρῶν λύσεων ἐξπρὲς ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ἀδιακρίτως καὶ ἐπὶ «ὑπόπτων» θεωρουμένων αὐτόχρημα «ἐνόχων», ἰκανοποίησης τοῦ δημόσιου αἰσθήματος, ὅπως αὐτὸ καλλιιεργεῖται ἀνὰ περιόδους μὲ διασπορὰ σκανδάλων καὶ «σκανδάλων», ἀλλὰ ἐμπεριέχουν περιορισμοὺς καὶ ἐνσωματώνουν διαδικασίες πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς διακρίβωσης τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ κάθε πολίτη. Αὐτὸ ἀλλήλωςε διαφοροποιεῖ τὴν ὀργανωμένη εὐνομούμενη κοινωνία ἀπὸ τὴν ὀλοκληρωτικῆς ἐμπνευσης κοινωνία τῶν ἰσχυρῶν δικαστηρίων καὶ ἐκτελέσεων καὶ τοῦ φασισμοῦ τῶν συνοπτικῶν διαδικασιῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἀπόλυτη διαφάνεια καὶ ἀποφασιστικότητα, ἔκανε καὶ κάνει πλήρη χρῆση τοῦ αὐτοδιοίκητου τῆς καὶ ἔπραξε καὶ πράττει, μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ δικαίου, τὸ ἱερὸ καθῆκόν τῆς, ἐξετάζοντας κάθε ἐνυπόγραφη καταγγελία ποὺ τέθηκε καὶ τίθεται ἐνώπιόν τῆς καὶ ἀποδίδοντας, μὲ κανονικὲς, νόμιμες, ἀντικειμενικὲς καὶ διαυγεῖς δημοκρατικὲς διαδικασίες, σὲ κάθε ἕναν τὰ ἀρμόζοντα, ἐπεὶ οὐδεὶς κληρικὸς εἶναι ἀνεξάρτητος ἢ ἀδέσποτος ἢ ἀσύδοτος κατὰ τὴν ἄσκηση τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐπεὶ ἡ καταπολέμηση τῶν ὁποίων κρουσμάτων διαφθορᾶς στοὺς κόλπους τῆς ἀποτελεῖ ὕψιστο χρέος πρὸς τὸ σῶμα τῶν πιστῶν. Χρέος, στὸ ὁποῖο οὔτε συμβιβασμοὶ καὶ ἐκπτώσεις χωροῦν, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ ἀπόδοση δικαιοσύνης ἐπιτρέπεται, σὲ ἐπίπεδο ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν, νὰ παραθεωρεῖται ὡς περιττή.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸν Σεβ. Μητροπολίτη πρῶν Ἀττικῆς, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος μὲ τὴν ἀπὸ 08.08.2005 ὁμό-

φωνη ἀπόφασή τῆς, προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, τὸν ἀπομάκρυνε ὀριστικά, καὶ χωρὶς νὰ κάνει δεκτὸ ὡς μὴ σύννομο τὸ αἴτημα περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησης τῆς ὑπόθεσης ποὺ ὑπέβαλε, ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ἐφαρμόζοντας γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴ θέση τῆς σὲ ἰσχύ τὴ διάταξη τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ἄρθρο 15 τοῦ Ν. 1351/1983 - Φ.Ε.Κ. 56 Α'), καὶ τὸν κατέστησε σχολιάζοντα. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔκρινε κατὰ νόμον ὅτι συνέτρεχαν οἱ σοβαροὶ λόγοι ποὺ ἀφοροῦν στὸ πρόσωπό του, στὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν κοινωνικὴ εἰρήνη, ἐξαιτίας τῶν ὁποίων προκλήθηκε βαρύτατος σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν.

Ἐπιπρόσθετα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἔχει ἐπιληφθεῖ τῶν τακτικῶν ἐνορκῶν ἀνακρίσεων ποὺ ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει διατάξει γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν ὄσων παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Μ.Μ.Ε. γιὰ συμμετοχὴ τοῦ κ. Παντελεήμονα σὲ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες καὶ γιὰ τὰ ἀναφερόμενα στὸ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθμ. 564/2005 παραπεμπτικὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν. Τὸ δὲ πόρισμα αὐτοῦ ἀναμένεται.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἰουνίου 2006

Ἡ Θρονικὴ Ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, τελέσθηκε τὴν Τετάρτη 28 Ἰουνίου 2006, παραμονὴ τῆς Ἱερᾶς μνήμης τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ Θρονικῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀγιωτάτης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Παύλου (ὁδ. Ψαρῶν) στὸν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος παρισταμένων τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Μάνταλης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος στὴν ὁμιλία του, ἀνα-

φέρθηκε στην σημασία που ἔχει ὁ ἄνθρωπος ὡς δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἰδιαίτερα πῶς αὐτὴ προβάλλεται μέσα ἀπὸ τὴν θεολογία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Χαρακτηριστικὰ τόνισε: «Ὁ ἄνθρωπος γίνεται πλέον τὸ κέντρο, πέριξ τοῦ ὁποῦ στρέφεται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Παύλου καὶ ἡ ἐκτίμησή του πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἡ ἀρχὴ τῆς πορείας του πρὸς τὴ θυσία, τὸ ἔργο του... Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὸ συνάνθρωπό τους νὰ ἀναγνωρίζουν τὸν ἑαυτό τους καὶ χάριν τοῦ συνανθρώπου τους νὰ προσφέρουν τὸν ἑαυτό τους. Μὲ τὴν τιμὴ καὶ τὸν σεβασμὸ που ἀποδίδει στὸν ἄνθρωπο μᾶς χάραξε τὴν πορεία που πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε... Ὁ Παῦλος χωρὶς φυλετικὴ διάκριση, ὑπομένων τοὺς καύσωνας τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ψῦχος τῆς νυκτός, ἐν μέσῳ παντοίων πειρασμῶν, ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ καὶ κακουχίαις, διατρέχων γῆν καὶ θάλασσαν, ἀναζητεῖ ὡς Χριστιανὸς Διογένης, τὸν ἄνθρωπο. Τὸν ἄνθρωπο, ὄχι τὸν δυνατὸ, οὔτε τὸν ἀριστοκράτη, οὔτε τὸν πλούσιον, οὔτε τὸν λευκὸ, οὔτε τὸν μαῦρον ἢ τὸν ἐρυθρόδερμον ἢ τὸν κίτρινον, ὄχι τὸν ἐθνικὸ εἰδωλολάτρη, μήτε τὸν ἀρσενικὸ ἢ τὸν θηλυκὸ, ὄχι τὸν νέον ἢ τὸν γέροντα. Ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπο τὸν πονεμένο· τὸν γεμάτο τραύματα καὶ πληγές. Τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Διπλωματοῦχος τῆς σχολῆς τοῦ Ναζωραίου, γνωρίζει καλῶς, πῶς κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες ἀθλιότητες καὶ τὰ τραύματα κρύπτεται ἡ ἀμαυρωθεῖσα ἀπὸ τὴν παρακοὴ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ».

Τὴν Πέμπτη 29 Ἰουνίου, ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ τὸ παρὸν ἔδωσαν ὁ Ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Γεώργιος Καλῆς καὶ ὁ Ἀντιδήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ἐλευθέριος Σκιαδᾶς. Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τὸν θεῖο λόγον κήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ στὸ γεγονός ὅτι ὠδηγήθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρον, προκειμένου νὰ φέρει τὸ νέο μήνυμα περὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι: «Αὐτὸ τὸ νέο ἥθος που ἔφερε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τῆ τοῦ

Θεοῦ προνοία καὶ εὐλογία, ἔνωσε τὸ παλαιὸ μὲ τὸ καινούργιο, ἔνωσε τὸν Ἑλληνισμό, τοῦ ἔδωσε τιμὴ καὶ ἀξία, μάλιστα σὲ μία ἐποχὴ που ἔπνεε τὰ ροίσθια. Ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἑλληνες ὑψίστη τιμὴ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλάς, τὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα, ἔγινε ἡ χρυσὴ γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κρατώντας τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς, πέρασε στὴν Δύση γιὰ νὰ νοηματίσει καὶ νὰ ἱκανοποιήσει τὴν ζωὴ της, γιὰ νὰ δώσει ἀληθινὴ προοπτικὴ στὸ μέλλον της. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὡς ὄργανο τοῦ Θεοῦ, διεμόρφωσε τὴν νέα κοινωνικὴ νοοτροπία τὴν διαποτισμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διδασκάλου καὶ οὐσιαστικὰ ἔδωσε χριστιανικὲς ρίζες καὶ πνευματικὴ προοπτικὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ γενικὰ στὴν Εὐρώπη».

Πρὸ τοῦ τέλους τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλος, ἀναφερόμενος στὴν προσωπικότητα τοῦ ἑορτάζοντος Ἰδρυτοῦ τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὑπογράμμισε ὅτι: «Στὸν Ἀπόστολο Παῦλο ὀφείλομεν τὸ γεγονός ὅτι ἔγινε ὁ πνευματικὸς μας πατέρας, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἀναγέννησε ἐν Χριστῷ, μᾶς ἐδίδαξε τὴν Ἀγία Πίστην εἰς Χριστὸν Ἰησοῦ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ μονογενῆ καὶ εἰς τὴ συνέχεια μᾶς ἐχάρισε ἀκριβῶς τὴ Σωτηρία καὶ τὴ Λύτρωση τῶν ψυχῶν μας. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος, ἔνεκα τοῦ ὁποῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀποφασίσει ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια νὰ ἑορτάζει τὴ σημερινὴ ἑορτὴ πρὸς τιμὴν ἰδιαίτερως τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὡς μεγάλου καὶ πρώτου ἱδρυτοῦ Αὐτῆς, Προστάτου, Πατρὸς καὶ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διδασκάλου, εἰς τὸν ὁποῖο ὀφείλει τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος, πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη ἡ Ἡπειρος τῆς Εὐρώπης, ἐν συνεχείᾳ καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία καὶ ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα διήλθεν ὁ Ἀπόστολος αὐτὸς καὶ ἐδίδαξε τὸν Χριστόν, ὀφείλει τὴν Χριστιανικὴν τὴν ιδιότητα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν τιμοῦμε σήμερον μὲ πᾶσαν μεγαλοπρέπεια καὶ μὲ τὴν παρουσία ἐν μέσῳ ἡμῶν, Σεβασμιωτάτων ἐκπροσώπων τῶν Ἁγίων ἀνὰ τὸν κόσμον Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Πατριαρχείων μας καὶ τῶν Πρεσβυγενῶν, τῶν νεότερων Πατριαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες ἔσπευσαν νὰ ἀποστείλουν ἐκπροσώπους, γιὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας μας. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθύνω

θερμὰ εὐχαριστήρια εἰς τοὺς παρόντας ἐνταῦθα Σεβασμιωτάτους ἐκπροσώπους, οἱ ὅποιοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν κόπο μακροτάτου ταξιδίου, προκειμένου νὰ εἶναι σήμερα μαζί μας, συνεορτάζοντες συναγαλλήσιμοι, συγχαίροντες γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἑορτὴ, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν εἶναι καὶ ξένη πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τὰς δικάς των, δεδομένου ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ἀνήκει σὲ ὅλη τὴν Οἰκουμένη, ἀνήκει σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμον καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔλαβον οἱ πάντες τὴν Ἁγία καὶ ἀμώμητο Πίστην εἰς τὸν Χριστό. Ἐπίσης, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσω τὸν παρόντα ἐδῶ Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἑλληνικὴ κυβέρνησι, γιὰ τὴν τιμητικὴ παρουσία του ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ τὴν συμμετοχὴ καὶ τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Πολιτείας εἰς τὴ μεγάλη χαρὰ, τὴ σημερινὴ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, σὲ στενὴ σχέση καὶ συνεργασία πάντοτε μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία βαδίζουσι ἀπὸ κοινοῦ τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος εἶναι τεταγμένος παρὰ Θεοῦ. Ἄλλωστε, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον πᾶσα ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ εἶναι δεδομένη καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ Πίστην τῆς Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ ἡ ἐξουσία αὐτὴ νὰ εἶναι πράγματι Θεϊῆτος, ἐξουσία ἡ ὁποία ἐλαύνεται δηλαδὴ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπηρετεῖ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται πρωτίστως γιὰ τὰ πνευματικὰς».

Τὸ ἀπόγευμα (19:00), στὸν Ἱερὸ Βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, παρουσία τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰάκωβος Μπιζαοῦρτης Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη καὶ Διευθυντὴς Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε ὅτι: «Ὁ Ἑλληνόφωνος χῶρος χάρι στὸν πνευματοφόρο, θερμουργό, διαπρύσιο κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου, τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, γνώρισε τὴν νέα πίστη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς καινῆς κτίσεως..... διότι ὑπήρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους ποὺ πρωταγωνίστησε στὴν ἐδραίωση τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀποτελεῖ μία αἵρεσις ἢ μία παραφυάδα τοῦ Ἰουδαϊ-

σμοῦ, ἀλλὰ νέα θρησκεία μὲ δύναμιν λόγου καὶ ἱερὸ πάθος καὶ ἐξύμνησε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν συνάνθρωπον». Καὶ κατέληξε λέγοντας: «Ἰδιαίτερος δέκτης τοῦ σωστικοῦ λόγου τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν ὑπήρξε ὁ τότε ἑλληνόφωνος χῶρος καί, κατ' ἐξοχὴν, ἡ σημερινὴ Ἑλλάδα καὶ γι' αὐτὸ καθηκόντως κατὰ τὴν εὐσημὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος "ἐν λόγοις, ἐν συγγραφαῖς ἐν νοήμασι, ἐν θυσίαις, ἐν εἰκονίσμασι», τιμᾷ καὶ γεραίρει τὸν Μέγα Ἀπόστολόν Της καὶ χειραγωγόν Της εἰς Χριστόν. Κατ' ἐξοχὴν πράττει τοῦτο ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν εὐγνωμονώντας, γιὰ τὴν πρὸ χιλίων ἐννιακοσίων πενήντα καὶ πλέον ἐτῶν, μὲ Θεία καθοδήγησι, κατηύθυνε τὰ βήματά του καὶ ἐδῶ, στὴν κατείδωλον τότε πόλιν μας».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

**Μήνυμα ἀφύπνισης καὶ ἀγωνίας
ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου**

Μήνυμα ἀφύπνισης, ἀγωνίας καὶ αὐτοκριτικῆς ἀπέστειλε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστοδούλος, πρὸς ὅλες τὰς Ὁρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, κατὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ ἐπίσημο γεύμα ποὺ παρέθεσε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος στὸ Διορθόδοξο Κέντρο, παρουσία τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλοῦ, πρὸς τιμὴν τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ποὺ πῆραν μέρος σὲ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις εἰς μνήμην τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀποστόλου Παύλου (29 Ἰουνίου τ.ἔ).

Ὁ Μακαριώτατος ἔκανε μία ἀξιολόγησι τῆς κατάστασις στὴ ὁποία βρίσκονται οἱ Ὁρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, κυρίως τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσις καὶ ἐπισήμανε, μεταξύ ἄλλων ὅτι: «Στὴν Εὐρώπῃ ὁ Χριστιανισμὸς πολεμεῖται, ἀπαξιώνεται καὶ διέρχεται σφοδρὴ κρίσις. Ἡ ἐποχὴ μας πορεύεται τὸ δρόμον τῆς ἀγνοώντας, δυστυχῶς, τὸ μήνυμα καὶ τὴν παρουσία τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νὰ γινόμαστε ἀποδέκτες ἐκδηλώσεων τιμῆς ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ἢ οὐσία, ὅμως, εἶναι καὶ συχνὰ ἀδυνατοῦμε νὰ τὴν δοῦμε, ὅτι ἡ ζωὴ ἐξελλίσσεται μακρὰν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι μας εἴμαστε μάρτυρες τῆς ἀνακατα-

νομήσ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀξιῶν, ποῦ ὀφείλει νὰ ἐρεθίζει τὴν ποιμαντικὴ μας δράση καὶ ἀγωνία.

Πρέπει νὰ ἀφυπνιστοῦμε γιατί χάνουμε σήμερα τὴ νεολαία καὶ αὐτὸ συμβαίνει γιατί μιλοῦμε σὲ διαφορετικὴ συχνότητα. Οἱ περισσότεροὶ ἀσχολοῦμαστε μὲ κενὰ ἔργα, μὲ τὴν «διακονία» τῶν τύπων, μὲ τὸ πῶς θὰ μειώσουμε καὶ θὰ βλάψουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ἀγνοώντας τὴν οὐσία, ἐνῶ βλέπουμε δίπλα μας νὰ χάνονται ψυχές, «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε». Ποῦ πᾶμε, πῶς πορευόμαστε οἱ Ὁρθόδοξοι; Κοιτοῦμε τὰ δευτερεύοντα, ἐνῶ ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη τὴν Ἐκκλησία του γιατί γνωρίζει ὅτι μόνον αὐτὴ μπορεῖ νὰ τὸν στηρίξει στὰ δύσκολα, νὰ τοῦ δώσει τὸ χέρι γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ποῦ τὸν ταλαιπωροῦν καὶ τὸν ταλανίζουν...

Ὁ λόγος μας πρέπει νὰ γίνῃ ἀξιόπιστος, ἡ ζωὴ μας νὰ εἶναι ὑποδειγματικὴ. Οἱ ἐνέργειές μας πρέπει νὰ ξεφύγουν πλεον ἀπὸ τὰ δυσκίνητα ὄρια καὶ πλέγματα τοῦ συντηρητισμοῦ, νὰ βγοῦν πρὸς τὰ ἔξω γιὰ νὰ συναντήσουν τὸν κόσμο, νὰ ἀναζητήσουν τοὺς πονεμένους καὶ δυστυχισμένους. Ὁ κόσμος γύρω μας χάνεται κι ἐμεῖς ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴ βόληψή μας. Πρέπει ν' ἀντιδράσουμε, ἂν θέλουμε νὰ τιμήσουμε αὐτὸ ποῦ εἴμαστε... Ὑπάρχουν Ἐκκλησίες γύρω μας ποῦ σφαδάζουν, κλαίνε καὶ ὀδύρονται, ὅπως ἡ ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ποῦ ἐπὶ 32 χρόνια βιώνει τὴν ἀπίστευτη τραγωδία καὶ ἀδικία τῆς προκλητικῆς Τουρκικῆς κατοχῆς, ποῦ ξεπερνᾷ κάθε ὄριο ἀνοχῆς καὶ καταπατᾷ κάθε ἴχνος διεθνοῦς Δικαίου. Δίκαιο καὶ τὸ παράπονο καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰγνατίου: «Κάθε Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει μόνη της τὰ προβλήματά της. Ποῦ εἶναι ἡ ἐνότητά μας;» Κινδυνεύουμε νὰ χάσουμε τὸ λαὸ μας, δὲ διαλεγόμαστε μὲ τὴν κοινωνία, μὲ τὴν ἐπιστῆμη, μὲ τοὺς ἑαυτοὺς μας τοὺς ἴδιους, γιατί πιστεύουμε ὅτι ὅλα εἶναι αὐτονόητα. Αὐτὴ, ὅμως, εἶναι λάθος σκέψη, γιατί τίποτα δὲν εἶναι αὐτονόητο. Ἄς ἀφυπνιστοῦμε, γιατί θὰ βρεθοῦμε σὲ ἀδιέξοδο!

Τὸ κῦμα τῆς ἀπιστίας δὲν ἀναχαιτίζεται παρὰ μόνο μὲ τὴν ἐνεργὴ παρουσία μας. Αὐτὴ, ὅμως, συχνὰ δὲν ὑπάρχει. Δὲν εἴμαστε ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ ζοῦμε βολεμένοι καὶ ν' ἀρκούμεστε στὶς ἐκδηλώσεις τιμῆς πρὸς τὰ πρόσωπά μας. Ἔχουμε χρέος ἐναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, νὰ πεθάνουμε γιὰ νὰ ζήσει ὁ

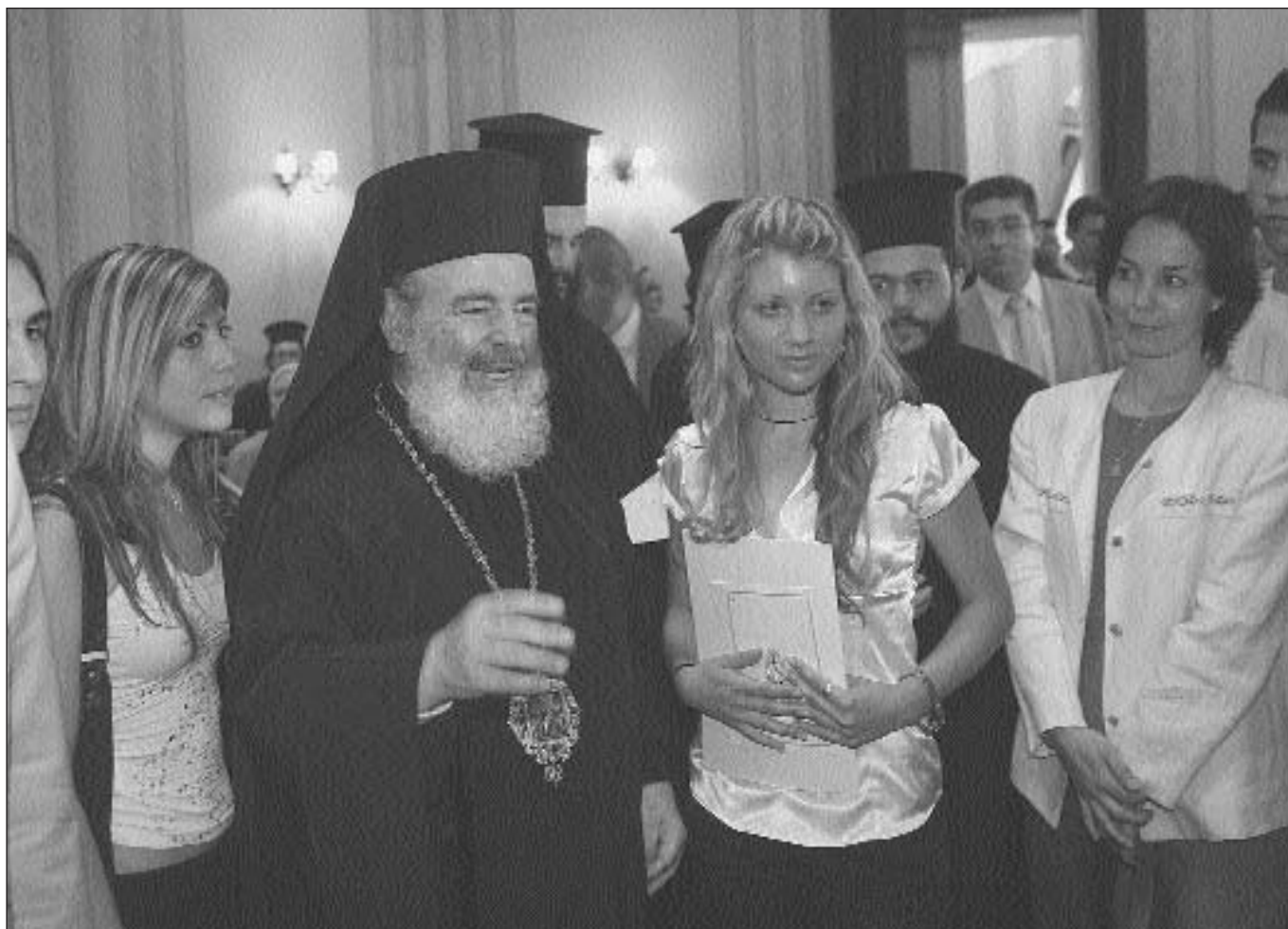
κόσμος, διαφορετικὰ θὰ μείνουμε μόνοι καὶ τὴ θέση μας θὰ πάρουν ἄλλοι...»

Προνήθηκε ἡ ἀνάγνωση ἐπιστολῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς Θρονικῆς ἑορτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Μακαριώτατε... συνεχίσετε τὰς ἀπὸ ἐτῶν καλῶς καθιερωθείσας εὐχαριστηρίους δεήσεις ἐν τῷ πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως κατ' ἐξοχὴν τόπῳ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς συναφεῖς τελετάς, παραλλήλως πρὸς ὅσας τελοῦνται, εἴτε ἀποφάσει τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν Ὑμῶν Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τῇ προνοίᾳ τῶν Ἱερωτῶν οἰκείων Ποιμένων εἰς τὰς κατὰ τόπους, κοινότητας, αἵτινες εἰς τοῦ αὐτοῦ μεγαλουργοῦ Ἀποστόλου τὴν δρᾶσιν ἀνάγουν τὴν Θεοβούλητον αὐτῶν ἀπαρχήν...»

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλὸς, ἀπευθύνοντας χαιρετισμὸ, εὐχήθηκε: «Σὲ ἓνα κόσμο χειμαζόμενο ἀπὸ πλεῖστα ἀνυπερβλήτα προβλήματα, τὰ κηρύγματα τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου μακάρι νὰ ἀποτελοῦν τὴ βάση τοῦ συνολητικοῦ πλέγματος ἀξιῶν ζωῆς γιὰ ὅλους μας καὶ κυρίως τοὺς νέους, ποῦ ἀναζητοῦν διέξοδο ἀπὸ τὰ σύγχρονα ἀδιέξοδα...»

Χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν οἱ ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι συνεχάρησαν καὶ εὐχαρίστησαν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, γιατί, μὲ τὴ διοργάνωση ἑορτῶν, ὅπως ἡ Θρονικὴ ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ τονιστεῖ ἡ ἀνάγκη ἐνότητος, ἡ ὁποία καθίσταται ζωτικῆς σημασίας στὴν ἐποχὴ μας.

Αἴσθησις προκάλεσε ἡ κραυγὴ ἀγωνίας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου κ. Χρυσοστόμου, ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὁ ὁποῖος συγκινημένος, ἐπεσήμανε, μεταξὺ ἄλλων: «Ἡ Σαλαμίνα, στὴν ὁποία τὸ πρῶτον ἀποβιβάστηκαν οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Βαρνάβας, φέρνοντας τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Κύπρο, στενάχει κάτω ἀπὸ τὴν τουρκικὴν κατοχὴ. Ἄν κάποιος θελήσει ν' ἀκολουθήσει σήμερα τὰ βήματα τοῦ Παύλου στὴν Κύπρο, δὲ θὰ τὰ καταφέρει... Ζητῶ τὴν ἀδελφικὴν σας βοήθεια γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδος μου. Ἀσκεῖστε ὅλη σας τὴν ἐπιρροὴ στὶς Κυβερνήσεις σας γιὰ νὰ ἀρθεῖ ἡ ἀδι-

‘Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης ‘Ελλάδος κ. Χριστόδουλος
πλαισιούμενος από βραβρευθέντες μαθητές.

κία έναντίον τῆς Κύπρου. Εὐχαριστῶ, Μακαριώτατε, γιὰ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση στὴ δύσκολη τελευταία καμπὴ τοῦ προβλήματός μας. Εὐχαριστῶ προσωπικὰ ἐσᾶς, γιὰ τὶς πρωτοβουλίες σας ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Σᾶς εὐχαριστῶ γιατί ἡ φωνή σας δρᾷ καταλυτικὰ στὴν ἡγεσία τοῦ Κυπριακοῦ Ἰλαοῦ καὶ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας...»

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

**‘Ο Μακαριώτατος βράβευσε 700 μαθητὲς
γιὰ τὸν διαγωνισμό «‘Ο Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος
καὶ τῆς Εὐρώπης»**

Μὲ τὴ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων παιδιῶν, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὸν πανελλήνιο μαθητικὸ διαγωνισμό, μὲ θέμα «‘Ο Ἀπόστολος Παῦλος, Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος - Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης», πραγματοποιήθηκε ἡ

τελετὴ βράβεισής τους (30.6.2006), ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας κ. Μαρίας Γιαννάκου καὶ Τουριστικῆς Ἀνάπτυξης κ. Φάνης Πάλη - Πετραλιᾶ.

Ἀπευθυνόμενος στοὺς μαθητὲς, ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι «ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης χρωστᾶ πολλὰ στὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος, μὲ ἀνοικτοὺς ὀρίζοντες, πρὶν ἀπὸ 21 αἰῶνες, εἶδε τὸν κόσμον ὡς μία γειτονιά, ὅλους παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ δίδαξε ὅτι, μὲ τὴν ἀγάπην, μπορούμε νὰ κατακτήσουμε εἰρηνικὰ ὅλο τὸν κόσμον. Ἡ βία δὲν εἶναι ἡ λύση τῶν προβλημάτων...».

Τὸν διαγωνισμό διοργάνωσαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Τουριστικῆς Ἀνάπτυξης, ἐνῶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀξιολόγησης τῶν μαθητῶν ἦταν ὁ κ. Γεώργιος Κασιμάτης, Δ/της τοῦ Γραφείου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα.

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἀλληγὴ Διευθύνσεως τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Ταχυδρομείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀνακοινώνεται ὅτι ἡ Διεύθυνση τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Ταχυδρομείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀλλήλαξε. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπικοινωνία μαζί μας, ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς παρακαλοῦνται νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὴ νέα διεύθυνση: imchalk@tph.gr.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις

Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας

Ἀριθμ. Πρωτ. 51

Ἐν Δελφινακίῳ τῇ 13ῃ Ἰουλίου 2006

Δελτίον Τύπου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, ἔκανε τὶς ἀκόλουθες Δηλώσεις:

«Χθесινὲς πληροφορίες, ἀπόλυτα ἠλεγμένες κάνουν λόγον γιὰ μία νέα, βάνουση πρόκληση τῆς Ἀλβανίας εἰς βάρους τῆς Ἑλλάδος.

Συγκεκριμένα, οἱ Ἀλβανοὶ δυστροποῦν καὶ ἀρνοῦνται τὴν περισυλλογὴ τῶν ὁσῶν τῶν Ἑλλήνων Στρατιωτῶν, ποὺ ἔπασαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι στὴν πολὺπαθὴ γῆ τῆς Βορείου Ἡπείρου, κατὰ τὸ θρυλικὸ ἔπος τοῦ 1940-1941. Ἡ ἔνταση καλλιιεργεῖται ἀπὸ μουσουλμανικοὺς κύκλους, στελέχη μουσικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἰσαγγελεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν σὲ καμμία περίπτωση τὴν δημιουργία Ἑλληνικῶν Στρατιωτικῶν Νεκροταφείων, ἐπὶ πλεόν δὲ ἐπιδιώκουν νὰ δημιουργήσουν κλῆμα ἐντάσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Εἰδικώτερα, τὴν τελευταία ἐβδομάδα, θλιβερὰ γεγονότα ἔλαβαν χώραν στὰ χωριά Κοσίνα καὶ Κούταλι τῆς Πρεμετῆς. Οἱ κρατικὲς ἀρχές, αὐθαίρετα καὶ βίαια, ὑποστήριζαν ὅτι τὰ ἐκεῖ ἀνευρεθέντα ὁσῶ, δὲν ἀνήκουν σὲ Ἑλληνας Στρατιῶτες, ἀλλὰ σὲ ...μουσουλμάνους!!! Μὲ σκαϊότητα δὲ συμπεριφέρθηκαν στὸν Ἱερέα τῆς περιοχῆς, τὸν ὁποῖο, μάλιστα κατηγόρησαν ὡς ...«πράκτορα τῆς Ἑλλάδος»!!!

Οἱ πληροφορίες - ἀπόλυτα ἠλεγμένες καὶ ἔγκυρες, ἐπαναλαμβάνουμε - κάνουν λόγον γιὰ κλῆμα τρομοκρατίας, κυρίως στὰ παραπάνω δύο χωριά, τὰ ὁποῖα ἀστυνομοκρατοῦνται...

Ἐνῶ, ὅμως, συμβαίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξόχως προσβλητικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, *ἀτυχῶς δὲν βλέπουμε καμμία οὐσιαστικὴ κίνηση ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο γιὰ τὴν ἀνεύρεση καὶ περισυλλογὴ τῶν ὁσῶν τῶν ἡρώων τοῦ 1940-41.* Ἀλλ' ὡς πότε θὰ δεχώμαστε ταπεινώσεις ἀπὸ τὴν γείτονα χώρα, ὅταν, μάλιστα, οἱ Ἴταλοι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχουν μεταφέρει στὴν Ἰταλία τὰ ὁσῶ τῶν στρατιωτῶν τους; Γιατὶ ἐμεῖς νὰ δείχνουμε τόση ἀναποφασιστικὴ σὲ ζήτημα αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ χρέος τιμῆς γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ μας Πατρίδα; Φρονοῦμε ὅτι ἡ ἀναγνώριση τῆς θυσίας τῶν ἡρώων Στρατιωτῶν μας τοῦ 1940-41, δὲν πρέπει κατ' οὐδένα λόγον νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τι θέλουν οἱ Ἀλβανοί. *Εἶναι πάρα πολλὰ τὰ ἐξῆντα πέντε (65) χρόνια, ἀπὸ τὸ 1941, γιὰ τοὺς γενναίους ἐκείνους πολεμιστῆς, ποὺ περιμένουν νὰ βροῦν ἓνα τάφο, ἓνα ἀναμμένο καντήλι, ν' ἀκούσουν ἓνα τρισάγιο...*

Ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. πληροφορηθήκαμε, ὅτι χθές, (12.6.2006) ὑπεγράφη στὸ Λουξεμβούργο ἡ «συμφωνία σταθεροποίησης καὶ σύνδεσης» τῆς Ἀλβανίας μὲ τὴν «Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση», γεγονός, ποὺ γιορτάζεται ὡς ἱστορικὴ ἡμέρα» ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς. Ἀλλὰ, ἀν ἡ γειτονικὴ χώρα προχωρῇ πλησίον πρὸς τὴν Ἐνωμένην Εὐρώπην, παρὰ τὴν ἀπαράδεκτη τακτικὴ τῆς καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Βόρειο Ἡπειρο, *δὲν εἶναι χρέος τῆς Ἑλλάδος νὰ πράξη τὰ δέοντα, ὥστε ἡ Ἀλβανία νὰ σεβασθῇ τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς μας;* Μὲ πολλὴν δὲ λύπη θὰ ποῦμε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι μὲ τὶς συνεχεῖς ὑποχωρήσεις μας, δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ οικοδομηθοῦν σχέσεις καλῆς γειτονίας μὲ τὴν Ἀλβανία. *«Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει ἀκουέτω».*

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Περιστερίου

Θυρανοίξια τῶν Ἱ. Ν. Ἀγίας Τριάδος Περιστερίου

Ἐπὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσόστομου ἐτελέσθησαν τὰ θυρανοίξια τοῦ νέου Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Περιστε-

ρίου, με τὴν συμμετοχὴ μεγάλου πλήθους πιστῶν, τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 11 Ἰουνίου ἐ.ἔ.

Ὁ περικαλλέστατος Ἱερὸς Ναὸς ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων με τὴν ἀρωγὴ καὶ συμπαράσταση τῶν κατοίκων - ἐνοριτῶν τῆς περιοχῆς, με τὴν ἄοκνη φροντίδα τὸν κόπο καὶ μόχθο τοῦ Ἱεροκήρυκου τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Γερασίμου Καραμολέγκου καὶ τὴν συμπαράσταση τῶν Ἐφημερίων αὐτῶν π. Φιλίππου Σχοινᾶ καὶ π. Φιλοθέου Σπανοῦ.

Κατὰ τὸν πρῶτο Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ ποῦ ἐτελέσθη μετὰ τὰ Θυρανοίξια Ὁ Σεβ. Μητρ. κ. Χρυσόστομος κατὰ τὴν ὁμιλίᾳ του ἀναφέρθει εἰς τὸ μεγάλο κοινωνικό, φιλανθρωπικὸ καὶ Λειτουργικὸ ἔργο τοῦ νέου Ναοῦ ἀφοῦ διαθέτει Συσσίτιο ἀπόρων γερόντων, Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ καὶ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ πέραν τῆς φροντίδας καὶ ἐπιμελείας τῆς ἀνοικοδομήσεως Του.

(Ἐκ τῆς ἱ. Μ. Περιστερίου)

ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2 Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ τὴν δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πλέον, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθείς, σὲ ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εἰκοσιτέσσερις ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ

ἀπλὴ καὶ με μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς με τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποῦ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ ληφθοῦν ὑπόψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν Ἑλληναδικὸ χώρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόλωση: Κάθετη (Vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

«Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΑΚΡΙΔΑ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
- 1) Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
 3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
 4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 230/21.3.2006 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου.
 5. Τὴν ἀπὸ 13.4.2006 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
 6. Τὴν ἀπὸ 8.6.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φθιώτιδος Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΑΚΡΙΔΑ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξαρτημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπισυναπτόμενου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΑΚΡΙΔΑ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ»

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Φθιώτιδος, Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΑΚΡΙΔΑ» τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Θὰ ἐδρεύει στὴν πόλιν τῆς Λαμίας καὶ θὰ στεγάζεται σὲ κτίριο ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν πόλιν τῆς Σπερχειάδος. Τελεῖ, δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβλεψη καὶ προστασία τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ θὰ διοικεῖται ἀπὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον.

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ προσφορὰ σὲ ἡλικιωμένα ἄτομα, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τῶν κάτωθι:

1) Ὑγιεινὴ διαμονὴ προσαρμοσμένη στὶς ἀνάγκες κάθε κατηγορίας περιθαλπομένων, καθὼς καὶ ἀσφαλὴ καὶ ἀνετη διαβίωσή τους.

2) Συνεχὴ φροντίδα γιὰ τὴν ἀτομικὴ καθαριότητά τους, καθὼς καὶ τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

3) Τακτικὴ ἰατρικὴ παρακολούθηση, καθὼς καὶ ἔγκαιρη καὶ κατάλληλη γιὰ κάθε περιθαλπόμενο ἰατροφαρμακευτικὴ βοήθεια καὶ πρόσκαιρη νοσηλεία.

4) Ἡ νοσηλεία θὰ περιορίζεται στὴν ἔγκαιρη διάγνωση τῆς ἀσθένειας καὶ τὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἔγκαιρη εἰσαγωγὴ στὸ ἐνδεδειγμένο νοσηλευτήριον.

5) Προσφορὰ ἀπασχόλησης, ψυχαγωγίας, ψυχολογικῆς βοήθειας, ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία, τὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ κατάσταση καὶ ἀνάγκη τοῦ περιθαλπομένου.

6) Δυνατότητα ἄσκησης τῶν θρησκευτικῶν τους καθηκόντων καὶ συμμετοχῆ, ἐφόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ κατάστασή τους, σὲ πολιτιστικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις.

7) Τὸν ὀφειλόμενο στὴν ἀνθρώπινη ἀξία σεβασμὸ καὶ ἐνδιαφέρον, ἀνεξαρτήτως τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατάστασης τοῦ περιθαλπομένου.

ἄρθρον 3

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

β) Οἱ καταβολὲς συντάξεων τῶν ἐκ τῶν περιθαλπομένων συνταξιούχων στὸ Ἴδρυμα.

γ) Τροφεῖα, εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, ἐπιχορηγήσεις, ἔρανοι, κρατικὲς ἐπιδοτήσεις.

δ) Τόκοι τραπεζικῶν καταθέσεων.

ε) Λοιπὰ πάσης φύσεως ἔσοδα.

ἄρθρον 4

Διοίκησις

α) Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον (Δ.Σ.). Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει τὸν ἀναπληρω-

τὴ του. Ἰσόβιος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι ἡ κυρία Μαίρη Ἀθανασίου Ἀκρίδα. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐπιλέγει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ ἐν ἐκ τῶν τριῶν μελῶν ὡς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ θὰ εἶναι πάντοτε μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σπερχειάδος. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, δύναται νὰ ἀνανεωθεῖ, τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

β) Ὁ Πρόεδρος ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τῆς διοικητικῆς πυραμίδας. Αὐτὸς διοικεῖ, παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν σύννομη, εὐρυθμὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἀναθέτει εἰδικὰ καθήκοντα εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει, πλήρως αἰτιολογημένα, ἔμισθο προσωπικό. Ἀναθέτει καθήκοντα καὶ ἀπαλλιάσσει τῶν καθηκόντων τοὺς ἐθελοντικῶς ἀπασχολουμένους εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἀσκεῖ τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο τοῦ προσωπικοῦ. Προσφυγὴ ἐναντίον τέτοιου εἴδους ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου, ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ Ὑπηρεσίας καὶ παντὸς τρίτου καὶ ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνει τὸ Δ.Σ. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρίαση ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του: τὸν Ταμία καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα αὐτοῦ. Τὸν Πρόεδρο κωλυόμενο ἀναπληρώνει ὁ ἀναπληρωτὴς του ἢ ἄλλο μέλος ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

γ) Ὁ Ταμίας καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ λογιστικὰ βιβλία ποὺ προβλέπονται. Διενεργεῖ ὅλες τὶς διαχειριστικὲς - ταμιακὲς πράξεις εἰσπράξεων, πληρωμῶν κ.λπ., παρακολουθεῖ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποτυπώνει ὅλες τὶς σχετικὲς πράξεις στὰ ἐπίσημα βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα τηρεῖ. Τὸ χρηματικὸ ποσὸ ποὺ πρέπει νὰ ἔχει ὁ Ταμίας στὰ χέρια του γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τρέχουσες ἀνάγκες καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

δ) Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑπογραφή τους. Τηρεῖ πρωτόκολλο, ἐνημερώνει τὰ μητρώα τοῦ Ἰδρύματος. Διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ θέση του εἶναι ἄμισθος.

ε) Μέλος τοῦ Δ.Σ. μὴ προσερχόμενο ἀναπαιτιολόγητα ἐπὶ τρίμηνο στὶς συνεδριάσεις μπορεῖ νὰ ἀντικαταστα-

θεΐ. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ ἀνὰ τρίμηνο, ἕκτακτα δὲ μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου, καὶ βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ἐὰν παρίστανται τουλάχιστον τρία (3) μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία, ἐὰν ὑπάρχει ἰσοψηφία ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ παρισταμένου ἀναπληρωτῆ του. Στὶς συνεδριάσεις, ἐφόσον ἀπαιτεῖται, καλεῖται ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰσπνγεῖται θέματα τῆς ἀρμοδιότητός του, χωρὶς δικαίωμα ψήφου. Ἐπίσης, στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωροῦνται ὅλες οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται. Τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη στὴν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση.

ἄρθρον 5

Α) Τὸ Δ.Σ. συσκέπτεται περὶ ὄλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸ Ἰδρυμα καὶ ἀποφασίζει:

α. Γιὰ τὴ διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴ διαχείριση τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων του.

β. Γιὰ τὴν σύνταξη καὶ ψήφιση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος ποὺ καταρτίζεται κάθε χρόνο καθὼς καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ αὐτό.

γ. Γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ προγράμματος λειτουργίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος ἀνάλογα μὲ τοὺς πόρους καὶ τὶς δυνατότητές του.

δ. Γιὰ τὴν πρόσληψη, τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα, τὶς ἀποδοχές, τὴν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία, τὶς μεταβολὴς καὶ ἀπολύσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, σὲ συνδυασμὸ μὲ ὅσα ὀρίζονται στὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀνάγεται στὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος γενικά.

στ. Γιὰ περιπτώσεις ποὺ δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ.

Β' Πρακτικὰ Συνεδριάσεων Δ.Σ.

α. Στὴν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικὰ ποὺ εἴτε γράφονται ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο ποὺ ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον ἀριθμημένο καὶ μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ., εἴτε

καταρτίζονται μὲ τὴν βοήθεια μαγνητοφωνικῆς συσκευῆς.

β. Στὴν περίπτωση ποὺ χρησιμοποιεῖται μαγνητοφωνικὴ συσκευὴ δὲν τηρεῖται εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν, ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ τὰ φύλλα χαρτιοῦ ποὺ περιέχουν τὰ ἀπομαγνητοφωνημένα κείμενα. Στὸ τέλος κάθε ἔτους τὰ πρακτικὰ αὐτὰ βιβλιοδετοῦνται μὲ εὐθύνη τοῦ Γραμματέα τοῦ Δ.Σ.

γ. Τὰ πρακτικὰ κάθε συνεδριάσεως ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση καὶ καταχωρίζονται ἀπὸ τὸ Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, ὑπογράφονται δὲ στὴ συνέχεια ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἦταν παρόντα στὴ συνεδρίαση.

δ. Οὐδεμία ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖται ἂν δὲν ἔχουν ἐπικυρωθεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ποὺ πάρθηκε ἡ ἀπόφαση. Σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ποὺ ἡ ἐκτέλεση δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολὴ τὸ Δ.Σ. μὲ εἰδικὴ ἀπόφαση μπορεῖ νὰ θεωρεῖ ὡς ἐπικυρωμένα τὰ σχετικὰ πρακτικὰ γιὰ τὰ θέματα αὐτά, μὲ σκοπὸ τὴν ἄμεση ἐκτέλεση τῆς ἀπόφασης.

ε. Τὰ πρακτικὰ κάθε συνεδριάσεως παίρνουν ἰδιαίτερο αὐξοντα ἀριθμὸ, κάθε δὲ χρόνο ἀρχίζει νέα ἀρίθμηση.

στ. Στὶς περιπτώσεις συνάψεως δανείου, συμβιβασμοῦ, καταργήσεως δίκης καὶ ἐγκρίσεως ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως ἀκινήτου περιουσίας οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν. Σὲ περίπτωση μειοψηφίας καταχωροῦνται στὸ πρακτικὸ τῆς συνεδριάσεως οἱ γνώμες τῶν μελῶν ποὺ μειοψήφισαν καὶ ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ ἀσκεῖ τὸ σχετικὸ ἔλεγκο νομιμότητος.

ζ. Πρακτικὸ ἐπίσης συντάσσεται ὅταν ἡ συνεδρίαση μεταιώνεται γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο.

η. Γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα θέματα λειτουργίας τοῦ Δ.Σ. ἰσχύουν οἱ διατάξεις περὶ λειτουργίας συλλογικῶν ὀργάνων.

ἄρθρον 6

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ οικονομικὸ ἔτος, ποὺ ἀρχίζει τὴν 1^η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ τελειώνει τὴν 31^η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρον 7

Οἱ εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸν Ταμία μὲ διπλότυπες ἀποδείξεις. Οἱ πληρωμὲς ὑποχρεώσεων γίνονται ἀπὸ τὸν Ταμία μὲ χρηματικὰ ἐντάληματα, ποὺ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸν πρόεδρο ἢ τὸν ἀναπληρωτὴ του. Γιὰ τὴν ἀνάληψη χρημάτων ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Ἰδρύματος ἀπαιτεῖται συνυπογραφή τοῦ Ταμία καὶ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀναπληρωτὴ του. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ λογαριασμὸ σὲ ἀσφαλῆ Τράπεζα.

ἄρθρον 8

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ παρακάτω βιβλία:

α. Βιβλίο πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β. Βιβλίο πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ ὅλες οἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.

γ. Βιβλίο κινήσεως περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (χρεόγραφα, εἰδικὲς ἀξίες κ.λπ.).

δ. Βιβλίο ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (κτηματολόγιο), τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι θεωρημένο σύμφωνα μὲ ὅσα προβλέπει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.

ε) Βιβλίο ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμοῦ.

στ) Βιβλίο Ταμείου.

ζ) Τὰ ἀναγκαῖα βιβλία γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας καὶ τὸν σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως βιβλίο παρακολούθησεως τῶν μισθώσεων, βιβλίο περιθαλιπομένων τροφίμων, βιβλίο ἀποθήκης ὑλικοῦ, βιβλίο ἐλλέγχου συσσιτουμένων κ.λπ.

ἄρθρον 9

Τρόφιμοι

1. Στὸ Ἴδρυμα εἰσάγονται κατόπιν αἰτήσεως τοὺς ἡλικιωμένοι, ἐγκαταλειμμένοι ἢ ἀπροστάτευτοι, καθὼς καὶ ἄτομα αὐτοεξυπηρετούμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, ἄρρενα ἢ θήλια, ἀδιακρίτως ἡλικίας τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη φροντίδας καὶ συμπαράστασης, τὴν ὁποία ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς τὴν προσφέρουν συγγενικά τοὺς πρόσωπα, τῆς καταστάσεώς τοὺς πιστοποιουμένης ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται:

2. Ἡ εἰσαγωγή τῶν τροφίμων γίνεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὕστερα ἀπὸ ἔγκριση τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ αἰτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δὲν γίνονται δεκτὰ ἄτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὴ, ψυχικὴ ἢ ἀνίατη νόσο, ἢ ὑπερήλικα κατάκοιτα ὅπως παραπληγικά, ἐντελῶς ἀνάπηρα, διότι περὶ αὐτῶν προβλέπει εἰδικὰ ἡ Νομοθεσία τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας, ποὺ ἀναθέτει τὴν φύλαξη καὶ θεραπεία τῶν ἀτόμων αὐτῶν σὲ Θεραπευτήρια τῆς Πολιτείας.

4. Δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς εἶναι:

α) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου γιὰ τὴν εἰσαγωγή του, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐνδιαφερόμενο ἢ σὲ περίπτωση ἀδυναμίας του, πιστοποιουμένης ἰατρικά, ἀπὸ τὸν πλησιέστερο συγγενή του ἢ σὲ περίπτωση μὴ ὑπάρξεως συγγενῶν ἀπὸ κοινωνικὴ λειτουργοῦ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ἐνὸς ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ αἰτοῦντος μὲ ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ Ν. 1599/1986, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικὸ ὑγείας ἀπὸ Δημόσιο Νοσοκομεῖο, ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μολυσματικὸ ἢ μεταδοτικὸ νόσημα.

δ) Πιστοποιητικὸ γεννήσεως ἢ ἐπικυρωμένη φωτοτυπία τῆς ταυτότητός του.

ε) Συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας τοῦ αἰτοῦντος.

στ) Σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ ἐνδιαφερομένου, στὸ ὁποῖο νὰ περιέχεται καὶ ἡ οἰκογενειακὴ του κατάσταση.

ζ) Πλήρες ἰατρικὸ ἱστορικὸ ἀπὸ τὸν προσωπικὸ - οἰκογενειακὸ ἰατρὸ τοῦ αἰτοῦντος, στὸ ὁποῖο νὰ περιέχονται πληροφορίες γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας του, τῶν φαρμάκων ποὺ λαμβάνει καὶ ὅποιες ἄλλες ἀπαραίτητες κατὰ τὴν κρίση του πληροφορίες.

η) Ὑπεύθυνη δήλωση ὅτι ἀποδέχεται τὴ συνεισφορά τῆς συντάξεώς του ἢ μέρος τῶν εἰσοδημάτων του στὸ Ἴδρυμα, στὴν περίπτωση ποὺ ὁ τρόφιμος ἔχει τὴ δυνατότητα αὐτή. Κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δ.Σ. μέρος τῆς συντάξεως τοῦ τροφίμου θὰ λαμβάνει καὶ ὁ ἴδιος.

θ) Ὅλα τὰ προαναφερθέντα ἔγγραφα φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸ φάκελλο τοῦ τροφίμου, μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμοποιοῦνται αὐστηρὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

Διαβίωση τροφίμων

α) Ὅλοι οἱ τρόφιμοι ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Παράπονα αὐτῶν ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπιλύει τὶς διαφορὰς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Πνευματικὸ πατέρα τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Ὑπεύθυνος γιὰ σοβαρὰ προβλήματα ἀναφέρεται στὸ Δ.Σ. ἢ ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐπείγουσας περιπτώσεως στὸν Πρόεδρο. Στους τροφίμους ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰσαγωγή οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν στὸ Ἴδρυμα ὡς καὶ ἡ ἐντὸς τῶν δωματίων παρασκευὴ φαγητοῦ. Ἄδεια ἀπουσίας ἐκ τοῦ Ἰδρύματος θὰ δίνεται ἐκ τοῦ Ὑπευθύνου καὶ θὰ καταγράφεται σὲ εἰδικὸ βιβλίο. Ὅλοι οἱ τρόφιμοι, εἴτε περιπατητικοὶ εἴτε κατάκοιτοι, πρέπει νὰ εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι καθ' ὅλη τὴν ἡμέρα μὲ τὴν βοήθεια τοῦ προσωπικοῦ.

β) Οἱ ὥρες φαγητοῦ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ οἱ ὥρες ἡσυχίας τῶν τροφίμων. Τὸ εἶδος τῆς τροφῆς προγραμματίζεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο καὶ τὸν διαιτολόγο γιὰ τὶς δίαιτες τῶν τροφίμων, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους καὶ κατόπιν σύμφωνης γνώμης τοῦ ἱατροῦ. Εἰδικὴ τροφή παρασκευάζεται γιὰ τοὺς ἀκοιθουθῶντες εἰδικὴ δίαιτα.

γ) Κάθε τρόφιμος ὁ ὁποῖος παραβαίνει τὸν κανονισμὸ ἢ συμπεριφέρεται κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν καλὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρὸς τὴν ἡσυχία τῶν υπολοίπων τροφίμων, ἐπιπλήττεται καὶ ἂν συνεχίζει, λαμβάνει γνώση τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἐξετάζει αὐτό.

ἄρθρον 11

Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη

α) Κατὰ τὴν εἰσαγωγή τροφίμων στὸ Ἴδρυμα πρέπει νὰ γίνουν διάφορες ἱατρικὲς ἐξετάσεις, μικροβιολογικὲς, καρδιολογικὲς καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασθεῖ. Ὁ κάθε τρόφιμος θὰ ἔχει φάκελο ποὺ θὰ λήγει λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἐξετάσεις καὶ τὰ φάρμακα καὶ γενικὰ ὅλες τὶς μεταβολὲς ποὺ θὰ γίνουν μὲ ἐντολὲς τῶν ἱατρῶν.

β) Ἐὰν ἡ κατάσταση κάποιου τροφίμου εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ παραμονὴ του στὸ Ἴδρυμα δὲν ἐνδείκνυται καὶ πρέπει νὰ εἰσαχθεῖ σὲ Νοσοκομεῖο, πρέπει νὰ λάβουν γνώση οἱ συγγενεῖς ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν φροντίδα στὸ Νοσοκομεῖο.

γ) Σὲ περίπτωση θανάτου τροφίμου καὶ ἐὰν δὲν ἔχει συγγενεῖς τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν ταφή θὰ γίνονται μὲ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος. Σὲ ἄλλη περίπτωση θὰ εἰδοποιοῦνται οἱ συγγενεῖς τοῦ τροφίμου γιὰ νὰ τὸν παραλάβουν καὶ νὰ τακτοποιοῦν τὶς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ Ἴδρυμα.

ἄρθρον 12

Γενικὲς διατάξεις γιὰ τοὺς περιθαλπομένους

1. Οἱ περιθαλπόμενοι στὸ Ἴδρυμα ὑποχρεοῦνται στὴν πιστὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Λαμβάνουν τὴν παρεχόμενη ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα τροφή στὶς καθορισμένες ὥρες καὶ τοὺς εἰδικοὺς χώρους.

3. Ἀπαγορεύεται στοὺς περιθαλπομένους νὰ εἰσέρχονται στὰ γραφεῖα, μαγειρεῖα, ἀποθήκες καὶ λοιπὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκτελοῦν ὁποιαδήποτε ἐργασία ἐκτὸς ἐὰν αὐτὴ ἀποβλέπει στὴν φυσιοθεραπεία καὶ κινήσιοθεραπεία αὐτῶν.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ φέρουν χρήματα, τιμητὴν ἢ ἄλλα πράγματα ἀξίας, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουν στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος πρὸς φύλαξη.

6. Ἀπαγορεύεται ὁ δανεισμὸς χρημάτων μεταξὺ τῶν τροφίμων.

7. Εἰδικὲς τροφὲς παρασκευάζονται γιὰ τοὺς τροφίμους μόνον κατόπιν συστάσεως τοῦ ἱατροῦ.

8. Γιὰ κάθε παράπονο θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

9. Ἐγγραφα παράπονα ποὺ ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Δ.Σ. ἐξετάζονται μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος.

10. Οἱ περιθαλπόμενοι μποροῦν νὰ ἐξέρχονται γιὰ ὀλιγόωρη παραμονὴ ἐκτὸς Ἰδρύματος ἢ καὶ γιὰ διανυκτέρευση μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε μὲ συνοδεία συγγενῶν καὶ εὐθύνῃ δική τους.

11. Ἄδεια παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν περιθαλπομένου δίδεται μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε κατόπιν γραπτῆς αἰτήσεως συγγενοῦς, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος περιποίηση καὶ φροντίδα τοῦ περιθαλπομένου.

12. Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τοὺς περιθαλπομένους παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος καὶ παραδίδεται στοὺς παραλήπτες.

13. Συγχρόνως ἡ ἀλληλογραφία τῶν περιθαλπομένων πρὸς τοὺς οἰκείους γίνεται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἀποστολή της.

14. Ὅποιος δὲν συμμορφώνεται μὲ τοὺς παραπάνω κανόνες, μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀπομακρύνεται τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

Δυνατότητα σὲ κλίνες - Προσωπικὸ

1. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δυνατότητα 20 κλινῶν.

2. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ τακτικὸ καὶ ἐθελοντικὸ. Διὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος προβλέπονται οἱ κάτωθι θέσεις σὲ διοικητικὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, ὡς ἑξῆς:

- α. Μία (1) θέση Ὑπευθύνου.
- β. Μία (1) θέση Οἰκονομικοῦ Διαχειριστοῦ.
- γ. Μία (1) θέση Μαγείρου.
- δ. Ἐξι (6) θέσεις βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ οἱ ἐιδικότητες τοῦ προσωπικοῦ μεταβάλλονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες.

ἄρθρον 14

Συμβάσεις μὴ ὀργανικῶν θέσεων

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μπορεῖ νὰ συνάπτει κατὰ περιόδους συμβάσεις μὲ ἰατροὺς ἢ χειριστὴ - ἐμφανιστὴ ἀκτινολογικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἀναγκῶν ὅπως ἀκτινολογικές, ὀρθοπεδικές, χειρουργικές καὶ ἄλλων εἰδῶν ἐξετάσεις.

ἄρθρον 15

Προϋποθέσεις γιὰ τὸν διορισμὸ τῶν ὑπαλλήλων

Τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς γιὰ τὴν πρόσληψή τους στὸ Ἴδρυμα βασίζονται στὶς παρακάτω ἀρχές.

α) Γιὰ κάθε ἐιδικότητα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται στὸ Ἴδρυμα ἡ νόμιμη ἀπόδειξη καταρτίσεως σὲ κρατικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἢ σὲ ἰδιωτικά.

β) Γιὰ τὸ βοηθητικὸ προσωπικὸ ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι ἀπόφοιτοι Λυκείου καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μὴ ἀνεύρεση τοιοῦτων ποὺ δύνανται τότε νὰ εἶναι καὶ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου.

γ) Ἡ πρόσληψη θὰ γίνεται βάσει προσόντων ἥθους καὶ κοινωνικῶν κριτηρίων, ὅπως ἡ οἰκογενειακὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση.

δ) Λαμβάνεται ὑπόψη ἡ προϋπηρεσία σὲ ἀνάλογες μὲ τὴ θέση ποὺ ζητεῖται προηγουμένως ἐργασίες ἢ καὶ σὲ ἄλλες, καθὼς καὶ ἡ προσκόμιση ἀπαραιτήτως πιστοποιητικοῦ ὑγείας.

ἄρθρον 16

Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ καλύψει ἔξοδα συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ Δ.Σ. σὲ συνέδρια καὶ σεμινάρια γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση, ἐκπαίδευση καὶ κατάρτισή του σὲ θέματα ἀντίστοιχα τῆς ἐιδικότητός του.

ἄρθρον 17

Ἐκτέλεση θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν τροφίμων

Καθῆκον τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς καὶ ἡ συμμετοχὴ στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῶν τροφίμων στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰδρύματος μὲ σκοπὸ τὴν τόνωση τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν ἀξιῶν αὐτῆς.

Γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Λειτουργικοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἡλατρευτικῶν ἀναγκῶν τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος, θὰ ὀρίζεται ἱερέας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Φθιώτιδος.

ἄρθρον 18

Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος

Τὰ καθήκοντα καὶ οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος προΐσταται τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτό, ἐλέγχει καὶ κατευθύνει ὅλο τὸ προσωπικὸ γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων του καὶ ἐνεργεῖ πάντοτε σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. κάθε θέμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μὲ εἰσήγηση τοῦ Ὑπευθύνου στὸ Δ.Σ. ὀρίζονται Τριμελεῖς ἐπιτροπὲς ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν παραλαβὴ ὑλικοῦ, γιὰ τὶς λειτουργικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος (ἀναλώσιμο ἢ ὄχι ὑλικό).

4. Εὐθύνεται γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν διαταγῶν καὶ ἐγκυκλίων τῶν προϊσταμένων τοῦ Ἰδρύματος.

5. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. τὴν κίνηση πειθαρχικῆς διαδικασίας σὲ βάρος ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος γιὰ παραπτώματά τους καὶ ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἔχει ἐξαντλήσει δύο φορές προσπάθειες σωφρονισμοῦ τῶν σχετικῶν ὑπαλλήλων.

6. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῶν καταλογισμῶν σὲ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τῆς ἀξίης ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὑλικῶν.

7. Λαμβάνει γνώση ὅλης τῆς εἰσερχομένης ἀλληλογραφίας ποὺ ἀφορᾷ τὸ Ἴδρυμα, τὴν ὁποία μονογραφεῖ, χαρακτηρίζει καὶ θέτει ὑπόψη τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

8. Ὑπογράφει ὅλη τὴν ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἔχει ἀρμοδιότητα ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

9. Γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἐργασιῶν ἐπισκευῆς ἢ συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, λαμβάνει προσφορὰς καὶ ἐγκρίνει τὸ Δ.Σ. τὸ εἶδος ἐργασίας, καθὼς καὶ τὴν ἀπαιτούμενη δαπάνη.

10. Καθορίζει τῆς βάρδιες τοῦ προσωπικοῦ. Τοὺς καθοδηγεῖ στὴν ἐκτέλεση τῆς ἐργασίας τους καὶ ἐλέγχει τόσο τὴν ἀπόδοσή τους, ὅσο καὶ τὴν πιστὴ τήρηση τῶν ὑποχρεώσεών τους καὶ ἰδιαίτερος τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰ τους πρὸς τοὺς ἀλλοίους, πρὸς τοὺς περιθαλιπομένους καὶ τοὺς οἰκείους καὶ ἐπισκέπτες αὐτῶν.

11. Φροντίζει γιὰ τὴν πιστὴ τήρηση τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου. Ἐπίσης φροντίζει γιὰ τὴν προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν καὶ τροφίμων, γιὰ τὴν παρασκευὴ καὶ διανομὴ τῶν φαγητῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὸ πλύσιμο τοῦ ἱματισμοῦ. Σὲ περίπτωσι ἐκτάκτου ἀνάγκης, δίνει μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη του, τὴν ἐνδεικνυόμενη λύση, ρητὴ δὲ ὑποχρέωση ἔχει, νὰ ἐνημερώνει, τὸ ταχύτατο δυνατό, τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος.

12. Ἴχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση καὶ λαμβάνει κατὰ τὴν κρίση του τὰ ἐνδεικνυόμενα ἔκτακτα μέτρα γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

13. Τὸν Ὑπεύθυνο ὅταν ἀπουσιάζει, ἀναπληρώνει ὑπάλληλος τοῦ Διοικητικοῦ ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

14. Τηρεῖ τὸ ἐμπιστευτικὸ πρωτόκολλο καὶ φυλάσσει τὸ ἐμπιστευτικὸ ἀρχεῖο.

ἄρθρον 19

Καθήκοντα Μαγείρου

1. Ὁ Μάγειρας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κανονικὴ παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τῶν περιθαλιπομένων βάσει προγράμματος φαγητοῦ καὶ τοῦ διαιτολόγου ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως κάθε ἄλλη χρήση τῶν ὑλικῶν, ποὺ χορηγοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴ συσσιτίου, ἐκτὸς ἐκτάκτων περιπτώσεων ὅπου ὁ ἱατρὸς καὶ ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καθορίζουν ἄλλο μὲ εἰσήγησή τους.

2. Παραλαμβάνει, φυλάσσει, διατηρεῖ καὶ συντηρεῖ καλῶς τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τρόφιμα ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καλὴ καὶ ὑγιεινὴ παρασκευὴ τῶν φαγητῶν.

3. Ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότητος τοῦ μαγειρείου, τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ τῶν εἰδῶν ἐστιάσεως τῶν τροφίμων.

4. Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ σωστὴ λειτουργία ὄλων τῶν συσκευῶν τοῦ μαγειρείου καὶ ὀφείλει νὰ ἐνημερώνει τὸν Ὑπεύθυνο γιὰ κάθε τεχνικὴ βλάβη αὐτῶν.

ἄρθρον 20

Καθήκοντα βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

1. Παραλαμβάνουν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο τὸ πρὸς διανομὴ συσσίτιο καὶ σερβίρουν αὐτὸ στοὺς περιθαλιπομένους εἴτε στὴν τραπεζαρία εἴτε στοὺς θαλάμους.

2. Ἐτοιμάζουν τὴν τραπεζαρία γιὰ τὸ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

3. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ ὅλα τὰ εἶδη ἐστιάσεως, μαχαιροπήρουνα, πιάτα, ποτήρια, κ.λπ. ἐκτὸς τῶν εἰδῶν παρασκευῆς συσσιτίου ἀκόμα καὶ σὲ περιπτώσεις ἀδικαιολόγητης φθορᾶς αὐτῶν.

4. Συνεργάζονται μὲ τὸ μάγειρα γιὰ τὴν ἔγκαιρη παρασκευὴ καὶ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

5. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρεπὴ ἐμφάνιση τῶν χώρων παρασκευῆς συσσιτίου καὶ τῶν χρησιμοποιημένων ὑλικῶν τούτου.

6. Ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζονται μὲ ὑπομονὴ καὶ στοργὴ γιὰ τὴ σίτιση τῶν τροφίμων ποὺ δὲν μποροῦν νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, σύμφωνα μὲ τῆς ἐντολῆς τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ Ὑπευθύνου.

7. Ἐπιμελοῦνται τῆς καθαριότητος ὄλων τῶν χώρων τοῦ κέντρου, τῶν θαλάμων, διαδρόμων, καθιστικῶν, τραπεζαριῶν, χώρων ἐργασιοθεραπείας, κλιμάκων,

φυσιοθεραπείας, μπάνιων, πλυντηρίων, στεγνωτήριων, γραφείων, ἐξωτερικῶν χώρων καὶ λοιπῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

8. Φροντίζουν γιὰ τὴν καλὴ πλύση, τὸ στέγνωμα καὶ τὸ σιδέρωμα τῶν διαφόρων εἰδῶν ρουχισμοῦ τῶν περιθαλιπομένων καὶ τῶν στολῶν τοῦ προσωπικοῦ.

9. Μετὰ τὴν πλύση, στέγνωμα καὶ σιδέρωμα τοποθετοῦν τὸν ἔτοιμο ἱματισμὸ στὶς ἱματιοθῆκες.

ἄρθρον 21

Στολὴ προσωπικοῦ

Ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος ὑποχρεοῦται στὶς ὥρες ἐργασίας νὰ φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος καθορισμένη στολή.

ἄρθρον 22

Προμήθειες

1. Κάθε μίσθωση ἐκτέλεσης ἔργου καὶ γενικὰ κάθε δαπάνη ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

2. Οἱ μικροπρομήθειες καὶ ἐπείγουσες προμήθειες γίνονται πάντοτε μὲ ἔγγραφη ἐντολὴ τοῦ Ὑπευθύνου. Ἡ κάθε εἶδους προμήθεια ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ γίνεται πάντοτε μὲ ἔγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως ὑλικοῦ καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο.

3. Οἱ προμήθειες φαρμάκων καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ γίνονται μὲ ἔγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποῦ ἐκδίδεται καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ ἰατρό.

ἄρθρον 23

Παραλαβὴ καὶ εἰσαγωγὴ ὑλικοῦ

1. Κάθε εἶδος ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖο περιῆλθε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο στὸ ἴδρυμα παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο διαχειρίσεως ὑλικοῦ.

2. Τὰ παραπάνω εἶδη εἰσάγονται στὴν γενικὴ ἀποθήκη μὲ τριπλότυπο δεητῖο εἰσαγωγῆς ποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ, ὅπου ἀναγράφεται ἀκριβῶς ἡ ποσότητα καὶ τὸ εἶδος. Τὰ τριπλότυπα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ τὸν προμηθευτὴ καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

3. Γιὰ τὰ φάρμακα καὶ ὑγειονομικὸ ὑλικὸ ἀκολουθεῖται ἡ παραπάνω διαδικασία καὶ ὑπογράφονται τὰ δεητῖα ἀπὸ ἰατρὸ καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὰ ἀντίτυπα τοῦ τριπλότυπου παραδίδονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ στὸν λογιστὴ γιὰ ἀντίστοιχη χρηματικὴ πίστωση καὶ γιὰ δικαιολόγηση τοῦ ἐντάλματος ποῦ θὰ ἐκδοθεῖ γιὰ πληρωμὴ.

ἄρθρον 24

Γενικὲς διατάξεις

1. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἢ ἐξαγωγή ἀπὸ τὸ ἴδρυμα κάθε εἶδους ὑλικοῦ ποῦ ἀνήκει στὸ ἴδρυμα.

2. Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ προσωπικοῦ ἢ λήψη φιλοδωρημάτων ἢ δώρων ἀπὸ τοὺς τροφίμους ἢ συγγενεῖς αὐτῶν.

3. Ὅλο τὸ προσωπικὸ πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μὲ εὐγένεια καὶ κατανόηση πρὸς τοὺς τροφίμους καὶ νὰ παρέχει σ' αὐτοὺς τὶς ὑπηρεσίες του πρόθυμα καὶ ἀγόγγυστα.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ χορηγοῦνται ἄλλα φάρμακα ἐκτὸς αὐτῶν ποῦ ὄρισε ὁ ἰατρὸς καὶ προπάντων ναρκωτικὰ καὶ νευρολογικά.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκφέρονται κρίσεις στὶς ὁδηγίες γιὰ θεραπεία ποῦ ἔδωσε ὁ ἰατρὸς στοὺς οἰκείους τῶν τροφίμων.

6. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα ὡς καὶ κάθε χρηματικὸ ποσὸ ποῦ θὰ βρεθεῖ στοὺς ἀποθησκόντες στὸ ἴδρυμα τροφίμους παραλαμβάνονται καὶ δίδονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος γιὰ φύλαξη, ὁ ὁποῖος τὰ ἀποδίδει στὴ συνέχεια στοὺς συγγενεῖς τῶν τροφίμων.

7. Ὅλο τὸ προσωπικὸ ὀφείλει νὰ προσέρχεται καὶ νὰ ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία στὴν ὀρισμένη ὥρα. Ἀδικοιολόγητη ἀπουσία, βραδεῖα προσέλευση ἢ πρόωρη ἀποχώρηση, χωρὶς πρῶτα νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ἐνημέρωση στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸ παράπτωμα καὶ ἐπισύρει ποινὴ.

8. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. δύναται γιὰ ὑπηρεσιακὲς ἀνάγκες νὰ ἀνατίθενται στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος πέραν τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ ἄλλα καθήκοντα.

9. Τὸ Δ.Σ. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος δύναται ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο νὰ προσλαμβάνει κηπουρὸ γιὰ ἐκτέλεση ἐργασιῶν στοὺς ἐξωτερικοὺς χώρους καὶ κουρέα μὲ ἀπευθείας συμφωνία γιὰ τὴν ἀμοιβή.

ἄρθρον 25

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ποὺ φέρει στὴν περιφέρειά τὴν ἐπιγραφὴν ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ στὸ κέντρο τὴ μορφή τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ γύρωθεν τὶς λέξεις: «ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΑΚΡΙΔΑ».

ἄρθρον 26

Πάν θέμα μὴ προβλεπόμενο ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 27

α) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

β) Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν

ἐκπληρώνει τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του. Σὲ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ περιουσία του ἀνήκει στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ἄρθρον 28

Ὁ Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 29

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 8 Ἰουνίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΗ-ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ»

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
- 1) Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.
 3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
 4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 229/21.3.2006 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου.
 7. Τὴν ἀπὸ 13.4.2006 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
 8. Τὴν ἀπὸ 8.2.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φθιώτιδος Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΗ - ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξαρτημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρησις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπισυναπτόμενου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΗ - ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ»**

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Φθιώτιδος, Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΗ - ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ» τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα. Θὰ ἐδρεύει στὴ πόλιν τῆς Λαμίας καὶ θὰ στεγάζεται σὲ κτίριο ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴ πόλιν τῆς Στυλίδας. Τελεῖ, δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβλεψη καὶ προστασία τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ θὰ διοικεῖται ἀπὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ προσφορὰ σὲ ἠλικιωμένα ἄτομα, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τῶν κάτωθι:

- 1) Ὑγιεινὴ διαμονὴ προσαρμοσμένη στὶς ἀνάγκες κάθε κατηγορίας περιθαλπτομένων, καθὼς καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἄνετη διαβίωσή τους.

2) Συνεχὴ φροντίδα γιὰ τὴν ἀτομικὴ καθαριότητά τους, καθὼς καὶ τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

3) Τακτικὴ ἰατρικὴ παρακολούθηση, καθὼς καὶ ἔγκαιρη καὶ κατάλληλη γιὰ κάθε περιθαλιπόμενο ἰατροφαρμακευτικὴ βοήθεια καὶ πρόσκαιρη νοσηλεία.

4) Ἡ νοσηλεία θὰ περιορίζεται στὴν ἔγκαιρη διάγνωση τῆς ἀσθένειας καὶ τὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἔγκαιρη εἰσαγωγή στὸ ἐνδεδειγμένο νοσηλευτήριον.

5) Προσφορὰ ἀπασχόλησης, ψυχαγωγίας, ψυχολογικῆς βοήθειας, ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία, τὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ κατάσταση καὶ ἀνάγκη τοῦ περιθαλιπομένου.

6) Δυνατότητα ἄσκησης τῶν θρησκευτικῶν τους καθηκόντων καὶ συμμετοχῆ, ἐφόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ κατάστασή τους, σὲ πολιτιστικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις.

7) Τὸν ὀφειλόμενο στὴν ἀνθρώπινη ἀξία σεβασμὸ καὶ ἐνδιαφέρον, ἀνεξαρτήτως τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατάστασης τοῦ περιθαλιπομένου.

ἄρθρον 3

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

β) Οἱ καταβολὲς συντάξεων τῶν ἐκ τῶν περιθαλιπόμενων συνταξιούχων στὸ Ἴδρυμα.

γ) Τροφεῖα, εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, ἐπιχορηγήσεις, ἔρανοι, κρατικὲς ἐπιδοτήσεις.

δ) Τόκοι τραπεζικῶν καταθέσεων.

ε) Λοιπὰ πάσης φύσεως ἔσοδα.

Οἱ δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες γίνονται ἀποδεκτὲς μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 4

Διοίκησις

α) Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον (Δ.Σ.). Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος. Ἰσόβιος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ὁ δωρητὴς αὐτοῦ κύριος Ἀργύρης Λαζάρου Πετρῆς καὶ ἰσόβιο μέλος ἡ κυρία Σταυρούλα συζ. Παναγιώτου Οἰκονομοπούλου, τὸ γένος Ἠλία Χριστοφιλοπούλου. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν

ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐπιλέγει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, δύναται νὰ ἀνανεωθεῖ, τὸ δὲ ἀξίωμά των εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

β) Ὁ Πρόεδρος ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τῆς διοικητικῆς πυραμίδας. Αὐτὸς διοικεῖ, παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν σύννομη, εὐρυθμὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἀναθέτει εἰδικὰ καθήκοντα εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει, πλήρως αἰτιολογημένα, ἔμισθο προσωπικό. Ἀναθέτει καθήκοντα καὶ ἀπαλλιάσσει τῶν καθηκόντων τοὺς ἐθελοντικῶς ἀπασχολημένους εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἀσκεῖ τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο τοῦ προσωπικοῦ. Προσφυγὴ ἐναντίον τέτοιου εἵδους ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου, ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ Ὑπηρεσίας καὶ παντὸς τρίτου καὶ ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνει τὸ Δ.Σ. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον κατὰ τὴ πρώτη Συνεδρίαση ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του: τὸν Ταμία καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα αὐτοῦ. Τὸν Πρόεδρο κωλυόμενο ἀναπληρῶνει ὁ ἀναπληρωτὴς του ἢ ἄλλο μέλος ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

γ) Ὁ Ταμίας καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ λογιστικὰ βιβλία ποὺ προβλέπονται. Διενεργεῖ ὅλες τὶς διαχειριστικὲς - ταμιακὲς πράξεις εἰσπράξεων, πληρωμῶν κ.λπ., παρακολουθεῖ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς παρουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποτυπώνει ὅλες τὶς σχετικὲς πράξεις στὰ ἐπίσημα βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα τηρεῖ. Τὸ χρηματικὸ ποσὸ ποὺ πρέπει νὰ ἔχει ὁ Ταμίας στὰ χέρια του γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τρέχουσες ἀνάγκες καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

δ) Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑπογραφή τους. Τηρεῖ πρωτόκολλο, ἐνημερῶνει τὰ μητρώα τοῦ Ἰδρύματος. Διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ θέση του εἶναι ἄμισθος.

ε) Μέλος τοῦ Δ.Σ. μὴ προσερχόμενο ἀναιτιολόγητα ἐπὶ τρίμηνο στὶς συνεδριάσεις μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθεῖ. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ ἀνὰ τρίμηνο, ἔκτακτα δὲ μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου, καὶ βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ἐὰν παρίστανται τουλάχιστον τρία (3) μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία, ἐὰν

ὑπάρχει ἰσοψηφία ὑπερισχέει ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ παρισταμένου ἀναπληρωτή του. Στις συνεδριάσεις, ἐφόσον ἀπαιτεῖται, καλεῖται ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰσπνέεται θέματα τῆς ἀρμοδιότητός του, χωρὶς δικαίωμα ψήφου. Ἐπίσης, στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωροῦνται ὅλες οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται. Τὰ πρακτικά ἀναγινώσκονται καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη στὴν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση.

ἄρθρον 5

Α) Τὸ Δ.Σ. συσκέπτεται περὶ ὄλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸ Ἰδρυμα καὶ ἀποφασίζει:

α. Γιὰ τὴ διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴ διαχείριση τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων του.

β. Γιὰ τὴν σύνταξη καὶ ψήφιση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος ποὺ καταρτίζεται κάθε χρόνο καθὼς καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ αὐτό.

γ. Γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ προγράμματος λειτουργίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος ἀνάλογα μὲ τοὺς πόρους καὶ τὶς δυνατότητές του.

δ. Γιὰ τὴν πρόσκληση, τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα, τὶς ἀποδοχές, τὴν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία, τὶς μεταβολὲς καὶ ἀπολύσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, σὲ συνδυασμὸ μὲ ὅσα ὀρίζονται στὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀνάγεται στὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος γενικά.

στ. Γιὰ περιπτώσεις ποὺ δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ.

Β'. Πρακτικὰ Συνεδριάσεων Δ.Σ.

α. Στὴν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά ποὺ εἴτε γράφονται ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο ποὺ ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον ἀριθμημένο καὶ μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ., εἴτε καταρτίζονται μὲ τὴν βοήθεια μαγνητοφωνικῆς συσκευῆς.

β. Στὴν περίπτωση ποὺ χρησιμοποιεῖται μαγνητοφωνικὴ συσκευὴ δὲν τηρεῖται εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν, ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀριθμεῖ καὶ μονο-

γραφεῖ τὰ φύλλα χαρτιοῦ ποὺ περιέχουν τὰ ἀπομαγνητοφωνημένα κείμενα. Στὸ τέλος κάθε ἔτους τὰ πρακτικά αὐτὰ βιβλιοδετοῦνται μὲ εὐθύνη τοῦ Γραμματέα τοῦ Δ.Σ.

γ. Τὰ πρακτικά κάθε συνεδριάσεως ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση καὶ καταχωρίζονται ἀπὸ τὸ Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, ὑπογράφονται δὲ στὴ συνέχεια ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἦταν παρόντα στὴ συνεδρίαση.

δ. Οὐδεμία ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖται ἂν δὲν ἔχουν ἐπικυρωθεῖ τὰ πρακτικά τῆς συνεδριάσεως ποὺ πάρθηκε ἡ ἀπόφαση. Σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ποὺ ἡ ἐκτέλεση δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολὴ τὸ Δ.Σ. μὲ εἰδικὴ ἀπόφαση μπορεῖ νὰ θεωρεῖ ὡς ἐπικυρωμένα τὰ σχετικὰ πρακτικά γιὰ τὰ θέματα αὐτά, μὲ σκοπὸ τὴν ἄμεση ἐκτέλεση τῆς ἀπόφασης.

ε. Τὰ πρακτικά κάθε συνεδριάσεως παίρνουν ἰδιαίτερο αὐξοῦν ἀριθμὸ, κάθε δὲ χρόνο ἀρχίζει νέα ἀρίθμηση.

στ. Στὶς περιπτώσεις συνάψεως δανείου, συμβιβασμοῦ, καταργήσεως δίκης καὶ ἐγκρίσεως ἐκποίσεως, ὑποθηκεύσεως ἀκινήτου περιουσίας οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν. Σὲ περίπτωσι μειοψηφίας καταχωροῦνται στὸ πρακτικὸ τῆς συνεδριάσεως οἱ γνώμες τῶν μελῶν ποὺ μειοψήφισαν καὶ ἡ ἐποπεύουσα ἀρχὴ ἀσκεῖ τὸ σχετικὸ ἔλεγκο νομιμότητος.

ζ. Πρακτικὸ ἐπίσης συντάσσεται ὅταν ἡ συνεδρίαση ματαιώνεται γιὰ ὁποιοδήποτε λόγον.

η. Γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα θέματα λειτουργίας τοῦ Δ.Σ. ἰσχύουν οἱ διατάξεις περὶ λειτουργίας συλλογικῶν ὀργάνων.

ἄρθρον 6

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος, ποὺ ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ τελειώνει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρον 7

Οἱ εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸν Ταμῖα μὲ διπλότυπες ἀποδείξεις. Οἱ

πληρωμὲς ὑποχρεώσεων γίνονται ἀπὸ τὸν Ταμία μὲ χρηματικὰ ἐντάληματα, ποὺ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸν πρόεδρο ἢ τὸν ἀναπληρωτὴ του. Γιὰ τὴν ἀνάληψη χρημάτων ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Ἰδρύματος ἀπαιτεῖται συνυπογραφή τοῦ Ταμία καὶ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀναπληρωτὴ του. Τὸ Ἰδρυμα τηρεῖ λογαριασμὸ σὲ ἀσφαλῆ Τράπεζα.

ἄρθρον 8

Τὸ Ἰδρυμα τηρεῖ τὰ παρακάτω βιβλία:

α. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ ὅλες οἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.

γ. Βιβλίον κινητῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (χρέωγραφα, εἰδικὲς ἀξίες κ.λπ.).

δ. Βιβλίον ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (κτηματολόγιο), τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι θεωρημένο σύμφωνα μὲ ὅσα προβλέπει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.

ε. Βιβλίον ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμοῦ.

στ. Βιβλίον Ταμείου.

ζ. Τὰ ἀναγκαῖα βιβλία γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας καὶ τὸ σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως βιβλίον παρακολουθήσεως τῶν μισθώσεων, βιβλίον περιθαλπομένων τροφίμων, βιβλίον ἀποθήκης ὑλικοῦ, βιβλίον ἐλέγχου συσσιτουμένων κ.λπ.

ἄρθρον 9

Τρόφιμοι

1. Στὸ Ἰδρυμα εἰσάγονται κατόπιν αἰτήσεως τοὺς ἠλικιωμένοι ἐγκαταλειψιμένοι ἢ ἀπροστάτευτοι, καθὼς καὶ ἄτομα αὐτοεξυπηρετούμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, ἄρρενα ἢ θήλια, ἀδιακρίτως ἡλικίας τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη φροντίδας καὶ συμπαράστασης, τὴν ὁποία ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς τὴν προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, τῆς καταστάσεως τοὺς πιστοποιουμένης ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται.

2. Ἡ εἰσαγωγή τῶν τροφίμων γίνεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὕστερα ἀπὸ ἐγκριση τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ αἰτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δὲν γίνονται δεκτὰ ἄτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὴ, ψυχικὴ ἢ ἀνίατη νόσο, ἢ ὑπερήλικα κατάκοιτα ὅπως παραπληγικά, ἐντελῶς ἀνάπηρα, διότι περὶ αὐτῶν προβλέπει εἰδικὰ ἡ Νομοθεσία τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας, ποὺ ἀναθέτει τὴν φύλαξη καὶ θεραπεία τῶν ἀτόμων αὐτῶν σὲ Θεραπευτήρια τῆς Πολιτείας.

4. Δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς εἶναι:

α) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου γιὰ τὴν εἰσαγωγή του, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐνδιαφερόμενο ἢ σὲ περίπτωσι ἀδυναμίας του, πιστοποιουμένης ἰατρικά, ἀπὸ τὸν πλησιέστερο συγγενή του ἢ σὲ περίπτωσι μὴ ὑπάρξεως συγγενῶν ἀπὸ κοινωνικὴ λειτουργὸ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεσι ἐνὸς ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ αἰτοῦντος μὲ ὑπεύθυνη δήλωσι τοῦ Ν. 1599/1986, ὅπως ἰσχύει κάθε φορὰ.

γ) Πιστοποιητικὸ ὑγείας ἀπὸ Δημόσιον Νοσοκομεῖο, ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μολυσματικὸ ἢ μεταδιδόμενον νόσημα.

δ) Πιστοποιητικὸ γεννήσεως ἢ ἐπικυρωμένη φωτοτυπία τῆς ταυτότητός του.

ε) Συστατικὴ ἐπιστολή τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας τοῦ αἰτοῦντος.

στ) Σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ ἐνδιαφερομένου, στὸ ὁποῖο νὰ περιέχεται καὶ ἡ οἰκογενειακὴ του κατάστασι.

ζ) Πλήρες ἰατρικὸ ἱστορικὸ ἀπὸ τὸν προσωπικὸ - οἰκογενειακὸ ἰατρὸ τοῦ αἰτοῦντος, στὸ ὁποῖο νὰ περιέχονται πληροφορίες γιὰ τὴν κατάτασι τῆς ὑγείας του, τῶν φαρμάκων ποὺ λαμβάνει καὶ ὅποιες ἄλλες ἀπαραίτητες κατὰ τὴν κρίσι τοῦ πληροφορίες.

η) Ὑπεύθυνη δήλωσι ὅτι ἀποδέχεται τὴ συνεισφορὰ τῆς συντάξεώς του ἢ μέρος τῶν εἰσοδημάτων του στὸ Ἰδρυμα, στὴν περίπτωσι ποὺ ὁ τρόφιμος ἔχει τὴ δυνατότητα αὐτή. Κατὰ τὴν κρίσι τοῦ Δ.Σ. μέρος τῆς συντάξεως τοῦ τροφίμου θὰ λαμβάνει καὶ ὁ ἴδιος.

θ) Ὅλα τὰ προαναγερθέντα ἔγγραφα φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸ φάκελλο τοῦ τροφίμου, μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμοποιοῦνται αὐστηρὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

Διαβίωσι τροφίμων

α) Ὅλοι οἱ τρόφιμοι ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Παράπονα αὐτῶν ἐναντι τοῦ προσωπι-

κοῦ ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπιλύει τὶς διαφορὰς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Πνευματικὸ πατέρα τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Ὑπεύθυνος γιὰ σοβαρὰ προβλήματα ἀναφέρεται στὸ Δ.Σ. ἢ ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐπείγουσας περιπτώσεως στὸν Πρόεδρο. Στους τροφίμους ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰσαγωγή οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν στὸ Ἰδρυμα ὡς καὶ ἡ ἐντὸς τῶν δωματίων παρασκευὴ φαγητοῦ. Ἔαδει ἀπουσίας ἐκ τοῦ Ἰδρύματος θὰ δίνεται ἐκ τοῦ Ὑπευθύνου καὶ θὰ καταγράφεται σὲ εἰδικὸ βιβλίο. Ὅλοι οἱ τρόφιμοι, εἴτε περιπατητικοὶ εἴτε κατάκοιτοι, πρέπει νὰ εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι καθ' ὅλην τὴν ἡμέρα μὲ τὴν βοήθεια τοῦ προσωπικοῦ.

β) Οἱ ὥρες φαγητοῦ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ οἱ ὥρες ἡσυχίας τῶν τροφίμων. Τὸ εἶδος τῆς τροφῆς προγραμματίζεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο καὶ τὸν διαιτολόγο γιὰ τὶς δίαιτες τῶν τροφίμων, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους καὶ κατόπιν σύμφωνης γνώμης τοῦ ἱατροῦ. Εἰδικὴ τροφή παρασκευάζεται γιὰ τοὺς ἀκοιουθοῦντες εἰδικὴ δίαιτα.

γ) Κάθε τρόφιμος ὁ ὁποῖος παραβαίνει τὸν κανονισμό ἢ συμπεριλαμβάνεται κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρὸς τὴν ἡσυχία τῶν ὑπολοίπων τροφίμων, ἐπιπλήττεται καὶ ἂν συνεχίζει, λαμβάνει γνώση τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἐξετάζει αὐτό.

Ἄρθρον 11

Ἱατροφαρμακευτικὴ περιθαλψή

α) Κατὰ τὴν εἰσαγωγή τροφίμων στὸ Ἰδρυμα πρέπει νὰ γίνουν διάφορες ἱατρικὲς ἐξετάσεις, μικροβιολογικὲς, καρδιολογικὲς καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασθεῖ. Ὁ κάθε τρόφιμος θὰ ἔχει φάκελο ποὺ θὰ λέγει λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἐξετάσεις καὶ τὰ φάρμακα καὶ γενικὰ ὅλες τὶς μεταβολὲς ποὺ θὰ γίνουν μὲ ἐντολὲς τῶν ἱατρῶν.

β) Ἐὰν ἡ κατάσταση κάποιου τροφίμου εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ παραμονὴ του στὸ Ἰδρυμα δὲν ἐνδείκνυται καὶ πρέπει νὰ εἰσαχθεῖ σὲ Νοσοκομεῖο, πρέπει νὰ λάβουν γνώση οἱ συγγενεῖς ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν φροντίδα στὸ Νοσοκομεῖο.

γ) Σὲ περίπτωσι θανάτου τροφίμου καὶ ἐὰν δὲν ἔχει συγγενεῖς τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν ταφή θὰ γίνονται μὲ ἔξοδα

τοῦ Ἰδρύματος. Σὲ ἄλλη περίπτωση θὰ εἰδοποιούνται οἱ συγγενεῖς τοῦ τροφίμου γιὰ νὰ τὸν παραλάβουν καὶ νὰ τακτοποιοῦν τὶς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ Ἰδρυμα.

Ἄρθρον 12

Γενικὲς διατάξεις γιὰ τοὺς περιθαλπομένους

1. Οἱ περιθαλπόμενοι στὸ Ἰδρυμα ὑποχρεοῦνται στὴν πιστὴ τήρησι τῶν ἐντολῶν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Λαμβάνουν τὴν παρεχόμενη ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα τροφή στὶς καθορισμένες ὥρες καὶ τοὺς εἰδικούς χώρους.

3. Ἀπαγορεύεται στοὺς περιθαλπομένους νὰ εἰσέρχονται στὰ γραφεῖα, μαγειρεῖα, ἀποθήκες καὶ λοιπὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκτελοῦν ὅποιαδήποτε ἐργασία ἐκτὸς ἐὰν αὐτὴ ἀποβλήσει στὴν φυσιοθεραπεία καὶ κινησιοθεραπεία αὐτῶν.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ φέρουν χρήματα, τιμητὴ ἢ ἄλλα πράγματα ἀξίας τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουν στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος πρὸς φύλαξη.

6. Ἀπαγορεύεται ὁ δανεισμός χρημάτων μεταξὺ τῶν τροφίμων.

7. Εἰδικὲς τροφὲς παρασκευάζονται γιὰ τοὺς τροφίμους μόνον κατόπιν συστάσεως τοῦ ἱατροῦ.

8. Γιὰ κάθε παράπονο θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

9. Ἐγγραφα παράπονα ποὺ ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Δ.Σ. ἐξετάζονται μετὰ ἀπὸ εἰσήγησι τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος.

10. Οἱ περιθαλπόμενοι μποροῦν νὰ ἐξέρχονται γιὰ ὀλιγόωρη παραμονὴ ἐκτὸς Ἰδρύματος ἢ καὶ γιὰ διανυκτέρευσι μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε μὲ συνοδεία συγγενῶν καὶ εὐθύνη δική τους.

11. Ἔαδει παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν περιθαλπομένου δίδεται μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε κατόπιν γραπτῆς αἰτήσεως συγγενοῦς ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος περιποίηση καὶ φροντίδα τοῦ περιθαλπομένου.

12. Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τοὺς περιθαλπομένους παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος καὶ παραδίδεται στοὺς παραλήπτες.

13. Συγχρόνως ἡ ἀλληλογραφία τῶν περιθαλιπομένων πρὸς τοὺς οἰκείους γίνεται μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἀποστολὴ της.

14. Ὅποιος δὲν συμμορφώνεται μετὰ τοὺς παραπάνω κανόνες, μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀπομακρύνεται τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

Δυνατότητες σὲ κλίνες - Προσωπικὸ

1. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δυνατότητα 100 κλινῶν.

2. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ τακτικὸ καὶ ἐθελοντικὸ. Διὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος προβλέπονται οἱ κάτωθι θέσεις σὲ διοικητικὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, ὡς ἑξῆς:

- α. Μία (1) θέση Ὑπευθύνου.
- β. Μία (1) θέση Οἰκονομικοῦ Διαχειριστοῦ.
- γ. Μία (1) θέση Μαγείρου.
- δ. Ἐξί (6) θέσεις βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ οἱ ἐιδικότητες τοῦ προσωπικοῦ μεταβάλλονται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀνάλογα μετὰ τὶς ἀνάγκες.

ἄρθρον 14

Συμβάσεις μὴ ὀργανικῶν θέσεων

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μπορεῖ νὰ συνάπτει κατὰ περιόδους συμβάσεις μετὰ ἰατροὺς ἢ χειριστὴ - ἐμφανιστὴ ἀκτινολογικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἀναγκῶν ὅπως ἀκτινολογικῆς, ὀρθοπεδικῆς, χειρουργικῆς καὶ ἄλλων εἰδῶν ἐξετάσεις.

ἄρθρον 15

Προϋποθέσεις γιὰ τὸν διορισμὸ τῶν ὑπαλλήλων

Τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς ἀτόμων γιὰ τὴν πρόσληψή τους στὸ Ἴδρυμα βασίζονται στὶς παρακάτω ἀρχές:

α) Γιὰ κάθε ἐιδικότητα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται στὸ Ἴδρυμα ἡ νόμιμη ἀπόδειξη καταρτίσεως σὲ κρατικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἢ σὲ ἰδιωτικά.

β) Γιὰ τὸ βοηθητικὸ προσωπικὸ ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι ἀπόφοιτοι Λυκείου καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μὴ ἀνεύρεση τοιοῦτων ποὺ δύνανται τότε νὰ εἶναι καὶ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου.

γ) Ἡ πρόσληψη θὰ γίνεται βάσει προσόντων ἥθους καὶ κοινωνικῶν κριτηρίων ὅπως ἡ οἰκογενειακὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση.

δ) Λαμβάνεται ὑπόψη ἡ προϋπηρεσία σὲ ἀνάλογες μετὰ τὴ θέση ποὺ ζητεῖται προηγουμένως ἐργασίες ἢ καὶ σὲ ἄλλες καθὼς καὶ ἡ προσκόμιση ἀπαραιτήτως πιστοποιητικοῦ ὑγείας.

ἄρθρον 16

Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ καλύψει ἔξοδα συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ Δ.Σ. σὲ συνέδρια καὶ σεμινάρια γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση, ἐκπαίδευση καὶ κατάρτισή του σὲ θέματα ἀντίστοιχα τῆς ἐιδικότητός του.

ἄρθρον 17

Ἐκτέλεση θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν τροφίμων

Καθῆκον τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς καὶ ἡ συμμετοχὴ στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῶν τροφίμων στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰδρύματος μετὰ σκοπὸ τὴν τόνωση τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν ἀξιῶν αὐτῆς.

Γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Λειτουργικοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἱατρειτικῶν ἀναγκῶν τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος, θὰ ὀρίζεται ἱερέας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Φθιώτιδος.

ἄρθρον 18

Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος

Τὰ καθήκοντα καὶ οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος προΐσταται τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτό, ἐλέγχει καὶ κατευθύνει ὅλο τὸ προσωπικὸ γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων του καὶ ἐνεργεῖ πάντοτε σύμφωνα μετὰ τοὺς νόμους τῶν προϋποθέσεων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. κάθε θέμα ποὺ ἔχει σχέση μετὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μετὰ εἰσήγηση τοῦ Ὑπευθύνου στὸ Δ.Σ. ὀρίζονται Τριμελεῖς ἐπιτροπὲς ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος

γιὰ τὴν παραλαβὴ ὑλικοῦ, γιὰ τὶς λειτουργικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος (ἀναλώσιμο ἢ ὄχι ὑλικό).

4. Εὐθύνεται γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν διαταγῶν καὶ ἐγκυκλίων τῶν προϊσταμένων τοῦ Ἰδρύματος.

5. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. τὴν κίνηση πειθαρχικῆς διαδικασίας σὲ βάρος ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος γιὰ παραπτώματά τους καὶ ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἔχει ἐξαντλήσει δύο φορές προσπάθειες σωφρονισμοῦ τῶν σχετικῶν ὑπαλλήλων.

6. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῶν καταλογισμῶν σὲ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τὶς ἀξίες ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὑλικῶν.

7. Λαμβάνει γνώση ὅλης τῆς εἰσερχόμενης ἀλληλογραφίας ποὺ ἀφορᾷ τὸ Ἴδρυμα, τὴν ὁποία μονογραφεῖ, χαρακτηρίζει καὶ θέτει ὑπόψη τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

8. Ὑπογράφει ὅλη τὴν ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἔχει ἀρμοδιότητα ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

9. Γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἐργασιῶν ἐπισκευῆς ἢ συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, λαμβάνει προσφορὲς καὶ ἐγκρίνει τὸ Δ.Σ. τὸ εἶδος ἐργασίας, καθὼς καὶ τὴν ἀπαιτούμενη δαπάνη.

10. Καθορίζει τὶς βάρδιες τοῦ προσωπικοῦ. Τοὺς καθοδηγεῖ στὴν ἐκτέλεση τῆς ἐργασίας τους καὶ ἐλέγχει τόσο τὴν ἀπόδοσή τους, ὅσο καὶ τὴν πιστὴ τήρηση τῶν ὑποχρεώσεών τους καὶ ἰδιαίτερος τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰ τους πρὸς τοὺς ἀλλοίους, πρὸς τοὺς περιθαλιπομένους καὶ τοὺς οἰκείους καὶ ἐπισκέπτες αὐτῶν.

11. Φροντίζει γιὰ τὴν πιστὴ τήρηση τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου. Ἐπίσης φροντίζει γιὰ τὴν προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν καὶ τροφίμων, γιὰ τὴν παρασκευὴ καὶ διανομὴ τῶν φαγητῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὸ πλύσιμο τοῦ ἱματισμοῦ. Σὲ περίπτωσι ἐκτάκτου ἀνάγκης, δίνει μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη του, τὴν ἐνδεικνυόμενη λύσι, ρητὴ δὲ ὑποχρέωσι ἔχει, νὰ ἐνημερώνει, τὸ ταχύτατο δυνατό, τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος.

12. Ἴσχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσι νὰ λαμβάνει κατὰ τὴν κρίσι του τὰ ἐνδεικνυόμενα ἔκτακτα μέτρα γιὰ τὴν εὐρυθμὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

13. Τὸν Ὑπεύθυνο ὅταν ἀπουσιάζει, ἀναπληρώνει ὑπάλληλος τοῦ Διοικητικοῦ ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

14. Τηρεῖ τὸ ἐμπιστευτικὸ πρωτόκολλο καὶ φυλάσσει τὸ ἐμπιστευτικὸ ἀρχεῖο.

ἄρθρον 19

Καθήκοντα Μαγείρου

1. Ὁ Μάγειρας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κανονικὴ παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τῶν περιθαλιπομένων βάσει προγράμματος φαγητοῦ καὶ τοῦ διαιτολόγου ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως κάθε ἄλληλῃ χρῆσι τῶν ὑλικῶν, ποὺ χορηγοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴ συσσιτίου, ἐκτὸς ἐκτάκτων περιπτώσεων ὅπου ὁ ἱατρός καὶ ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καθορίζουν ἄλλο μὲ εἰσήγησή τους.

2. Παραλαμβάνει, φυλάσσει, διατηρεῖ καὶ συντηρεῖ καλῶς τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τρόφιμα ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καλὴ καὶ ὑγιεινὴ παρασκευὴ τῶν φαγητῶν.

3. Ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότητος τοῦ μαγειρείου, τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ τῶν εἰδῶν ἐστίασεως τῶν τροφίμων.

4. Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ σωστὴ λειτουργία ὅλων τῶν συσκευῶν τοῦ μαγειρείου καὶ ὀφείλει νὰ ἐνημερώνει τὸν Ὑπεύθυνο γιὰ κάθε τεχνικὴ βλάβη αὐτῶν.

ἄρθρον 20

Καθήκοντα βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

1. Παραλαμβάνουν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο τὸ πρὸς διανομὴ συσσίτιο καὶ σερβίρουν αὐτὸ στοὺς περιθαλιπομένους εἴτε στὴν τραπεζαρία εἴτε στοὺς θαλάμους.

2. Ἐτοιμάζουν τὴν τραπεζαρία γιὰ τὸ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

3. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ ὅλα τὰ εἶδη ἐστίασεως, μαχαιροπήρουνα, πιάτα, ποτήρια, κ.λπ. ἐκτὸς τῶν εἰδῶν παρασκευῆς συσσιτίου ἀκόμα καὶ σὲ περίπτωσι ἀδικαιολόγητης φθορᾶς αὐτῶν.

4. Συνεργάζονται μὲ τὸ μάγειρα γιὰ τὴν ἔγκαιρη παρασκευὴ καὶ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

5. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρεπὴ ἐμφάνισι τῶν χώρων παρασκευῆς συσσιτίου καὶ τῶν χρησιμοποιημένων ὑλικῶν τούτου.

6. Ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζονται μὲ ὑπομονὴ καὶ στοργὴ γιὰ τὴ σίσισι τῶν τροφίμων ποὺ δὲν μπο-

ροῦν νὰ αὐτεξυπηρετηθοῦν, σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ Ὑπευθύνου.

7. Ἐπιμελοῦνται τῆς καθαριότητος ὀθλῶν τῶν χώρων τοῦ κέντρου τῶν θαλάμων, διαδρόμων, καθιστικῶν, τραπεζαριῶν, χώρων ἐργασιοθεραπείας, κλιμάκων, φυσιοθεραπείας, μπάνιων, πλυντηρίων, στεγνωτήριων, γραφείων, ἐξωτερικῶν χώρων καὶ λοιπῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

8. Φροντίζουν γιὰ τὴν καλὴ πλύση, τὸ στέγνωμα καὶ τὸ σιδέρωμα τῶν διαφόρων εἰδῶν ρουχισμοῦ τῶν περιθαλιπομένων καὶ τῶν στολῶν τοῦ προσωπικοῦ.

9. Μετὰ τὴν πλύση, στέγνωμα καὶ σιδέρωμα τοποθετοῦν τὸν ἔτοιμο ἱματισμὸ στὶς ἱματιοθῆκες.

ἄρθρον 21

Στολὴ προσωπικοῦ

Ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος ὑποχρεοῦται στὶς ὥρες ἐργασίας νὰ φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος καθορισμένη στολή.

ἄρθρον 22

Προμήθειες

1. Κάθε μίσθωση ἐκτέλεσης ἔργου καὶ γενικὰ κάθε δαπάνη ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

2. Οἱ μικροπρομήθειες καὶ ἐπείγουσες προμήθειες γίνονται πάντοτε μὲ ἔγγραφο ἐντολὴ τοῦ Ὑπευθύνου. Ἡ κάθε εἶδος προμήθεια ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ γίνεται πάντοτε μὲ ἔγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως ὑλικοῦ καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο.

3. Οἱ προμήθειες φαρμάκων καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ γίνονται μὲ ἔγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποῦ ἐκδίδεται καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ ἱατρό.

ἄρθρον 23

Παραλαβὴ καὶ εἰσαγωγὴ ὑλικοῦ

1. Κάθε εἶδος ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖο περιήλθε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο στὸ Ἴδρυμα παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο διαχειρίσεως ὑλικοῦ.

2. Τὰ παραπάνω εἶδη εἰσάγονται στὴν γενικὴ ἀποθήκη μὲ τριπλότυπο δεητῖο εἰσαγωγῆς ποῦ ἐκδίδεται

ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ, ὅπου ἀναγράφεται ἀκριβῶς ἡ ποσότητα καὶ τὸ εἶδος. Τὰ τριπλότυπα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ τὸν προμηθευτὴ καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

3. Γιὰ τὰ φάρμακα καὶ ὑγειονομικὸ ὑλικὸ ἀκολουθεῖται ἡ παραπάνω διαδικασία καὶ ὑπογράφονται τὰ δεητῖα ἀπὸ ἱατρό καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὰ ἀντίτυπα τοῦ τριπλότυπου παραδίδονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ στὸν λογιστὴ γιὰ ἀντίστοιχη χρηματικὴ πίστωση καὶ γιὰ δικαιολόγηση τοῦ ἐντάλματος ποῦ θὰ ἐκδοθεῖ γιὰ πληρωμὴ.

ἄρθρον 24

Γενικὲς διατάξεις

1. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἡ ἐξαγωγή ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα κάθε εἶδους ὑλικοῦ ποῦ ἀνήκει στὸ Ἴδρυμα.

2. Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ προσωπικοῦ ἡ λήψη φιλοδωρημάτων ἢ δώρων ἀπὸ τοὺς τροφίμους ἢ συγγενεῖς αὐτῶν.

3. Ὅλο τὸ προσωπικὸ πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μὲ εὐγένεια καὶ κατανόηση πρὸς τοὺς τροφίμους καὶ νὰ παρέχει σ' αὐτοὺς τὶς ὑπηρεσίες του πρόθυμα καὶ ἀλόγιστα.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ χορηγοῦνται ἄλλα φάρμακα ἐκτὸς αὐτῶν ποῦ ὄρισε ὁ ἱατρὸς καὶ προπάντων ναρκωτικὰ καὶ νευρολογικά.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκφέρονται κρίσεις στὶς ὁδηγίες γιὰ θεραπεία ποῦ ἔδωσε ὁ ἱατρὸς στοὺς οἰκείους τῶν τροφίμων.

6. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα ὡς καὶ κάθε χρηματικὸ ποσὸ ποῦ θὰ βρεθεῖ στοὺς ἀποθήσκοντες στὸ Ἴδρυμα τροφίμους παραλαμβάνονται καὶ δίδονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος γιὰ φύλαξη, ὁ ὁποῖος τὰ ἀποδίδει στὴ συνέχεια στοὺς συγγενεῖς τῶν τροφίμων.

7. Ὅλο τὸ προσωπικὸ ὀφείλει νὰ προσέρχεται καὶ νὰ ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία στὴν ὀρισμένη ὥρα. Ἀδικοιολόγητη ἀπουσία, βραδεῖα προσέλευση ἢ πρόωρη ἀποχώρηση, χωρὶς πρῶτα νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ἐνημέρωση στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸ παράπτωμα καὶ ἐπισύρει ποινὴ.

8. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. δύναται γιὰ ὑπηρεσιακὲς ἀνάγκες νὰ ἀνατίθενται στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύ-

ματος πέραν τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ ἄλλα καθήκοντα.

9. Τὸ Δ.Σ. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, δύναται ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο νὰ προσλαμβάνει κηπουρὸ γιὰ ἐκτέλεση ἐργασιῶν στοὺς ἐξωτερικοὺς χώρους καὶ κουρέα μὲ ἀπευθείας συμφωνία γιὰ τὴν ἀμοιβή.

ἄρθρον 25

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ποὺ φέρει στὴν περιφέρεια τὴν ἐπιγραφὴν ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ στὸ κέντρο τὴ μορφή τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης καὶ γύρωθεν τὶς λέξεις: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΗ - ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ».

ἄρθρον 26

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενο ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 27

α) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

β) Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀνεφικτὴ ἡ λειτουργία του. Σὲ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ περιουσία του ἀνήκει στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ἄρθρον 28

Ὁ Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσίευσής του στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 29

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι, 8 Ἰουνίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλιος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περί συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ»

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ’ ὄψει:
- 1) Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 - 2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα.
 - 3) Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς, καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
 - 4) Τὴν ὑπ’ ἀριθμ. 228/21.3.2006 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου.
 - 5) Τὴν ἀπὸ 12.4.2006 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
 - 6) Τὴν ἀπὸ 8.6.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φθιώτιδος Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρησις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπισυναπτόμενου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ»

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Φθιώτιδος, Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ» τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητη Ὑπηρεσία αὐτοτελοῦς Διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Θὰ ἐδρεύει στὴ Λαμία καὶ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίβλεψη καὶ προστασία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ θὰ διοικεῖται ἀπὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ προσφορὰ σὲ ἠλικιωμένα ἄτομα, ἀμφοτέρων φύλων, τῶν κάτωθι:

1) Υγιεινή διαμονή προσαρμοσμένη στις ανάγκες κάθε κατηγορίας περιθαλπομένων, καθώς και ασφαλή και άνετη διαβίωσή τους.

2) Συνεχή φροντίδα για την άτομική καθαριότητά τους, καθώς και την καθαριότητα των χώρων του Ίδρύματος.

3) Τακτική ιατρική παρακολούθηση, καθώς και έγκαιρη και κατάλληλη για κάθε περιθαλπόμενο ιατροφαρμακευτική βοήθεια και πρόσκαιρη νοσηλεία.

4) Η νοσηλεία θα περιορίζεται στην έγκαιρη διάγνωση της ασθένειας και τη μέριμνα για την έγκαιρη εισαγωγή στο ένδεδειγμένο νοσηλευτήριο.

5) Προσφορά άπασχόλησης, ψυχαγωγίας, ψυχολογικής βοήθειας, ανάλογα με την ηλικία, τη σωματική και πνευματική κατάσταση και ανάγκη του περιθαλπόμενου.

6) Δυνατότητα άσκησης των θρησκευτικών τους καθηκόντων και συμμετοχή, εφόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ κατάσταση τους, σὲ πολιτιστικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις.

7) Τὸν ὀφειλόμενο στὴν ἀνθρώπινη ἀξία σεβασμὸ καὶ ἐνδιαφέρον, ἀνεξαρτήτως τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατάστασης τοῦ περιθαλπόμενου.

ἄρθρον 3

Πόροι τοῦ Ίδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

β) Οἱ καταβολὲς συντάξεων τῶν ἐκ τῶν περιθαλπομένων συνταξιούχων στὸ Ἴδρυμα.

γ) Τροφεῖα, εἰσφορές, δωρεές κληρονομίες, κληροδοσίες, ἐπιχορηγήσεις, ἔρανοι, κρατικὲς ἐπιδοτήσεις.

δ) Τόκοι τραπεζικῶν καταθέσεων.

ε) Λοιπὰ πάσης φύσεως ἔσοδα.

Οἱ δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες γίνονται ἀποδεκτὲς μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 4

Διοίκησης

α) Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο. Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει τὸν ἀναπληρωτὴ του καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, δύναται νὰ ἀνανεωθεῖ, τὸ δὲ ἀξίωμα των εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

β) Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο κατὰ τὴ πρώτη Συνεδρίαση ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του, τὸν Ἀντιπρόεδρο, τὸν Ταμία καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα αὐτοῦ. Τὸν Πρόεδρο κωλυόμενο ἀναπληρώνει ὁ ἀναπληρωτὴς του ἢ ἄλλο μέλος ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

γ) Ὁ Πρόεδρος ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴ τῆς διοικητικῆς πυραμίδας. Αὐτὸς διοικεῖ, παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν σύννομη, εὐρυθμὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τοῦ Ίδρύματος καὶ λαμβάνει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἀναθέτει εἰδικὰ καθήκοντα εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει, πλήρως αἰτιολογημένα, ἔμισθο προσωπικό. Ἀναθέτει καθήκοντα καὶ ἀπαλλήλασει τῶν καθηκόντων τοὺς ἐθελοντικῶς ἀπασχολουμένους εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἀσκεῖ τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο τοῦ προσωπικοῦ. Προσφυγὴ ἐναντίον τέτοιου εἴδους ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου, ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ Ὑπηρεσίας καὶ παντὸς τρίτου καὶ ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις ποῦ λαμβάνει τὸ Δ.Σ.

δ) Ὁ Ταμίας καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ Ίδρύματος καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ λογιστικὰ βιβλία ποῦ προβλέπονται. Διενεργεῖ ὅλες τὶς διαχειριστικὲς - ταμιακὲς πράξεις εἰσπράξεων, πληρωμῶν κ.λπ., παρακολουθεῖ τὰ τῆς διαχείρισεως τῆς παρουσίας τοῦ Ίδρύματος καὶ ἀποτυπώνει ὅλες τὶς σχετικὲς πράξεις στὰ ἐπίσημα βιβλία τοῦ Ίδρύματος, τὰ ὁποῖα τηρεῖ. Τὸ χρηματικὸ ποσὸ ποῦ πρέπει νὰ ἔχει ὁ Ταμίας στὰ χέρια του γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τρέχουσες ἀνάγκες καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

ε) Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὑπογραφή τους. Τηρεῖ πρωτόκολλο, ἐνημερώνει τὰ μητρώα τοῦ Ίδρύματος. Διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ίδρύματος. Ἡ θέση του εἶναι ἄμισθος.

στ) Μέλος τοῦ Δ.Σ. μὴ προσερχόμενο ἀνατιολόγητα ἐπὶ τρίμηνο στὶς συνεδριάσεις μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθεῖ. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ ἀνὰ τρίμηνο, ἕκτακτα δὲ μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου, καὶ βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ἐὰν παρίστανται τουλάχιστον τρία (3) μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία, ἐὰν ὑπάρχει ἰσοψηφία ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ παριστάμενου ἀναπληρωτῆ του. Στὶς

συνεδριάσεις, ἐφόσον ἀπαιτεῖται, καλεῖται ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰσηγείται θέματα τῆς ἀρμοδιότητός του, χωρὶς δικαίωμα ψήφου. Ἐπίσης, στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωροῦνται καὶ υπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη στὴν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση.

ἄρθρον 5

Α) Τὸ Δ.Σ. συσκέπτεται περὶ ὄλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸ Ἰδρυμα καὶ ἀποφασίζει:

α. Γιὰ τὴ διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴ διαχείριση τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων του.

β. Γιὰ τὴ σύνταξη καὶ ψήφιση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος ποὺ καταρτίζεται κάθε χρόνο καθὼς καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ αὐτό.

γ. Γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ προγράμματος λειτουργίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος ἀνάλογα μὲ τοὺς πόρους καὶ τὶς δυνατότητές του.

δ. Για τὴν πρόσληψη, τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα, τὶς ἀποδοχές, τὴν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία, τὶς μεταβολὴς καὶ ἀπολύσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, σὲ συνδυασμὸ μὲ ὅσα ὀρίζονται στὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀνάγεται στὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος γενικά.

στ. Γιὰ περιπτώσεις ποὺ δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ.

Β'. Πρακτικὰ Συνεδριάσεων Δ.Σ.

α. Στὴν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά ποὺ εἴτε γράφονται ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο ποὺ ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον ἀριθμημένο καὶ μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ., εἴτε καταρτίζονται μὲ τὴν βοήθεια μαγνητοφωνικῆς συσκευῆς.

β. Στὴν περίπτωση ποὺ χρησιμοποιεῖται μαγνητοφωνικὴ συσκευὴ δὲν τηρεῖται εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν, ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ τὰ φύλλα χαρτιοῦ ποὺ περιέχουν τὰ ἀπομαγνητοφωνημένα κείμενα. Στὸ τέλος κάθε ἔτους τὰ πρακτικά αὐτὰ βιβλιοδοτεῦνται μὲ εὐθύνη τοῦ Γραμματέα τοῦ Δ.Σ..

γ. Τὰ πρακτικά κάθε συνεδριάσεως ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση καὶ καταχωρί-

ζονται ἀπὸ τὸ Γραμματέα σὲ εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, υπογράφονται δὲ στὴ συνέχεια ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἦταν παρόντα στὴ συνεδρίαση.

δ. Οὐδεμία ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖται ἂν δὲν ἔχουν ἐπικυρωθεῖ τὰ πρακτικά τῆς συνεδριάσεως ποὺ πάρθηκε ἡ ἀπόφαση. Σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ποὺ ἡ ἐκτέλεση δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολὴ τὸ Δ.Σ. μὲ εἰδικὴ ἀπόφαση μπορεῖ νὰ θεωρεῖ ὡς ἐπικυρωμένα τὰ σχετικὰ πρακτικά γιὰ τὰ θέματα αὐτά, μὲ σκοπὸ τὴν ἄμεση ἐκτέλεση τῆς ἀπόφασης.

ε. Τὰ πρακτικά κάθε συνεδριάσεως παίρνουν ἰδιαιτέρου αὐξοντα ἀριθμὸ, κάθε δὲ χρόνο ἀρχίζει νέα ἀρίθμηση.

στ. Στὶς περιπτώσεις συνάψεως δανείου, συμβιβασμοῦ, καταργήσεως δίκης καὶ ἐγκρίσεως ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως ἀκινήτου περιουσίας οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν. Σὲ περίπτωσι μειοψηφίας καταχωροῦνται στὸ πρακτικὸ τῆς συνεδριάσεως οἱ γνώμες τῶν μελῶν ποὺ μειοψήφησαν καὶ ἡ ἐποπεύουσα ἀρχὴ ἀσκεῖ τὸ σχετικὸ ἔλεγχον νομιμότητος.

ζ. Πρακτικὸ ἐπίσης συντάσσεται ὅταν ἡ συνεδρίαση ματαιώνεται γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο.

η. Γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα θέματα λειτουργίας τοῦ Δ.Σ. ἰσχύουν οἱ διατάξεις περὶ λειτουργίας συλλογικῶν ὀργάνων.

ἄρθρον 6

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ οικονομικὸ ἔτος, ποὺ ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ τελειώνει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρον 7

Οἱ εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸν Ταμῖα μὲ διπλότυπες ἀποδείξεις. Οἱ πληρωμὲς ὑποχρεώσεων γίνονται ἀπὸ τὸν Ταμῖα μὲ χρηματικὰ ἐντάληματα, ποὺ υπογράφονται ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸν πρόεδρο ἢ τὸν ἀναπληρωτὴ του. Γιὰ τὴν ἀνάληψη χρημάτων ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Ἰδρύμα-

τος ἀπαιτεῖται συνυπογραφή τοῦ Ταμῖα καὶ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀναπληρωτῆ του. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ λογαριασμό σὲ ἀσφαλῆ Τράπεζα.

ἄρθρον 8

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ παρακάτω βιβλία:

α. Βιβλίου πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β. Βιβλίο πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ ὅλες οἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις του.

γ. Βιβλίο κινητῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (χρεόγραφα, εἰδικὲς ἀξίες κ.λπ.).

δ) Βιβλίο ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (κτηματολόγιο), τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι θεωρημένο σύμφωνα μὲ ὅσα προβλέπει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.

ε) Βιβλίο ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμοῦ.

στ) Βιβλίο Ταμείου.

ζ) Τὰ ἀναγκαῖα βιβλία γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας καὶ τὸ σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως βιβλίο παρακολουθήσεως τῶν μισθώσεων, βιβλίο περιθαληπομένων τροφίμων, βιβλίο ἀποθήκης ὑλικοῦ, βιβλίο ἐλέγχου συσσιτουμένων κ.λπ.

ἄρθρον 9

Τρόφιμοι

1. Στὸ Ἴδρυμα εἰσάγονται κατόπιν αἰτήσεως τούς ἠλικιωμένοι, ἐγκαταλειπομένοι, ἢ ἀπροστάτευτοι, καθὼς καὶ ἄτομα αὐτοεξυπηρετοῦμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, ἄρρενα ἢ θήλεια, ἀδιακρίτως ἠλικίας τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη φροντίδας καὶ συμπαράστασης, τὴν ὁποία ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς τὴν προσφέρουν συγγενικὰ τούς πρόσωπα, τῆς καταστάσεως τούς πιστοποιουμένης ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται.

2. Ἡ εἰσαγωγή τῶν τροφίμων γίνεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὕστερα ἀπὸ ἔγκριση τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ αἰτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δὲν γίνονται δεκτὰ ἄτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὴ, ψυχικὴ ἢ ἀνίατη νόσο, ἢ ὑπερήλικα κατὰ κοίτα ὅπως παραπληγικά, ἐντελῶς ἀνάπηρα, διότι περὶ αὐτῶν προβλέπει εἰδικὰ ἡ Νομοθεσία τῆς Κοινωνικῆς

Πρόνοιας, ποὺ ἀναθέτει τὴν φύλαξη καὶ θεραπεία τῶν ἀτόμων αὐτῶν σὲ Θεραπευτήρια τῆς Πολιτείας.

4. Δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς εἶναι:

α) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου γιὰ τὴν εἰσαγωγή του, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐνδιαφερόμενο ἢ σὲ περίπτωση ἀδυναμίας του, πιστοποιουμένης ἰατρικά, ἀπὸ τὸν πλησιέστερο συγγενή του ἢ σὲ περίπτωση μὴ ὑπάρξεως συγγενῶν ἀπὸ κοινωνικὴ λειτουργία τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ἐνὸς ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ αἰτοῦντος μὲ ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ Ν. 1599/1986, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικὸ ὑγείας ἀπὸ Δημόσιο Νοσοκομεῖο, ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μολυσματικὸ ἢ μεταδοτικὸ νόσημα.

δ) Πιστοποιητικὸ γεννήσεως ἢ ἐπικυρωμένη φωτοτυπία τῆς ταυτότητός του.

ε) Συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας τοῦ αἰτοῦντος.

στ) Σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ ἐνδιαφερομένου, στὸ ὁποῖο νὰ περιγράφεται ἡ οἰκογενειακὴ, του κατάσταση.

ζ) Πλήρες ἰατρικὸ ἱστορικὸ ἀπὸ τὸν προσωπικὸ –οἰκογενειακὸ ἰατρὸ τοῦ αἰτοῦντος, στὸ ὁποῖο νὰ περιέχονται πληροφορίες γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας του, τῶν φαρμάκων ποὺ λαμβάνει καὶ ὅποιες ἄλλες ἀπαραίτητες κατὰ τὴν κρίση του πληροφορίες.

η) Ὑπεύθυνη δήλωση ὅτι ἀποδέχεται τὴ συνεισφορά τῆς συντάξεώς του ἢ μέρος τῶν εἰσοδημάτων του στὸ Ἴδρυμα, στὴν περίπτωση ποὺ ὁ τρόφιμος ἔχει τὴ δυνατότητα αὐτῆ. Κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δ.Σ. μέρος τῆς συντάξεως τοῦ τροφίμου θὰ λαμβάνει καὶ ὁ ἴδιος.

θ) Ὅλα τὰ προαναφερθέντα ἐγγράφα φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸ φάκελλο τοῦ τροφίμου, μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμοποιοῦνται αὐστηρὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

Διαβίωση τροφίμων

α) Ὅλοι οἱ τρόφιμοι ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Παράπονα αὐτῶν ἐναντι τοῦ προσωπικοῦ ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπιλύει τὶς διαφορὰς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Πνευματικὸ πατέρα τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Ὑπεύθυνος

γιὰ σοβαρὰ προβλήματα ἀναφέρεται στὸ Δ.Σ. ἢ ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐπείγουσας περιπτώσεως στὸν Πρόεδρο. Στούς τροφίμους ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰσαγωγή οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν στὸ Ἴδρυμα ὡς καὶ ἡ ἐντὸς τῶν δωματίων παρασκευὴ φαγητοῦ. Ἔαδει ἀπουσίας ἐκ τοῦ Ἰδρύματος θὰ δίνεται ἐκ τοῦ Ὑπευθύνου καὶ θὰ καταγράφεται σὲ εἰδικὸ βιβλίον. Ὅλοι οἱ τρόφιμοι, εἴτε περιπατητικοὶ εἴτι κατάκοιτοι, πρέπει νὰ εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι καθ' ὅλην τὴν ἡμέρα μὲ τὴν βοήθεια τοῦ προσωπικοῦ.

β) Οἱ ὥρες φαγητοῦ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ οἱ ὥρες ἡσυχίας τῶν τροφίμων. Τὸ εἶδος τῆς τροφῆς προγραμματίζεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο καὶ τὸν διαιτολόγο γιὰ τὶς δίαιτες τῶν τροφίμων, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους καὶ κατόπιν σύμφωνης γνώμης τοῦ ἱατροῦ. Εἰδικὴ τροφὴ παρασκευάζεται γιὰ τοὺς ἀκολουθοῦντες εἰδικὴ δίαιτα.

γ) Κάθε τρόφιμος ὁ ὁποῖος παραβαίνει τὸν κανονισμό ἢ συμπεριφέρεται κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν καλὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρὸς τὴν ἡσυχία τῶν ὑπολοίπων τροφίμων, ἐπιπληττεται καὶ ἂν συνεχίζει, λαμβάνει γνώση τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἐξετάζει αὐτό.

ἄρθρον 11

Ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη

Κατὰ τὴν εἰσαγωγή τροφίμων στὸ Ἴδρυμα πρέπει νὰ γίνου διάφορες ἱατρικὲς ἐξετάσεις, μικροβιολογικὲς, καρδιολογικὲς καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασθεῖ. Ὁ κάθε τρόφιμος θὰ ἔχει φάκελο ποὺ θὰ λέγει λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἐξετάσεις καὶ τὰ φάρμακα καὶ γενικὰ ὅλες τὶς μεταβολῆς ποὺ θὰ γίνου μὲ ἐντολῆς τῶν ἱατρῶν.

Ἐὰν ἡ κατάσταση κάποιου τροφίμου εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ παραμονὴ του στὸ Ἴδρυμα δὲν ἐνδείκνυται καὶ πρέπει νὰ εἰσαχθεῖ σὲ Νοσοκομεῖο, πρέπει νὰ λάβου γνώση οἱ συγγενεῖς ποὺ θὰ ἀναλάβου τὴν φροντίδα στὸ Νοσοκομεῖο.

Σὲ περίπτωσι θανάτου τροφίμου καὶ ἐὰν δὲν ἔχει συγγενεῖς τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν ταφὴν θὰ γίνου μὲ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος. Σὲ ἄλλη περίπτωσι θὰ εἰδοποιουῖνται οἱ συγγενεῖς τοῦ τροφίμου γιὰ νὰ τὸν παραλάβου καὶ νὰ τακτοποιουῖν τὶς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ Ἴδρυμα.

ἄρθρον 12

Γενικὲς διατάξεις γιὰ τοὺς περιθαλπομένους

1. Οἱ περιθαλπομένοι στὸ Ἴδρυμα ὑποχρεουῖνται στὴν πιστὴ τήρησι τῶν ἐντολῶν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Λαμβάνου τὴν παρεχόμενὴ ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα τροφὴ σὶς καθορισμένες ὥρες καὶ τοὺς εἰδικοὺς χώρους.

3. Ἀπαγορεύεται στοὺς περιθαλπομένους νὰ εἰσέρχονται στὰ γραφεῖα, μαγειρεῖα, ἀποθήκες καὶ λοιπὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκτελοῦν ὁποιαδήποτε ἐργασία ἐκτὸς ἐὰν αὐτὴ ἀποβλέπει στὴν φυσιοθεραπεία καὶ κινησιοθεραπεία αὐτῶν.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ φέρου χρήματα, τιμητὴ ἢ ἄλλα πράγματα ἀξίας τὰ ὁποῖα ὑποχρεουῖνται νὰ παραδίδου στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος πρὸς φύλαξι.

6. Ἀπαγορεύεται ὁ δανεισμός χρημάτων μεταξὺ τῶν τροφίμων.

7. Εἰδικὲς τροφὲς παρασκευάζονται γιὰ τοὺς τρόφιμους μόνον κατόπιν συστάσεως τοῦ ἱατροῦ.

8. Γιὰ κάθε παράπονον θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος.

9. Ἐγγραφα παράπονα ποὺ ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Δ.Σ. ἐξετάζονται μετὰ ἀπὸ εἰσήγησι τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος.

10. Οἱ περιθαλπομένοι μποροῦν νὰ ἐξέρχονται γιὰ ὀλιγόωρη παραμονὴ ἐκτὸς Ἰδρύματος ἢ καὶ γιὰ διανυκτέρευσι μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε μὲ συνοδεία συγγενῶν καὶ εὐθύνῃ δικὴ τους.

11. Ἔαδει παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν περιθαλπομένου δίδεται μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ πάντοτε κατόπιν γραπτῆς αἰτήσεως συγγενοῦς ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτὸς τοῦ Ἰδρύματος περιποίηση καὶ φροντίδα τοῦ περιθαλπομένου.

12. Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τοὺς περιθαλπομένους παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος καὶ παραδίδεται στοὺς παραλήπτες.

13. Συγχρόνως ἡ ἀλληλογραφία τῶν περιθαλπομένων πρὸς τοὺς οἰκείους γίνεται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἀποστολὴ της.

14. Ὅποιοι δὲν συμμορφώνεται μὲ τοὺς παραπάνω κανόνες, μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀπομακρύνεται τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

Δυνατότητα σὲ κλίνες – Προσωπικὸ

1. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δυνατότητα 50 κλινῶν.
2. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ τακτικὸ καὶ ἐθελοντικὸ. Διὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος προβλέπονται οἱ κάτωθι θέσεις σὲ διοικητικὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, ὡς ἑξῆς:

- α. Μία (1) θέση Ὑπευθύνου.
- β. Μία (1) θέση Οἰκονομικοῦ Διαχειριστοῦ.
- γ. Μία (1) θέση Μαγείρου.
- δ. Ἐξι (6) θέσεις βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ οἱ εἰδικότητες τοῦ προσωπικοῦ μεταβάλλονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες.

ἄρθρον 14

Συμβάσεις μὴ ὀργανικῶν θέσεων

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μπορεῖ νὰ συνάπτει κατὰ περιόδους συμβάσεις μὲ ἰατροὺς ἢ χειριστὴ - ἐμφανιστὴ ἀκτινολογικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἀναγκῶν ὅπως ἀκτινολογικὲς, ὀρθοπεδικές, χειρουργικὲς καὶ ἄλλων εἰδῶν ἐξετάσεις.

ἄρθρον 15

Προϋποθέσεις γιὰ τὸν διορισμὸ τῶν ὑπαλλήλων

Τὰ κριτήρια ἐπιλογῆς ἀτόμων γιὰ τὴν πρόσληψή τους στὸ Ἰδρυμα βασίζονται στὶς παρακάτω ἀρχές:

α) Γιὰ κάθε εἰδικότητα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται στὸ Ἰδρυμα ἡ νόμιμη ἀπόδειξη κατάρτισεως σὲ κρατικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἢ σὲ ἰδιωτικά.

β) Γιὰ τὸ βοηθητικὸ προσωπικὸ ὑποχρεοῦνται νὰ εἶναι ἀπόφοιτοι Λυκείου καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μὴ ἀνεύρεση τοιοῦτων ποὺ δύνανται τότε νὰ εἶναι καὶ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου.

γ) Ἡ πρόσληψη θὰ γίνεταί βάσει προσόντων ἥθους καὶ κοινωνικῶν κριτηρίων ὅπως ἡ οἰκογενειακὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση.

δ) Λαμβάνεται ὑπόψη ἡ προϋπηρεσία σὲ ἀνάλογες μὲ τὴ θέση ποὺ ζητεῖται προηγούμενες ἐργασίες ἢ καὶ σὲ ἄλλες καθὼς καὶ ἡ προσκόμιση ἀπαραιτήτως πιστοποιητικοῦ ὑγείας.

ἄρθρον 16

Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ καλύψει ἔξοδα συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ Δ.Σ. σὲ συνέδρια καὶ σεμινάρια γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση, ἐκπαίδευση καὶ κατάρτισή του σὲ θέματα ἀντίστοιχα τῆς εἰδικότητός του.

ἄρθρον 17

Ἐκτέλεση θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν τροφίμων

Καθῆκον τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς καὶ ἡ συμμετοχὴ στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῶν τροφίμων στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰδρύματος μὲ σκοπὸ τὴν τόνωση τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν ἀξιῶν αὐτῆς.

Γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ λειτουργικοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἡλατρευτικῶν ἀναγκῶν τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος, θὰ ὀρίζεται ἱερέας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Φθιώτιδος.

ἄρθρον 18

Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος

Τὰ καθήκοντα καὶ οἱ ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος προΐσταται τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτό, ἐλέγχει καὶ κατευθύνει ὅλο τὸ προσωπικὸ γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων του καὶ ἐνεργεῖ πάντοτε σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῶν προϋποθέτων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. κάθε θέμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μὲ εἰσήγηση τοῦ Ὑπευθύνου στὸ Δ.Σ. ὀρίζονται Τριμελεῖς ἐπιτροπὲς ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν παραλαβὴ ὑλικοῦ, γιὰ τὶς λειτουργικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος (ἀναλώσιμο ἢ ὄχι ὑλικό).

4. Εὐθύνεται γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν διαταγῶν καὶ ἐγκυκλίων τῶν προϊσταμένων τοῦ Ἰδρύματος.

5. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. τὴν κίνηση πειθαρχικῆς διαδικασίας σὲ βάρος ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος γιὰ παραπτώματά τους καὶ ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἔχει ἐξαντλήσει δύο φορές προσπάθειες σωφρονισμοῦ τῶν σχετικῶν ὑπαλλήλων.

6. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῶν καταλογισμῶν σὲ βάρος ὁποιουδήποτε ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τὶς ἀξίες ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὑλικῶν.

7. Λαμβάνει γνώση ὅλης τῆς εἰσερχομένης ἀλληλογραφίας ποὺ ἀφορᾷ τὸ Ἴδρυμα, τὴν ὁποία μονογραφεῖ, χαρακτηρίζει καὶ θέτει ὑπόψη τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

8. Ὑπογράφει ὅλη τὴν ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἔχει ἀρμοδιότητα ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

9. Γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἐργασιῶν ἐπισκευῆς ἢ συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, λαμβάνει προσφορὰς καὶ ἐγκρίνει τὸ Δ.Σ. τὸ εἶδος ἐργασίας, καθὼς καὶ τὴν ἀπαιτούμενη δαπάνη.

10. Φροντίζει γιὰ τὴν πιστὴ τήρηση τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου. Ἐπίσης φροντίζει γιὰ τὴν προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν καὶ τροφίμων, γιὰ τὴν παρασκευὴ καὶ διανομὴ τῶν φαγητῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὸ πλῆσιμο τοῦ ἱματισμοῦ. Σὲ περίπτωσι ἐκτάκτου ἀνάγκης, δίνει μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη του, τὴν ἐνδυσκνειόμενη λύση, ρητὴ δὲ ὑποχρέωση ἔχει, νὰ ἐνημερώνει, τὸ ταχύτατο δυνατὸ, τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος.

12. Ἴχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση καὶ λαμβάνει κατὰ τὴν κρίση του τὰ ἐνδεικνυόμενα ἔκτακτα μέτρα γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

13. Τὸν Ὑπεύθυνο ὅταν ἀπουσιάζει, ἀναπληρώνει ὑπάλληλος τοῦ Διοικητικοῦ ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

14. Τηρεῖ τὸ ἐμπιστευτικὸ πρωτόκολλο καὶ φυλάσσει τὸ ἐμπιστευτικὸ ἀρχεῖο.

ἄρθρον 19

Καθήκοντα Μαγείρου

1. Ὁ Μάγειρας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κανονικὴ παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τῶν περιθαλπομένων βάσει προγράμματος φαγητοῦ καὶ τοῦ διαιτολόγου ποὺ

καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως κάθε ἄλλη χρῆσις τῶν ὑλικῶν, ποὺ χορηγοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴ συσσιτίου, ἐκτὸς ἐκτάκτων περιπτώσεων ὅπου ὁ ἱατρός καὶ ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος καθορίζουν ἄλλο μὲ εἰσήγησίν τους.

2. Παραλαμβάνει, φυλάσσει, διατηρεῖ καὶ συντηρεῖ καλῶς τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ συσσιτίου τρόφιμα ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καλὴ καὶ ὑγιεινὴ παρασκευὴ τῶν φαγητῶν.

3. Ἐπιμελεῖται τῆς καθαριότητος τοῦ μαγειρείου, τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ τῶν εἰδῶν ἐστίασεως τῶν τροφίμων.

4. Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ σωστὴ λειτουργία ὄλων τῶν συσκευῶν τοῦ μαγειρείου καὶ ὀφείλει νὰ ἐνημερώνει τὸν Ὑπεύθυνο γιὰ κάθε τεχνικὴ βλάβη αὐτῶν.

ἄρθρον 20

Καθήκοντα βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

1. Παραλαμβάνουν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖο τὸ πρὸς διανομὴ συσσίτιο καὶ σερβίρουν αὐτὸ στοὺς περιθαλπομένους εἴτε στὴν τραπεζαρία εἴτε στοὺς θαλάμους.

2. Ἐτοιμάζουν τὴν τραπεζαρία γιὰ τὸ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

3. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ ὅλα τὰ εἶδη ἐστίασεως, μαχαίροπῆρουνα, πιάτα, ποτήρια, κ.λπ. ἐκτὸς τῶν εἰδῶν παρασκευῆς συσσιτίου ἀκόμα καὶ σὲ περιπτώσεις ἀδικαιολόγητης φθορᾶς αὐτῶν.

4. Συνεργάζονται μὲ τὸ μάγειρα γιὰ τὴν ἔγκαιρη παρασκευὴ καὶ σερβίρισμα τοῦ συσσιτίου.

5. Εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρεπὴ ἐμφάνιση τῶν χώρων παρασκευῆς συσσιτίου καὶ τῶν χρησιμοποιημένων ὑλικῶν τούτου.

6. Ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζονται μὲ ὑπομονὴ καὶ στοργὴ γιὰ τὴ σίτιση τῶν τροφίμων ποὺ δὲν μποροῦν νὰ αὐτοεξηπηρετηθοῦν, σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὰς τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ Ὑπευθύνου.

7. Ἐπιμελοῦνται τῆς καθαριότητος ὄλων τῶν χώρων τοῦ κέντρου, τῶν θαλάμων, διαδρόμων, καθιστικῶν, τραπεζαριῶν, χώρων ἐργασιοθεραπείας, κλιμάκων, φυσιοθεραπείας μπάνιων, πλυντηρίων, στεγνωτήριων, γραφείων, ἐξωτερικῶν χώρων καὶ λοιπῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

8. Φροντίζουν γιὰ τὴν καλὴ πλύση, τὸ στῆγνωμα καὶ τὸ σιδέρωμα τῶν διαφόρων εἰδῶν ρουχισμοῦ τῶν περιθαλπομένων καὶ τῶν στολῶν τοῦ προσωπικοῦ.

9. Μετὰ τὴν πλύση, στέγνωμα καὶ σιδέρωμα τοποθετοῦν τὸν ἔτοιμο ἱματισμὸς στὶς ἱματιοθήκες.

ἄρθρον 21
Στολὴ προσωπικοῦ

Ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ ἰδρύματος ὑποχρεοῦται στὶς ὥρες ἐργασίας νὰ φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος καθορισμένη στολή.

ἄρθρον 22
Προμήθειες

1. Κάθε μίσθωση ἐκτέλεσης ἔργου καὶ γενικὰ κάθε δαπάνη ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

2. Οἱ μικροπρομήθειες καὶ ἐπείγουσες προμήθειες γίνονται πάντοτε μὲ ἐγγραφή ἐντολῆ τοῦ Ὑπευθύνου. Ἡ κάθε εἶδους προμήθεια ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ γίνεται πάντοτε μὲ ἐγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως ὑλικοῦ καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο.

3. Οἱ προμήθειες φαρμάκων καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ γίνονται μὲ ἐγγραφο δεητῖο παραγγελίας ποὺ ἐκδίδεται καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ ἰατρό.

ἄρθρον 23
Παραλαβὴ καὶ εἰσαγωγή

1. Κάθε εἶδος ἀναλωσίμου καὶ μὴ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖο περιήλθε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο στὸ ἴδρυμα παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο διαχειρίσεως ὑλικοῦ.

2. Τὰ παραπάνω εἶδη εἰσάγονται στὴν γενικὴ ἀποθήκη μὲ τριπλότυπο δεητῖο εἰσαγωγῆς ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ ὅπου ἀναγράφεται ἀκριβῶς ἡ ποσότητα καὶ τὸ εἶδος. Τὰ τριπλότυπα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ καὶ τὸν προμηθευτὴ καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ ἰδρύματος.

3. Γιὰ τὰ φάρμακα καὶ ὑγειονομικὸ ὑλικὸ ἀκολουθεῖται ἡ παραπάνω διαδικασία καὶ ὑπογράφονται τὰ δεητῖα ἀπὸ ἰατρό καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ ἰδρύματος.

4. Τὰ ἀντίτυπα τοῦ τριπλότυπου παραδίδονται ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ στὸν λογιστὴ γιὰ ἀντίστοιχη χρηματικὴ πίστωση καὶ γιὰ δικαιολόγηση τοῦ ἐντάλματος ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ γιὰ πληρωμὴ.

ἄρθρον 24
Γενικὲς διατάξεις

1. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἢ ἐξαγωγή ἀπὸ τὸ ἴδρυμα κάθε εἶδους ὑλικοῦ ποὺ ἀνήκει στὸ ἴδρυμα.

2. Ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ προσωπικοῦ ἢ λήψη φιλοδωρημάτων ἢ δώρων ἀπὸ τοὺς τροφίμους ἢ συγγενεῖς αὐτῶν.

3. Ὅλο τὸ προσωπικὸ πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μὲ εὐγένεια καὶ κατανόηση πρὸς τοὺς τροφίμους καὶ νὰ παρέχει σ' αὐτοὺς τὶς ὑπηρεσίες τοῦ πρόθυμα καὶ ἀλόγιστα.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ χορηγοῦνται ἄλλα φάρμακα ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ ὄρισε ὁ ἰατρός καὶ προπάντων ναρκωτικὰ καὶ νευρολογικά.

5. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκφέρονται κρίσεις στὶς ὁδηγίες γιὰ θεραπεία ποὺ ἔδωσε ὁ ἰατρός στοὺς οἰκείους τῶν τροφίμων.

6. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα ὡς καὶ κάθε χρηματικὸ ποσὸ ποὺ θὰ βρεθεῖ στοὺς ἀποθησκόντες στὸ ἴδρυμα τροφίμους παραλαμβάνονται καὶ δίδονται στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ ἰδρύματος γιὰ φύλαξη, ὁ ὁποῖος τὰ ἀποδίδει στὴ συνέχεια στοὺς συγγενεῖς τῶν τροφίμων.

7. Ὅλο τὸ προσωπικὸ ὀφείλει νὰ προσέρχεται καὶ νὰ ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία στὴν ὀρισμένη ὥρα. Ἀδικαιολόγητη ἀπουσία, βραδεῖα προσέλευση ἢ πρόωρη ἀποχώρηση, χωρὶς πρῶτα νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ἐνημέρωση στὸν Ὑπεύθυνο τοῦ ἰδρύματος, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸ παράπτωμα καὶ ἐπισύρει ποινὴ.

8. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. δύναται γιὰ ὑπηρεσιακὲς ἀνάγκες νὰ ἀνατίθενται στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἰδρύματος πέραν τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ ἄλλα καθήκοντα.

9. Τὸ Δ.Σ. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ ἰδρύματος, δύναται ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο νὰ προσλαμβάνει κηπουρὸ γιὰ ἐκτέλεση ἐργασιῶν στοὺς ἐξωτερικοὺς χώρους καὶ κουρέα μὲ ἀπευθείας συμφωνία γιὰ τὴν ἀμοιβή.

ἄρθρον 25

Τὸ ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, ποὺ φέρει στὴν περιφέρειά τὴν ἐπιγραφή ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ στὸ κέντρο τὴ μορφὴ τοῦ αγίου Μεγαλο-

μάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος καὶ γύρωθεν
τὶς ἡέξεις ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ.

τουργία του. Σὲ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος
ἢ περιουσία του ἀνήκει στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 26

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενο ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ
παρόντος κανονισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ
Δ.Σ.

ἄρθρον 27

α) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση
τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ
οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπα-
ραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

β) Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται μὲ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ., κατό-
πιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπλη-
ρῶνει τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀνέφικτη ἢ λει-

ἄρθρον 28

Ὁ Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν
Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Ἐπίσημο Δελτίο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 29

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκα-
λεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτι-
δος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 8 Ἰουνίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

Ἀρ. Πρωτ. 1050

Ἐν Μοίραις, τῆ 16ῃ Ἰουνίου 2006

Ἀρ. Διεκπ. 573

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,

2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,

3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 923/504/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 25/8-6-2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν: Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἐνορίας Ἀγ. Τίτου Τυμπακίου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἐν Μοίραις, τῆ 13ῃ Ἰουνίου 2006

**† Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ**

**ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

(Ἀπόφασις 26/8.6.2006)

Ἰδρυση καὶ λειτουργία «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἐνορίας Ἀγίου Τίτου Τυμπακίου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

**Ἰδρυσις καὶ λειτουργία
«Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ
Κέντρου Ἐνορίας Ἀγ.
Τίτου Τυμπακίου» τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.**

Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν συνεδρίασίν του στὶς 8-6-2006, ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρ.Ωτ. 900/489/Φ1/24-5-2006 ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου περὶ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἑνορίας Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΟΥ ΤΙΤΟΥ ΤΥΜΠΑΚΙΟΥ»

ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Συνιστᾶται κοινωφελὲς Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

Τὸ Κέντρο θὰ φέρει τὴν ἐπωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο, Ἑνορίας Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου» καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι, ἡ αἰθουσα πολιτῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου.

Τὸ Κέντρο θὰ ἔχει κυκλικὴ σφραγίδα, μὲ δυὸ ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία στὸ κέντρο θὰ φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Τίτου, στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον τὶς λέξεις «Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο Ἑνορίας Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου» καὶ στὸν ἐσωτερικὸ «Ἱερὰ Μητρόπολις Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι νὰ συμβάλῃ στὸ ἀρτιότερο Πολιτιστικὸ, Ποιμαντικὸ, Κατηχητικὸ, Κοινωνικὸ καὶ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας μέ: α) Τὴ μελέτη καὶ σπουδὴ τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης β) Τὴ συμπάρασταση στὶς βαθύτερες ἀνάγκες τῆς πνευματικῆς ἀναζήτησης καὶ καλλιέργειας τῶν νέων γ) Τὴ σωστὴ

ἀξιοποίηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν νέων τῆς Ἑνορίας.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

1) Ἡ λειτουργία Νεανικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, οἰκοδομὴ καὶ τὴ δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ ψυχαγωγία τῶν νέων.

2) Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς Ἑνορίας ποῦ ἐμφορεῖται ἀπὸ ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ Ὁρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα.

3) Ἡ συγκέντρωση, ταξινόμηση, συντήρηση καὶ ἀξιοποίηση βιβλιογραφικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὑλικοῦ μὲ τὴν ὀργάνωση Μουσείου.

4) Ἡ διοργάνωση ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων κοινωνικοῦ, οἰκογενειακοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ σεμιναρίων.

5) Ἡ δημιουργία παραδοσιακῶν τμημάτων γιὰ τὴ διάσωση, διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης.

6) Ἡ ὀργάνωση δανειστικῆς βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικῆς, ἀγιογραφίας, ξυλογηλυπτικῆς καὶ ἐργαστηρίων.

7) Ἡ ἴδρυση καὶ λειτουργία Τράπεζας Αἵματος.

8) Ἡ ὀργάνωση ἐκδρομῶν, ξεναγήσεων καὶ ἐπισκέψεων.

9) Ἡ παροχὴ συσσιτίου σὲ ἄτομα ποῦ ἔχουν ἀνάγκη, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ προέλευση.

10) Ἐνεργώντας τὶς ἐπιβαλλόμενες συνεργασίες μὲ ἄλλα πνευματικὰ κέντρα γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἔργου τῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ ἰδεῶν γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς πνευματικῆς ποιότητας τῶν μελῶν. Ὅποιοσδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος σκοπὸς τοῦ Κέντρου μὲ κίνητρο τὴν συνεργασία μὲ ἄλλους συλλόγους ἢ φορεῖς ποῦ ἄπτονται πολιτικῶν, συντεχνιακῶν ἢ αἰρετικῶν σκοπῶν ἀπαγορεύεται.

ἄρθρον 4

Διοίκηση

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καὶ ὄργανα αὐτοῦ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Διοικείται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Τίτου Τυμπακίου.

β) Ἕνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἄλλο μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἀπὸ τρεῖς ἐνοριῆτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν πνευματικὴ τους κατάρτιση, ὠριμότητα καὶ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται γιὰ 3χρονια ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδριάση του, ἐκλέγοντας τὸν ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα-Ταμία. Ἡ προσφορά τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθη. Μέλη τοῦ Δ. Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους ἢ δημιουργοῦν προβλήματα, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται μὲ Ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

ἄρθρον 5 Ἄρμοδιότητες

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴ λειτουργία καὶ τὴν συντήρηση τοῦ Κέντρου μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Συνεργάζεται μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει τὴ σύσταση Τομέων ἢ Τμημάτων Διακονίας, νὰ καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητές των καὶ νὰ ὀρίζει ὑπευθύνους ἐκτιμώντας τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορά των πρὸς τὴν Ἐνορία.

Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὴν καλὴ καὶ σωστὴ λειτουργία του.

Συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τοῦ Κέντρου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ στὴ συνέχεια δημοσιεύει αὐτὸν στὰ τοπικὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Συνέρχεται τακτικὰ μία φορὰ τὸ μῆνα καὶ ἐκτάκτως μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου του, ὡσάκις

παρίσταται ἀνάγκη. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ μὲ ἐντολὴ του ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Τὸ Δ. Σ. μπορεῖ νὰ τὸ καλέσει, σὲ ἑκτακτὴ περίπτωσι, σὲ συνεδρίαση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ νὰ προεδρεύσει αὐτοῦ.

ἄρθρον 6 Καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Κέντρο ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, Δημόσιας ἢ Δημοτικῆς καὶ σὲ ὅποι-αδήποτε Ἐκκλησιαστικὴ, Δικαστικὴ, Διοικητικὴ, Οἰκονομικὴ, Φορολογικὴ σὲ κάθε Ὄργανισμὸ καὶ σὲ περίπτωσι κωλύματος αὐτοῦ, τὸ Κέντρο ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἄρμοδιῶς ἐξουσιοδοτημένος μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας. Ὁ Πρόεδρος ἐπίσης, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κέντρου, ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γραμματέα - Ταμία, τὰ ὅποια θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο ὅταν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται.

Ὁ Γραμματέας-Ταμίας τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου, διακινεῖ τὴν ἀλληλογραφία, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τηρεῖ τὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταχωρεῖ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, καταθέτει καὶ ἀναλαμβάνει χρήματα ἀπὸ τράπεζες μετὰ ἀπὸ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικὸ ποὺ τὸν ἀφορᾷ.

ἄρθρον 7 Βιβλία

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Κέντρου εἶναι ἐνιαία καὶ ἀφορᾷ σὲ ὅλα τὰ τμήματά του. Διατηρεῖ βιβλίον πρακτικῶν, βιβλίον ἐσόδων-ἐξόδων, βιβλίον πρωτοκόλλου, διπλότυπα ἀποδείξεων, γραμμάτια εἰσπράξεων, ἐντάλματα πληρωμῶν καθὼς καὶ σχετικοὺς φακέλους ἀρχείων. Τὰ βιβλία αὐτὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν

Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο διαχείρισης τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸν Ἱ. Ἐνοριακὸ Ναὸ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

β) Ἀπὸ κάθε φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρεές, κληρονομιᾶς ἢ κληροδοτήματα.

γ) Ἀπὸ πάσης φύσεως ἔσοδα, διοργάνωση ἐκδηλώσεων, παραστάσεων, οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις διαφόρων φορέων καὶ συλλόγων, δωρεῶν, ἐράνων καὶ ἡλαιοφόρους ἀγορές.

δ) Ἀπὸ Κρατικὲς ἢ Εὐρωπαϊκὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση, εἰσφορὰ ἢ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση.

ἄρθρον 9

Διάθεση πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Κέντρου διατίθενται:

α) Γιὰ τὶς ἀνάγκες συντήρησης καὶ λειτουργίας τοῦ Κέντρου καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ του.

β) Γιὰ τὴν ἀγορὰ βιβλίων, διοργάνωση συνεδρίων, ἑορτῶν, ἐκδηλώσεων καὶ συσσιτίων ἀπόρων.

γ) Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τῆς καθαρίστριας ἢ ἄλλου ἔμμοσθου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Διάλυση

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν

ἐκπληρῶνει τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του. Κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητὸ του στοιχεῖο ἀκόμα καὶ οἰκονομικὸ μεταβιβάζεται χωρὶς καμία ἄλλη ἐνέργεια στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Τίτου Τυμπακίου στὸν ὁποῖο καὶ ἀνήκει ἄμεσα κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 11

Ἐναρξη λειτουργίας - τροποποίηση κανονισμοῦ

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς ἰσχύει ἀπὸ τότε ποὺ θὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε τροποποίησή του μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης ἢ μὲ πρόταση τοῦ Δ. Σ. τοῦ Κέντρου καὶ μετὰ ἀπὸ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀκροτελεύτιο ἄρθρον

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, προκαλεῖται ὅμως δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Τίτου Τυμπακίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Μοῖρες 13.6.2006

Γιὰ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

Ἄρ. Πρωτ. 1030

Ἐν Μοίραις, τῆ 16ῃ Ἰουνίου 2006

Ἄρ. Διεκπ. 558

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

**Ἰδρυσις καὶ λειτουργία
«Πολιτιστικοῦ - Πνευματι-
κοῦ Κέντρου Ἁγ Γεωργίου
καὶ Ἁγ. Κυριακῆς Ἐνο-
ριῶν Ἰανω Ζαροῦ» τῆς Ἱε-
ραῆς Μητροπόλεως Γορτύ-
νης καὶ Ἀρκαδίας.**

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,

2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,

3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 923/504/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 25/8-6-2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀποφασίζομεν

Ἰδρυση καὶ λειτουργία «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Κυριακῆς Ἐνοριῶν Ἰανω Ζαροῦ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἐν Μοίραις τῆ 13ῃ Ἰουνίου 2006

**† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ**

**ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

(Ἀπόφασις 27/8.6.2006)

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν συνεδρίασίν του στίς 8-6-2006, ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 956/525/Φ1/31-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου περὶ τὴν ἰδρυση καὶ λει-

τουργία «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Κυριακῆς, Ἐνοριῶν ᾿Ανω Ζαροῦ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους Νόμους καὶ διατάξεις:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΝΟΡΙΩΝ ΑΝΩ ΖΑΡΟΥ»

ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Συνιστάται κοινωφελῆς Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο τῶν Ἐνοριῶν Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Κυριακῆς ᾿Ανω Ζαροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

Τὸ Κέντρο θὰ φέρει τὴν ἐπωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο, Ἁγίου Γεωργίου καὶ Ἁγ. Κυριακῆς, Ἐνοριῶν ᾿Ανω Ζαροῦ» καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι, ἡ αἴθουσα πολλήπληθων δραστηριοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου ᾿Ανω Ζαροῦ.

Τὸ Κέντρο θὰ ἔχει κυκλικὴ σφραγίδα, μὲ δυὸ ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία στὸ κέντρο θὰ φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον τὶς λέξεις «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο Ἁγίου Γεωργίου καὶ Ἁγ. Κυριακῆς, Ἐνοριῶν ᾿Ανω Ζαροῦ» καὶ στὸν ἐσωτερικὸ «Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι νὰ συμβάλει στὸ ἀρτιότερο Πολιτιστικό, Ποιμαντικό, Κατηχητικό, Κοινωνικὸ καὶ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῶν Ἐνοριῶν τοῦ ᾿Ανω Ζαροῦ μέ: α) Τὴ μελέτη καὶ σπουδὴ τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης β) Τὴ συμπαράσταση στὶς βαθύτερες ἀνάγκες τῆς πνευματικῆς ἀναζήτησης καὶ καλλιέργειας τῶν νέων γ) Τὴ σωστὴ ἀξιοποίηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν νέων τῆς Ἐνορίας.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

1) Ἡ λειτουργία Νεανικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, οἰκοδομὴ καὶ τὴ δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ ψυχαγωγία τῶν νέων.

2) Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς Ἐνορίας ποὺ ἐμφορεῖται ἀπὸ ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ Ὁρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα.

3) Ἡ συγκέντρωση, ταξινόμηση, συντήρηση καὶ ἀξιοποίηση βιβλιογραφικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὑλικοῦ μὲ τὴν ὀργάνωση Μουσείου.

4) Ἡ διοργάνωση ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων κοινωνικοῦ, οἰκογενειακοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ σεμιναρίων.

5) Ἡ δημιουργία παραδοσιακῶν τμημάτων γιὰ τὴ διάσωση, διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης.

6) Ἡ ὀργάνωση δανειστικῆς βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικῆς καὶ ἐργαστηρίων.

7) Ἡ ἴδρυση καὶ λειτουργία Τράπεζας Αἵματος.

8) Ἡ ὀργάνωση ἐκδρομῶν, ξεναγήσεων καὶ ἐπισκέψεων.

9) Ἡ παροχὴ συσσιτίου σὲ ἄτομα ποὺ ἔχουν ἀνάγκη, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ προέλευση.

10) Ἐνεργώντας τὶς ἐπιβαλλόμενες συνεργασίες μὲ ἄλλα πνευματικὰ κέντρα γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἔργου τῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ ἰδεῶν γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς πνευματικῆς ποιότητας τῶν μελῶν. Ὅποιοσδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος σκοπὸς τοῦ Κέντρου μὲ κίνητρο τὴν συνεργασία μὲ ἄλλους συλλόγους ἢ φορεῖς ποὺ ἄπτονται πολιτικῶν, συντεχνιακῶν ἢ αἰρετικῶν σκοπῶν ἀπαγορεύεται.

ἄρθρον 4

Διοίκηση

Τὸ Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο καὶ ὄργανα αὐτοῦ τελεοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου ᾿Ανω Ζαροῦ, ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν

Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Κυριακῆς Ἐνω Ζαροῦ.

β) Ἐνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Γεωργίου Ἐνω Ζαροῦ, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἄλλο μέλος τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Κυριακῆς Ἐνω Ζαροῦ.

γ) Ἀπὸ τρεῖς ἐνορίτες τῶν Ἐνοριῶν Ἐνω Ζαροῦ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν πνευματική τους κατάρτιση, ὠριμότητα καὶ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου διορίζονται γιὰ 3 χρόνια ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του, ἐκλέγοντας τὸν ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα - Ταμία. Ἡ προσφορά τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθη. Μέλη τοῦ Δ. Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους ἢ δημιουργοῦν προβλήματα, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται μὲ Ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴ λειτουργία καὶ τὴν συντήρηση τοῦ Κέντρου μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Συνεργάζεται μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἐνοριῶν Ἐνω Ζαροῦ καὶ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει τὴ σύσταση Τομέων ἢ Τμημάτων Διακονίας, νὰ καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητές των καὶ νὰ ὀρίζει ὑπευθύνους ἐκτιμώντας τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορά των πρὸς τὴν Ἐκκλησία.

Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὴν καλὴ καὶ σωστὴ λειτουργία του.

Συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τοῦ Κέντρου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ στὴ συνέχεια δημοσιεύει αὐτὸν στὰ τοπικὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Συνέρχεται τακτικὰ μία φορὰ τὸ μῆνα καὶ ἐκτάκτως μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου του, ὡσάκισ

παρίσταται ἀνάγκη. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ μὲ ἐντολή του ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Τὸ Δ. Σ. μπορεῖ νὰ τὸ καλέσει, σὲ ἔκτακτη περίπτωσι, σὲ συνεδρίαση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ νὰ προεδρεύσει αὐτοῦ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Κέντρο ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, Δημόσιας ἢ Δημοτικῆς καὶ σὲ ὅποι-αδήποτε Ἐκκλησιαστικὴ, Δικαστικὴ, Διοικητικὴ, Οἰκονομικὴ, Φορολογικὴ σὲ κάθε Ὄργανισμὸ καὶ σὲ περίπτωση κωλῆλύματος αὐτοῦ, τὸ Κέντρο ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας. Ὁ Πρόεδρος ἐπίσης, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κέντρου, ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γραμματέα - Ταμία, τὰ ὅποια θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο ὅταν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται.

Ὁ Γραμματέας - Ταμίας τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου, διακινεῖ τὴν ἀλληλογραφία, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τηρεῖ τὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταχωρεῖ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, καταθέτει καὶ ἀναλαμβάνει χρήματα ἀπὸ τράπεζες μετὰ ἀπὸ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικὸ ποὺ τὸν ἀφορᾷ.

ἄρθρον 7

Βιβλία

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Κέντρου εἶναι ἐνιαία καὶ ἀφορᾷ σὲ ὅλα τὰ τμήματά του. Διατηρεῖ βιβλίον πρακτικῶν, βιβλίον ἐσόδων-ἐξόδων, βιβλίον πρωτοκόλλου, διπλότυπα ἀποδείξεων, γραμμάτια εἰσπράξεων, ἐντάλματα πληρωμῶν καθὼς καὶ σχετικὸς φακέλους ἀρχείων. Τὰ βιβλία αὐτὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, ἢ ὅποια ἀσκεῖ τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο διαχείρισης τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸν Ἱ. Ἐνοριακὸ Ναὸ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

β) Ἀπὸ κάθε φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρεές, κληρονομιᾶς ἢ κληροδοτήματα.

γ) Ἀπὸ πάσης φύσεως ἔσοδα, διοργάνωση ἐκδηλώσεων, παραστάσεων, οικονομικὲς ἐνισχύσεις διαφόρων φορέων καὶ συλλόγων, δωρεῶν, ἐράνων καὶ ἡλαιοφόρους ἀγορές.

δ) Ἀπὸ Κρατικὲς ἢ Εὐρωπαϊκὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση, εἰσφορὰ ἢ οικονομικὴ ἐνίσχυση.

ἄρθρον 9

Διάθεση πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Κέντρου διατίθενται:

α) Γιὰ τὶς ἀνάγκες συντήρησης καὶ λειτουργίας τοῦ Κέντρου καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ του.

β) Γιὰ τὴν ἀγορὰ βιβλίων, διοργάνωση συνεδρίων, ἐορτῶν, ἐκδηλώσεων καὶ συσσιτίων ἀπόρων.

γ) Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τῆς καθαρίστριας ἢ ἄλλου ἔμμισθου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Διάλυση

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶναι τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του. Κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητό του στοιχεῖο ἀκόμα

καὶ οικονομικὸ μεταβιβάζεται χωρὶς καμία ἄλλη ἐνέργεια στὶς Ἐνορίες ἄνω Ζαροῦ στὶς ὁποῖες καὶ ἀνήκει ἄμεσα κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 11

Ἐναρξη λειτουργίας - τροποποίηση κανονισμοῦ

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς ἰσχύει ἀπὸ τότε ποὺ θὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε τροποποίηση τοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης ἢ μὲ πρόταση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου καὶ μετὰ ἀπὸ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀκροτελεύτιο ἄρθρον

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, προκαλεῖται ὅμως δαπάνη σὲ βάρος τῶν Ἐνοριῶν ἄνω Ζαροῦ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Μοῖρες, 8 Ἰουνίου 2006

Γιὰ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

Ἀρ. Πρωτ. 1070

Ἐν Μοίραις, τῆ 16ῃ Ἰουνίου 2006

Ἀρ. Διεκπ. 589

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

**Ἰδρυσις καὶ λειτουργία
«Πολιτιστικοῦ - Πνευματι-
κοῦ Κέντρου Ἱ. Καθεδρι-
κοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νεκταρίου
Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Γορτύνης
καὶ Ἀρκαδίας.**

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,

2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,

3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίῶν», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 923/504/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 25/8-6-2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν: Τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἐν Μοίραις τῆ 16ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

(Ἀπόφασις 25/8.6.2006)

Ἰδρυσις καὶ λειτουργία «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν συνεδρίασίν του στὶς 8-6-2006, ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 923/504/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου περὶ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους Νόμους καὶ διατάξεις:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ
Ι. ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΟΙΡΩΝ»

ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Συνιστᾶται κοινωφελὲς Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μοιρῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

Τὸ Κέντρο θὰ φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο, Ἐνορίας Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μοιρῶν» καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι, ἡ αἴθουσα πολληλαπλῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μοιρῶν.

Τὸ Κέντρο θὰ ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα, μὲ δυὸ ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία στὸ κέντρο θὰ φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον τὰς λέξεις «Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο Ἐνορίας Ι. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μοιρῶν» καὶ στὸν ἐσωτερικὸν «Ἱερὰ Μητρόπολις Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι νὰ συμβάλῃ στὸ ἀριότερον Πολιτιστικόν, Ποιμαντικόν, Κατηχητικόν, Κοινωνικόν καὶ Φιλανθρωπικόν ἔργον τῆς Ἐνορίας μέ: α) Τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοξου β) Τὴν συμπα-

ράστασιν στὶς βαθύτερας ἀνάγκας τῆς πνευματικῆς ἀναζητήσεως καὶ καλλιέργειας τῶν νέων γ) Τὴν σωστὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τῶν νέων τῆς Ἐνορίας.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

1) Ἡ λειτουργία Νεανικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν, οἰκοδομὴν καὶ τὴν δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν νέων.

2) Ἡ ἀξιοποίησιν τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς Ἐνορίας ποῦ ἐμφορεῖται ἀπὸ ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν καὶ Ὁρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα.

3) Ἡ συγκέντρωσις, ταξινόμησις, συντήρησις καὶ ἀξιοποίησιν βιβλιοθηκῆς καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὑλικοῦ μὲ τὴν ὀργάνωσιν Μουσείου.

4) Ἡ ὀργάνωσις ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων κοινωνικοῦ, οἰκογενειακοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ σεμιναρίων.

5) Ἡ δημιουργία παραδοσιακῶν τμημάτων γιὰ τὴν διάσωσιν, διατήρησιν καὶ διάδοσιν τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοξου.

6) Ἡ ὀργάνωσις δανειστικῆς βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικῆς καὶ ἐργαστηρίων.

7) Ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία Τράπεζας Αἵματος.

8) Ἡ ὀργάνωσις ἐκδρομῶν, ξεναγήσεων καὶ ἐπισκέψεων.

9) Ἡ παροχὴ συσσιτίου σὲ ἄτομα ποῦ ἔχουν ἀνάγκην, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν προέλευσιν.

10) Ἐνεργώντας τὰς ἐπιβαλλόμενες συνεργασίας μὲ ἄλλοις πνευματικὰ κέντρα γιὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων καὶ ἰδεῶν γιὰ τὴν ἀναβάθμισιν τῆς πνευματικῆς ποιότητος τῶν μελῶν. Ὅποιοσδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος σκοπὸς τοῦ Κέντρου μὲ κίνητρο τὴν συνεργασίαν μὲ ἄλλοις συλλόγους ἢ φορεῖς ποῦ ἄπτονται πολιτικῶν, συντεχνιακῶν ἢ αἰρετικῶν σκοπῶν ἀπαγορεύεται.

ἄρθρον 4

Διοίκισιν

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καὶ ὄργανα αὐτοῦ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Διοικείται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μοιρῶν.

β) Ἐνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἄλλο μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἀπὸ τρεῖς ἑνοριίτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν πνευματικὴ τους κατάρτιση, ὠριμότητα καὶ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται γιὰ 3 χρόνια ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδριάση του, ἐκλέγοντας τὸν ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα - Ταμία. Ἡ προσφορά τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθη. Μέλη τοῦ Δ. Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους ἢ δημιουργοῦν προβλήματα, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται μὲ Ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

ἄρθρον 5 Ἄρμοδιότητες

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴ λειτουργία καὶ τὴν συντήρηση τοῦ Κέντρου μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Συνεργάζεται μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει τὴ σύσταση Τομέων ἢ Τμημάτων Διακονίας, νὰ καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητές των καὶ νὰ ὀρίζει ὑπευθύνους ἐκτιμώντας τὸ ἥθος καὶ τὴν προσφορά των πρὸς τὴν Ἑνορία.

Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξέυρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὴν καλὴ καὶ σωστὴ λειτουργία του.

Συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τοῦ Κέντρου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ στὴ συνέχεια δημοσιεύει αὐτὸν στὰ τοπικὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Συνέρχεται τακτικὰ μία φορὰ τὸ μῆνα καὶ ἐκτάκτως μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου του, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ μὲ ἐντολή του ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Τὸ Δ. Σ. μπορεῖ νὰ τὸ καλέσει, σὲ ἔκτακτη περίπτω-ση, σὲ συνεδρίαση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ νὰ προεδρεύσει αὐτοῦ.

ἄρθρον 6 Καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Κέντρο ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, Δημόσιας ἢ Δημοτικῆς καὶ σὲ ὅποι-αδήποτε Ἐκκλησιαστικὴ, Δικαστικὴ, Διοικητικὴ, Οἰκονομικὴ, Φορολογικὴ σὲ κάθε Ὄργανισμὸ καὶ σὲ περίπτωση κωλήματος αὐτοῦ, τὸ Κέντρο ἐκπροσω-πεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας. Ὁ Πρόεδρος ἐπίσης, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κέντρου, ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάληματα πληρωμῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γραμματέα-Ταμία, τὰ ὅποια θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, ὅταν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται.

Ὁ Γραμματέας - Ταμίας τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου, διακινεῖ τὴν ἀλληλογραφία, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐντάληματα πληρωμῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τηρεῖ τὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταχωρεῖ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάληματα πληρωμῶν, καταθέτει καὶ ἀναλαμβάνει χρήματα ἀπὸ τράπεζες μετὰ ἀπὸ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικὸ ποὺ τὸν ἀφορᾷ.

ἄρθρον 7 Βιβλία

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Κέντρου εἶναι ἐνιαία καὶ ἀφορᾷ σὲ ὅλα τὰ τμήματά του. Διατηρεῖ βιβλίον πρακτικῶν, βιβλίον ἐσόδων - ἐξόδων, βιβλίον πρωτοκόλλου, διπλότυπα ἀποδείξεων, γραμμάτια εἰσπράξε-ων, ἐντάληματα πληρωμῶν καθὼς καὶ σχετικούς φακέ-λους ἀρχείων. Τὰ βιβλία αὐτὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν

Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο διαχείρισης τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸν Ἱ. Ἐνοριακὸ Ναὸ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

β) Ἀπὸ κάθε φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρεές, κληρονομιᾶς ἢ κληροδοτήματα.

γ) Ἀπὸ πάσης φύσεως ἔσοδα, διοργάνωση ἐκδηλώσεων, παραστάσεων, οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις διαφόρων φορέων καὶ συλλόγων, δωρεῶν, ἐράνων καὶ ἡλαιοφόρους ἀγορές.

δ) Ἀπὸ Κρατικὲς ἢ Εὐρωπαϊκὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση, εἰσφορὰ ἢ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση.

ἄρθρον 9

Διάθεση πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Κέντρου διατίθενται:

α) Γιὰ τὶς ἀνάγκες συντήρησης καὶ λειτουργίας τοῦ Κέντρου καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ του.

β) Γιὰ τὴν ἀγορὰ βιβλίων, διοργάνωση συνεδρίων, ἑορτῶν, ἐκδηλώσεων καὶ συσσιτίων ἀπόρων.

γ) Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τῆς καθαρίστριας ἢ ἄλλου ἔμμισθου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Διάλυση

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν

ἐκπληρῶνει τὴν ἀποστολὴν του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του. Κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητό του στοιχεῖο ἀκόμα καὶ οἰκονομικὸ μεταβιβάζεται χωρὶς καμία ἄλλη ἐνέργεια στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νεκταρίου Μοιρῶν, στὸν ὁποῖο καὶ ἀνήκει ἄμεσα κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 11

Ἐναρξη λειτουργίας - τροποποίηση κανονισμοῦ

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς ἰσχύει ἀπὸ τότε ποῦ θὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε τροποποίησή του μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ μὲ πρόταση τοῦ Δ. Σ. τοῦ Κέντρου καὶ μετὰ ἀπὸ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀκροτελεύτιο ἄρθρον

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, προκαλεῖται ὅμως δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Μοιρῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Μοῖρες, 16 Ἰουνίου 2006

Γιὰ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

Ἄρ. Πρωτ. 1039

Ἐν Μοίραις, τῆ 13ῃ Ἰουνίου 2006

Ἄρ. Διεκπ. 563

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

**Ἰδρυσις καὶ λειτουργία
«Πολιτιστικοῦ - Πνευματι-
κοῦ Κέντρου Ἱ. Μητροπο-
λιτικοῦ Ναοῦ Ἁγ Γεωργί-
ου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Γορτύνης
καὶ Ἀρκαδίας.**

Λαβῶν ὑπ' ὄψιν:

1) Τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,

2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,

3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίῶν», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 923/504/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 25/8-6-2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν: Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.-

Ἐν Μοίραις, τῆ 13ῃ Ἰουνίου 2006

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ**

**ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

(Ἀπόφασις 24/8.6.2006)

Ἰδρυσις καὶ λειτουργία «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν συνεδρίασίν του στίς 8-6-2006, ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 925/506/Φ1/26-5-2006 Ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου περὶ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους Νόμους καὶ διατάξεις:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΙΡΩΝ»

ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Συνιστᾶται κοινωφελὲς Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

Τὸ Κέντρο θὰ φέρει τὴν ἐπωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικὸ Κέντρο, Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν» καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι ἡ αἴθουσα πολλήπληθῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν.

Τὸ Κέντρο θὰ ἔχει κυκλικὴ σφραγίδα, μὲ δυὸ ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία στὸ κέντρο θὰ φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον τὰς λέξεις «Πολιτιστικό - Πνευματικὸ Κέντρο Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μοιρῶν» καὶ στὸν ἐσωτερικὸ «Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι νὰ συμβάλῃ στὸ ἀρτιότερο Πολιτιστικό, Ποιμαντικό, Κατηχητικό, Κοινωνικὸ καὶ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἑνορίας μέ: α) Τὴ μελέτη καὶ σπουδὴ τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης β) Τὴ συμπαράσταση στὶς βαθυτέρες ἀνάγκες τῆς πνευματικῆς ἀνα-

ζήτησης καὶ καλλιέργειας τῶν νέων γ) Τὴ σωστὴ ἀξιοποίηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν νέων τῆς Ἑνορίας.

ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

1) Ἡ λειτουργία Νεανικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, οἰκοδομὴ καὶ τὴ δημιουργικὴ ἀπασχόληση καὶ ψυχαγωγία τῶν νέων.

2) Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς Ἑνορίας ποὺ ἐμφορεῖται ἀπὸ ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ Ὁρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα.

3) Ἡ συγκέντρωση, ταξινόμηση, συντήρηση καὶ ἀξιοποίηση ἡσυχαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὑλικοῦ μὲ τὴν ὀργάνωση Μουσείου.

4) Ἡ διοργάνωση ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων κοινωνικοῦ, οἰκογενειακοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ σεμιναρίων.

5) Ἡ δημιουργία παραδοσιακῶν τμημάτων γιὰ τὴ διάσωση, διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης.

6) Ἡ ὀργάνωση δανειστικῆς βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικῆς καὶ ἐργαστηρίων.

7) Ἡ ἴδρυση καὶ λειτουργία Τράπεζας Αἵματος.

8) Ἡ ὀργάνωση ἐκδρομῶν, ξεναγήσεων καὶ ἐπισκέψεων.

9) Ἡ παροχὴ συσσιτίου σὲ ἄτομα ποὺ ἔχουν ἀνάγκη, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ προέλευση.

10) Ἐνεργώντας τὰς ἐπιβαλλόμενες συνεργασίες μὲ ἄλλα πνευματικὰ κέντρα γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἔργου τῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ ιδεῶν γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς πνευματικῆς ποιότητος τῶν μελῶν. Ὅποιοσδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος σκοπὸς τοῦ Κέντρου μὲ κίνητρο τὴν συνεργασία μὲ ἄλλους συλλόγους ἢ φορεῖς ποὺ ἄπτονται πολιτικῶν, συντεχνιακῶν ἢ αἰρετικῶν σκοπῶν ἀπαγορεύεται.

ἄρθρον 4

Διοίκηση

Τὸ Πολιτιστικό - Πνευματικὸ Κέντρο καὶ ὄργανα αὐτοῦ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Διοικείται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν Ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μοιρῶν.

β) Ἕνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἀναπληρούμενο ἀπὸ ἄλλο μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἀπὸ τρεῖς ἐνορίτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν πνευματικὴ τους κατάρτιση, ὠριμότητα καὶ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται γιὰ 3 χρόνια ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του, ἐκλέγοντας τὸν ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα - Ταμία. Ἡ προσφορά τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθη. Μέλη τοῦ Δ.Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους ἢ δημιουργοῦν προβλήματα, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται μὲ Ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

ἄρθρον 5 Ἄρμοδιότητες

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴ λειτουργία καὶ τὴν συντήρηση τοῦ Κέντρου μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Συνεργάζεται μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Μ. Ναοῦ καὶ μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει τὴ σύσταση Τομέων ἢ Τμημάτων Διακονίας, νὰ καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητές των καὶ νὰ ὀρίζει ὑπευθύνους ἐκτιμώντας τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορά τῶν πρὸς τὴν Ἐνορία.

Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξέυρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὴν καλὴ καὶ σωστὴ λειτουργία του.

Συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τοῦ Κέντρου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ στὴ συνέχεια δημοσιεύει αὐτὸν στὰ τοπικὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Συνέρχεται τακτικὰ μία φορὰ τὸ μῆνα καὶ ἐκτάκτως μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου του, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ μὲ ἐντολή του ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Τὸ Δ.Σ. μπορεῖ νὰ τὸ καλέσει, σὲ ἔκτακτη περίπτωση, σὲ συνεδρίαση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας καὶ νὰ προεδρεύσει αὐτοῦ.

ἄρθρον 6 Καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Κέντρο ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, Δημόσιας ἢ Δημοτικῆς καὶ σὲ ὅποι-αδήποτε Ἐκκλησιαστικῇ, Δικαστικῇ, Διοικητικῇ, Οἰκονομικῇ, Φορολογικῇ σὲ κάθε Ὄργανισμὸ καὶ σὲ περίπτωση κωλύματος αὐτοῦ, τὸ Κέντρο ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας. Ὁ Πρόεδρος ἐπίσης, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κέντρου, ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Γραμματέα-Ταμία, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, ὅταν ἐκεῖνος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται.

Ὁ Γραμματέας - Ταμίας τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου, διακινεῖ τὴν ἀλληλογραφία, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τηρεῖ τὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταχωρεῖ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, καταθέτει καὶ ἀναλαμβάνει χρήματα ἀπὸ τράπεζες μετὰ ἀπὸ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικὸ ποὺ τὸν ἀφορᾷ.

ἄρθρον 7 Βιβλία

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Κέντρου εἶναι ἐνιαία καὶ ἀφορᾷ σὲ ὅλα τὰ τμήματά του. Διατηρεῖ βιβλίον πρακτικῶν, βιβλίον ἐσόδων - ἐξόδων, βιβλίον πρωτοκόλλου, διπλότυπα ἀποδείξεων, γραμμάτια εἰσπράξεων, ἐντάλματα πληρωμῶν καθὼς καὶ σχετικούς φακέλους ἀρχείων. Τὰ βιβλία αὐτὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν

Ἱερὰ Μητρόπολη Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, ἡ ὁποία ἀσ-
κεῖ τὸν οικονομικὸ ἔλεγχο διαχείρισης τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ ἀναλήγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν οικονο-
μικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

β) Ἀπὸ κάθε φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρε-
ές, κληρονομίαι ἢ κληροδοτήματα.

γ) Ἀπὸ πάσης φύσεως ἔσοδα, διοργάνωση ἐκδη-
λώσεων, παραστάσεων, οικονομικὲς ἐνισχύσεις δια-
φόρων φορέων καὶ συλλόγων, δωρεῶν, ἐράνων καὶ
ἡλαιοφόρους ἀγορές.

δ) Ἀπὸ Κρατικὲς ἢ Εὐρωπαϊκὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπι-
χορηγήσεις Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης,
Ὄργανισμῶν καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση,
εἰσφορὰ ἢ οικονομικὴ ἐνίσχυση.

ἄρθρον 9

Διάθεση πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Κέντρου διατίθενται:

α) Γιὰ τὶς ἀνάγκες συντήρησης καὶ λειτουργίας τοῦ
Κέντρου καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ του.

β) Γιὰ τὴν ἀγορὰ βιβλίων, διοργάνωση συνεδρίων,
ἐορτῶν, ἐκδηλώσεων καὶ συσσιτίων ἀπόρων.

γ) Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τῆς καθαρίστριας ἢ ἄλλου ἔμμι-
σθου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Διάλυση

Τὸ Πολιτιστικὸ - Πνευματικὸ Κέντρο καταργεῖται μὲ
ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν

ἐκπληρῶνει τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκο-
ποῦ του. Κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητὸ του στοιχεῖο ἀκόμα
καὶ οικονομικὸ μεταβιβάζεται χωρὶς καμία ἄλλη ἐνέρ-
γεια στὸν Ἱερὸ Μ. Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Μοιρῶν, στὸν
ὁποῖο καὶ ἀνήκει ἄμεσα κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο
τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 11

Ἐναρξη λειτουργίας - τροποποίηση κανονισμοῦ

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς ἰσχύει ἀπὸ τότε ποὺ θὰ δημο-
σιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στὸ περιο-
δικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Κρήτης καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπί-
σημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κάθε τροποποίησή του μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ Ἀπόφαση
τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης ἢ μὲ πρόταση τοῦ Δ.Σ. τοῦ
Κέντρου καὶ μετὰ ἀπὸ ἔγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ
Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Γορτύνης καὶ
Ἀρκαδίας.

Ἀκροτελεύτιο ἄρθρον

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν προκαλεῖται
δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ,
προκαλεῖται ὅμως δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Ἱ. Μητροπο-
λιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μοιρῶν, τὸ ὕψος τῆς
ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

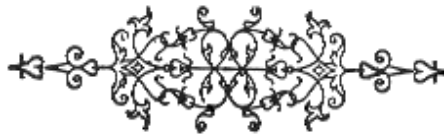
Μοῖρες 8 Ἰουνίου 2006

Γιὰ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**Προκηρύξεις
Ἱερῶν Μητροπόλεων**
**Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας**
**Ν. Κρήνης
καὶ Καλαμαριάς,**
**Καισαριανῆς Βύρωνος
καὶ Ὑμηττοῦ**
Κεφαλληνίας
**Κυθήρων
καὶ Ἀντικυθήρων**
**Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως**
**Τρίκης
καὶ Σταγῶν**
**Σισανίου
καὶ Σιατίστης**
**Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορωνου**

Ἱερὰ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Παμεγίστων Ταξιαρχῶν,

Ἄγ. Ἀναστασίας Δ.Δ. Κερύνειας Δήμου Διακοπτοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 8ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητροπόλις Ν. Κρήνης καὶ Καλαμαριάς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Φοίνικος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμαριᾷ τῇ 14ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις

Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βύρωνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 22ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Χαραλάμπους Ληξουρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 26ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθέρων καὶ Ἀντικυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κυθήροις τῆ 28ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπολῆως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα

προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ἡλιοπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Καθὼς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ἡλιοπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 27ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἀθανασίου Περδικοράχης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τρικάλῳ τῆ 23ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις
Σισανίου καὶ Σιατίσσης**

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Νικολάου Μικροκάστρου,
Ἀγίου Μάρκου Βλάσσης,
Ἀγίου Δημητρίου Σισανίου,
Ἀγίας Βαρβάρας Πεπονιάς,
Εἰσοδίων Θεοτόκου Βυθοῦ,
Ἀγίου Γεωργίου Τραπεζίτσης,
Ἀγίου Κων/νου καὶ Ἑλένης Ἀγ. Σωτήρας,
Ἀγ. Παρασκευῆς Ροδοχωρίου,
Ἀγίου Νικολάου Ποδηλάκου,
Ἀγίου Γεωργίου Κοιλαδίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Καθὼς

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ.

1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς

Ἀγίου Νικολάου Σιατίσσης,
Ἀγίου Γεωργίου Ἐρατύρας,
Ἀγίας Παρασκευῆς Γαλιταίνης,
Ἀγ. Μαρίνης Τσοτυλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 2006

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίσσης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 20/2006 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν Διακονικὴν θέσιν τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ "Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου" Σταλοῦ Κυδωνίας, προσκαλοῦμε δὲ ὅσους ἔχουν τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 2006

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

